Lemon

Τεύχος 5 - Σεπτ. '96 - 1300 δρχ.

Nu Brit House

Detroit special

Trancemedia

Metalheadz

Summer Nights in Ibiza

Love Parade

DJ Aris

Miss Djax

Surgeon

Alex Reece

Timothy Leary

ΕΚΔΟΤΗΣ:	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΖΑΝΕΤΑΚΟΣ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ:	ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΑΡΝΑΡΗΣ
ΒΟΗΘΟΣ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗ:	ΜΑΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
CREATIVE ART DIRECTORS: (& 3D DESIGN)	ΚΟΤΣΙΡΑΣ ΤΑΣΟΣ ΚΑΡΑΒΕΛΛΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ/ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ: (με αλφαβητική σειρά)	ΑΚΡΙΒΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΤΟΣ ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΚΩΣΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΤΕΡΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΡΟΚΟΒΑΣ ΑΚΗΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΡΙΔΗΜΗΤΡΟΓΛΟΥ ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΒΙΛΙΑΣ ΚΩΣΤΑΣ SPARKY T ΣΥΝΤΟΥΛΙΔΗΣ ΣΠΥΡΟΣ ΧΑΤΖΗΘΩΜΑΟΓΛΟΥ ΤΑΣΟΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΙ:	ΕΛΕΝΑ ΚΑΝΑΚΗ ΜΟΝΙΚΑ ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ (ΓΕΡΜΑΝΙΑ) ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΣΗΜΑΚΗΣ (ΑΓΓΛΙΑ) ΝΙΚΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ (ΟΛΛΑΝΔΙΑ)
Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση Διαχωρισμοί - Φιλμς	LEVEL art (Δημ. Ραίσης) Τηλ. 38.05.487
Εκτύπωση - Βιβλιοδ. - Μονταζ	Ι. Γ. Δραγούνης & Υιοί Α.Ε.

BACK TO BASICS

Δεν ξέρω αν το πήρατε χαμπάρι αλλά είναι κιόλας φθινόπωρο. Κι εμείς σαν «καλά παιδιά» που είμαστε γυρίζουμε πίσω στα πόστα μας με άπειρη όρεξη για δουλειά. Και σας υποσχόμαστε (είναι δέσμευση!) να μην σας προκαλέσουμε πάλι σύνδρομο στέρησης, όπως κάναμε τον Αύγουστο!

Από σύνδρομο στέρησης υποφέραμε όμως κι εμείς που δεν επικοινωνήσαμε μαζί σας για ένα ολόκληρο μήνα. Και για να σας αποζημιώσουμε, σας ετοιμάσαμε ένα τεύχος με τόση μουσική που ίσως δεν προλάβετε καν να το τελειώσετε μέσα στις επόμενες 30 μέρες. Έχουμε και λέμε λοιπόν. Πέρα απ' τις γνωστές και αγαπημένες μόνιμες στήλες έχουμε ένα αφιέρωμα στο Detroit, τη γενέτειρα πόλη του techno, στο Nu British house δηλαδή στο νέο κύμα του βρεττανικού deep ήχου, στον αποθανόντα δάσκαλο Timothy Leary στον οποίο τόσο χρωστάμε, στους ανερχόμενους Miss DJax, Surgeon, Alex Reece. Και μια μεγάλη συνέντευξη με τους Trancemedia, την έκπληξη του 1996, που άρχισαν νωρίς νωρίς τα πάρτυ, κάλυψη της Ibiza, του Love Parade και διαφόρων άλλων events ανά την επικράτεια. Ναι, σας βλέπω όλους με γελαστές φατσούλες.

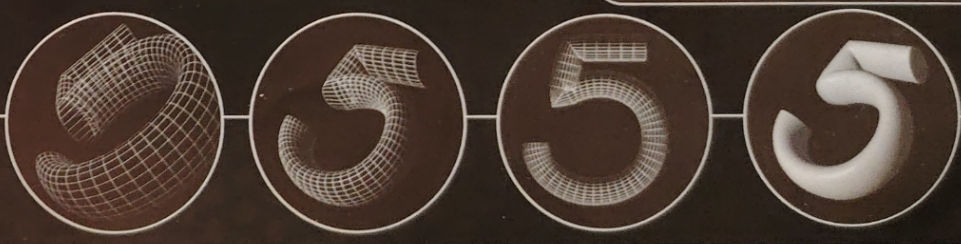
Ααα, και μην ξεχάσετε να λάβετε μέρος στην ψηφοφορία στέλνοντας και την τελευταία σελίδα αυτού του τεύχους. Έτσι κι αλλιώς το Lemon είστε εσείς και κανείς άλλος.

Μέχρι το επόμενο τεύχος θυμηθείτε **«United we stand, Divided we Fall»**. Και στις εκλογές μην παραπλανηθείτε. Ψηφίζουμε LEMON, εντάξει;

Ανδρέας Ταρνάρης.

Lemon magazine. Akadimias 84, 10678 Athens, Greece.
Tel. 3828196 Fax. 3843244
Advertising Department: 0030-1-3302748
Publiser: Panos Tzanetatos
Editor-in-Chief: Andreas Tarnaris
Art Directors: Konstantinos Karavelas, Tassos Kotsiras

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: ΗΧΟΕΚΔΟΤΙΚΗ Ε.Π.Ε.
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 84, 106 78 ΑΘΗΝΑ
Τηλ.: 3828196 - fax: 3843244
ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ: τηλ. 33.02.748

περιεχομενα
contents

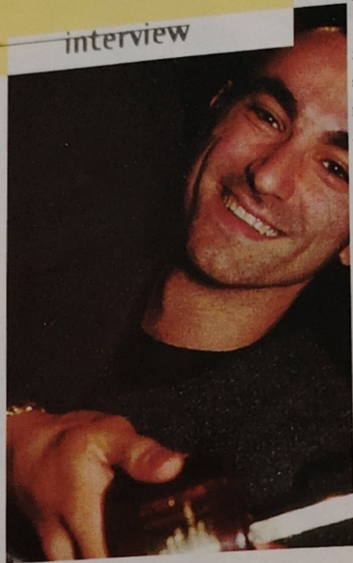

Robert Miles

interview

Viva Italia αναφώνησαν όλοι οι mainstream clubers φέτος το καλοκαίρι. Γεγονός, το monsterhit Children από τον Robert Miles σε release από την Platipus Records έσπασε άπειρα dancefloors, πούλησε 3.000.000 αντίτυπα, ακούστηκε παντού και μεσουράνησε στο Top της Μ. Βρετανίας και πρόσφατα της Αμερικής. Είναι το κομμάτι που ξεκίνησε σαν underground anthem και έφτασε να συνοδεύει ηχητικά, διαφήμιση για μπατονέτες. Η ρίζα του κακού, ο Καίσαρας των 90's Robert Miles, Ave.

Πολλοί βιάστηκαν να μιλήσουν ότι το άστρο του Robert Miles θα έσβηνε σύντομα (βλέπε SALT TANK). Ο ίδιος όμως συνεχίζει ακάθεκτος και τώρα μάλιστα που «διακτινίστηκε» στη Deconstruction, μια εταιρεία με φοβερό dance παρελθόν ποιος τον κρατά.

Βέβαια η Platipus Records τη προτιμάμε αλλά ο κύριος προτίμησε το κόκκινο χαλί που του έστρωσαν στο Λονδίνο και μερικά εκατομμύρια παραπάνω για να φτιάχνει μουσική πιο άνετα.

Ο Roberto Concina όπως είναι το πραγματικό όνομα του Robert Miles γεννήθηκε στην Ελβετία το 1970. Ο πατέρας του ήταν στρατιωτικός με αποτέλεσμα να εγκατασταθεί εκεί για 10 χρόνια. Στην συνέχεια έκαναν U-Turn και επέστρεψαν στην Squadra Ajusa και συγκεκριμένα στη πόλη Faraqua 90 μίλια μακριά από τη Βενετία. Σε ηλικία 12 ετών ξεκίνησε μαθήματα πιάνου τα οποία τα συνέχισε για 4 χρόνια. Στα 13 του ήδη έπαιζε σε κάποια παιδικά πάρτι. Πέντε χρόνια αργότερα έπαιζε σε διάφορα clubs στη Βενετία και στα διάφορα περίχωρα. Το όνομά του το άλλαξε σε Miles λόγω των συχνών ταξιδιών που έκανε.

Πωρωμένος νέος ο Robert Miles, κάθε δεκάρα που κέρδιζε την διέθετε για αγορά ηχητικών μηχανημάτων ενώ αργότερα δανείστηκε χρήματα από τους γονείς του και έφτιαξε ένα αξιοπρεπές studio (καλοί γονείς).

Για πρώτη φορά ηχογράφησε στη Metrotraxx ενώ παράλληλα έπαιζε σε μαγαζιά. Αργότερα και με το ξέσπασμα του εμφυλίου στη Γιουγκοσλαβία αναχώρησε ο πατέρας του για να αναλάβει στρατιωτικά καθήκοντα.

Γυρίζοντας, μετά από καιρό μοιράστηκε με τον Robert Miles τις φρικτές εμπειρίες του πολέμου, όπως τις εκατοντάδες χιλιάδες παιδιών που έμειναν ορφανά. Κάπου εδώ ξεκινάει και η ιστορία του track «Children»...

Την ίδια στιγμή στην Ιταλία η νυχτερινή ζωή πέρναγε κρίση αφού πολλοί νέοι σκοτώνονταν σε τροχαία κάθε Σαββατοκύριακο και μετά από διασκέδαση. Ο MamaDuti Rock μια ομάδα που σχηματίστηκε από μητέρες (άκου να δεις) διαμαρτυρήθηκε στη κυβέρνηση, ότι τα πολλά bpm και τα περίεργα strings αποσπούν την νεολαία, δόθηκε εντολή να κλείσουν όλα τα clubs (είναι τρελοί αυτοί οι Ρωμαίοι).

Οι Ιταλοί παραγωγοί έκαναν slow down στα tempo τους ξεκινώντας έτσι τη dream φάση. Κάπου εκεί ξεπήδησε και καβάλησε τους πάντες, στην κυριολεξία το Children. Απλό, λιτό, και να το μπαμ, μετράμε λοιπόν:

3.000.000 αντίτυπα και συνεχίζει να πουλά στην υδρόγειο. Νο 1 στη Γερμανία, Ολλανδία, Βέλγιο και Γαλλία. Τρεις μήνες squazate me στην Ιταλία και όπα καλώς το μας το αργόσχολο Top 50 των Ην. Πολιτειών, ενώ στη Μ. Βρετανία έκανε για 14 εβδομάδες τραμπάλα στις θέσεις 2 και 3.

Όλα αυτά οδήγησαν το Children φυσιολογικά στην μαζικοποίησή του και στην γενική κατάχρησή του. Να λοιπόν διαφημίσεις, trailer, εκπομπές, ακούστηκε παντού η εκπόρνευσή του. Στο περιοδικό MUZIC ο Robert Miles δήλωσε «είμαι ευχαριστημένος που πούλησε έστω και 3.000 αντίτυπα...». Τώρα το πολλαπλασίασε με μια 1000άδα και γελάνε και τα αυτιά του. Γεγονός είναι ότι ξεκίνησε σαν underground track καιαπό τους πρώτους που του δώσανε spin ήταν ο Danny Rawpling ο Pette Tong και ο Paul Oakenfold. Όταν το κομμάτι ξέφυγε από το κλειστό κύκλο έγινε hit όλοι ξαφνικά το σνόμπαραν κάνοντας τον Robert Miles να λέει ότι είναι ειρωνικό να αρέσει όταν πουλάει 3.000 αντίτυπα και όχι όταν πουλάει 3.000.000 (Σύνδρομο: Τα λίγα στους λίγους και τα πολλά στους πολλούς, μήπως είμαστε μαζόχες;)

Αυτό που μένει να δούμε και να ακούσουμε είναι η συνέχεια και για να πούμε την αλήθεια το τελευταίο single Fable δεν μας πολυκάθησε. Σίγουρο όμως είναι το εξής: Ότι το Children και ο Robert Miles γράφτηκαν με χρυσά γράμματα στο βιβλίο της dance σκηνής και αυτό που μένει να ακούσουμε είναι και άλλες ακόμα παραλλαγές του track HELP.

Γ. Γ.

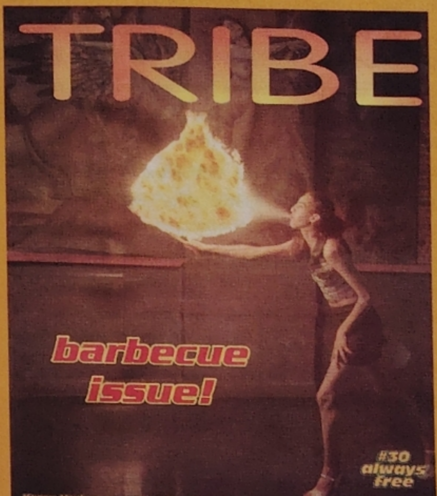
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΑΡΝΑΡΗΣ

Να 'μαστε πάλι στα γνωστά λημέρια… μετά από ένα εντελώς άγευστο καλοκαίρι (για όσους έμειναν στην Αθήνα για να εξηγούμαστε) όλα τα «σωστά» γεγονότα άρχισαν να μεταναστεύουν πίσω στην Αθήνα… τώρα πίσω στα δικά μας… μετά τον LTJ Bukem τώρα και ο **Fabio** εγκατέλειψε τις Πέμπτες στο club που οι δυο τους ανέδειξαν, δηλαδή στο Speed… προς το παρόν με άγνωστο προορισμό… οι **Wamdue Kids**, ένα house group απ' την Atlanta κυκλοφορούν τώρα το πρώτο τους album στη Strictly Rhythm… ακούστηκε ότι ο **Andrew Weatherall** άρχισε κι αυτός να παίζει drum 'n' bass σε διάφορα πάρτυ…αμάν πια μ' αυτή τη μόδα… η επόμενη μεγάλη house επιτυχία (εμπορικά) πρόκειται να είναι το **«Hindu Lover»** του DJaimin…προς το παρόν κυκλοφορεί απ' τη βρεττανική Slip 'n' Slide… το album των Brainman κυκλοφορεί τώρα απ' την TIP… το **techsteppin'** είναι το νέο στυλ του drum & bass που «παίζει» αυτή τη στιγμή στη Βρεττανία… ξεχάστε το «intelligent»… αυτό είναι για τη μαμά σας και όσους αδαείς την «είδαν» ξαφνικά original Junglist bad boys!… ένα χαρακτηριστικό δείγμα του techsteppin' είναι το νέο 12'' του **ED Rush** με τίτλο Mothership EP που κυκλοφορεί τώρα στην **No U Turn**… κυκλοφόρησε το καινούργιο (δεύτερο) album του **Omni Trio** με τίτλο «The Haunted Science»… για όσους επιμένουν intelligent!… μια πολύ καλή trance συλλογή κυκλοφόρησε απ' την Positiva με τίτλο **Earth Trance**… συμμετέχουν οι γνωστοί Sven Väth, Man with no name, Banco de gaia, System 7, Kokbox, Speedy J και Medicine drum… η **Harthouse** γιόρτασε τα γενέθλια της κυκλοφορίας του εκατοστού της δίσκου… τίτλος της ο απλός **«100 Harthouse»**… αν δεν κάνω λάθος είναι η δεύτερη γερμανική εταιρία μετά τη Force Inc που φτάνει αυτό το νούμερο, με τη Disco B να ακολουθεί από κοντά… το νέο single του Martin Freeland (γνωστότερου και ως Man with no name) τιτλοφορείται «Teleport» και κυκλοφορεί πάλι απ' την Perfecto… το πιο ολοκληρωμένο ίσως μουσικά album κυκλοφόρησε ο μοναδικός **Black Dog** με τον εικονοσκοπικό τίτλο **«Music for Adverts and Short Films»**… για να γιορτάσει την επιτυχία του Tribal Gathering '96 η ομάδα Universe διοργανώνει το φεστιβάλ **Big Love '96** στις 28 Σεπτεμβρίου στην Οξφόρδη… στο διάρκειας 18 ωρών φεστιβάλ θα συμμετάσχουν μεταξύ άλλων και οι **Underworld**, **Aphex Twin**, Spooky, Man With no Name, Halucinogen ζωντανά καθώς και οι Jeff Mills, Sasha, Oakenfold, Masters at Work, Dave Angel, Marshall Jefferson, Slam, Doc Scott, James unro στα πλατώ… πληροφορίες μπορείτε να πάρετε απ' το 0044-181-963-0940 ή αν κάνετε click στη διεύθυνση www.universe.itl. net… η εταιρία του Τούρκέζου **Steve Stoll**, (του οποίου το album έγκωνε η εξωγήινη στο τελευταίο μας τεύχος!) Proper records κυκλοφόρησε μια συλλογή με τίτλο Proper 2.0… η γνωστή drum & bass εταιρία D.U.R. records κυκλοφόρησε μια νέα συλλογή

με τίτλο «Shapeshifter» A jazz Step Injection»... το νέο single του αμφιλεγόμενου για τις ικανότητές του αλλά και πολύ δημοφιλούς DJ, **Jeremy Healy** λέγεται «Stamp» και κυκλοφορεί απ' τη Positiva... το νέο album του αγαπημένου μου **Jamiroquai** τιτλοφορείται «Travelling without moving» (πολύ Pete Namlook ακούει ο τύπος) και κυκλοφορεί όπου να 'ναι... ο **Brian Transeau** (που τον είδαμε πρόσφατα και στην Ελλάδα) πρόκειται να ηχογραφήσει ένα track με την τραγουδίστρια του γνωστού indie rock συγκροτήματος **Echobelly**... ο B.T. έχει δηλώσει ότι σπίτι του ακούει περισσότερο rock παρά χορευτική μουσική... aarghh!... ο **Chuck D** των Public Enemy άρχισε τη δικιά του εταιρία Slam Jam Recordings... ααα yeaah!... ο **Robert Owens** ο παλιόλυκος του Chicago κυκλοφορεί ένα νέο single, το «Ordinary People» και ένα album σύντομα... ο **Josh «I' m Ready» Winc** κυκλοφορεί το νέο του album απ' την XL με τίτλο «Left Above the Clouds»... σ' ένα απ' τα tracks μάλιστα απαγγέλει και ποιηματάκια... η **Coca Cola** χρησιμοποιεί στη νέα της διαφήμιση (προς το παρόν δεν έχει παιχτεί εδώ) το «Templehead» των TransGlobal Underground»... η **Eye Q** κυκλοφόρησε μια συλλογή με όλα τα κλασσικά της κομμάτια ... συμμετέχουν οι Zyon, Vernon, Odyssee of Noises, Mirage, Brainchild, Cygnus X και Brainchild... ίσως ο ιδανικός δίσκος σε όσους αρέσει το γλυκό, σαν πάστα φλώρα, και μελωδικό trance... επανακυκλοφορεί το κλασσικό «Sugar Daddy» των **Secret Knowledge** (group του Kris Needs) σε νέα remixes... τι έγινε γαμώτο; ξεμείναμε από νέα καλά κομμάτια; ... σε όσους αρέσει το ποιοτικό και all time classic Chicago house να υπενθυμίσουμε ότι ο Glenn Underground κυκλοφόρησε πάλι ένα νέο album με τίτλο **G.U. presents the SJU project**, αυτή τη φορά στη Defender... παλιό νέο!... η I.T.P. η γνωστή Λονδρέζικη techno εταιρία κυκλοφόρησε μια best συλλογή με τίτλο **«Selected Works 1993-1996»**... σε δυο tracks συμμετέχει και ο δικός μας Telo, του οποίου ένα δείγμα δουλειάς υπήρχε στο CD του προηγούμενου Lemon... και εις ανώτερα!... αμφιλεγόμενες κριτικές έχει λάβει το τελευταίο album των 808 State **«Don Solaris»**... ο **Bam Bam** (προσοχή όχι Westbam) κυκλοφόρησε το καινούριο του track «Funky Town» απ' τη U Star... μιλώντας για τον Westbam (χε, χε!) κυκλοφόρησε ένα νέο άκρως πειραματικό electro track (δεν κάνω πλάκα!) με τον τίτλο «Terminator»... οι φήμες λένε ότι δεν πούλησε και πολύ... μπα!... πάντως το «Terminator» ήταν πολύ καλό track... αλήθεια τώρα!... ένα album συνεργασία απ' τους Αμερικάνους **Single Cell Orchestra και Freaky Chakra** θα κυκλοφορήσει απ' την Astrawerks το Σεπτέμβριο ... η Astrawerks το περιγράφει ως «μια μοναδική συνεργασία acid house της Δυτικής Ακτής, breakbeats και σκοτεινών ατμόσφαιρων»... επικοινωνείστε με τον Black Dog στη διεύθυνση: http:// www. feedback.com/tbd/... για natural tripping χωρίς τη βοήθεια χημικών... φήμες λένε ότι στο επόμενο Tribal Gathering, δηλαδή αυτό του 1997 είναι πιθανόν να παίξουν ζωντανά οι **Kraftwerk** (ναι, ναι οι παλιοί) μαζί με τους **Underground Resistance**... έφυγααα... **οι Grid**, το ντουέτο των Dave Ball και Richard Norris, ανακοίνωσαν μετά από τόσες επιτυχίες τη διάλυσή τους... κρίμα... ο Stacey Pullen έκανε remix στο κλασσικό track του Kevin Sanderson «Feel The Mood» που είχε κυκλοφορήσει ως **E-Dancer**... ο εκ Chicago techno man **Robert Armani** ετοιμάζει νέο album... ψοφάτε για περισσότερα νέα;- σε 30 ημέρες ραντεβού στα περίπτερα... ο ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΣΑΣ ΠΛΟΗΓΟΣ!

Από την πραγματικά πολύ καλή unerground dance σκηνή του Καναδά μας έρχονται, αποκλειστικά για το LEMON, τα τρια FANZINES που ασχολούνται μόνο με την ηλεκτρονική μουσική, καλύπτοντας όπως είναι φυσικό, την ύλη τους με την Καναδέζικη dance σκηνή αλλά και με αρκετά θέματα από καλλιτέχνες με έδρα τις Η.Π.Α. Ας δούμε αυτά τα FANZINES πιο αναλυτικά:

Karen Maduro breathing fire. Shot at Freedom the Nightclub by Alex D.

TRIBE:

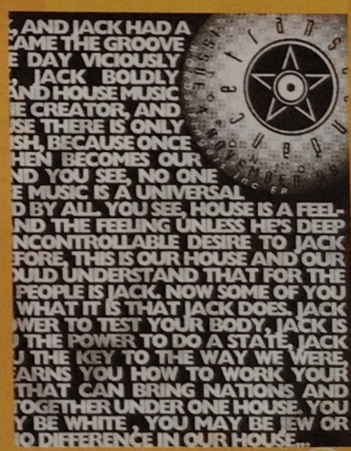
Το σχήμα του αρκετά μεγάλο και πρωτότυπο σαν μια «μίνι» μουσική εφημερίδα με αρκετά σχόλια και φωτογραφίες από BIG EVENTS ενώ βέβαια δεν θα μπορούσαν να λείπουν οι διαφημίσεις από parties που πρόκειται να γίνουν, μιας και λόγω ότι το FANZINE διανέμεται δωρεάν οι διαφημίσεις είναι οι μόνοι οικονομικοί πόροι του. Η ΥΛΗ περιλαμβάνει 24 σελίδες μεγάλου μεγέθουςκαι η διεύθυνση που μπορείτε αν θέλετε να επικοινωνήσετε μαζί του είναι:

TRIBE BOX 65053
358 DANFORT AVENUE
TORONTO, ONTARIO MHU 3Z2
FON: 416.214.1525
FAX: 416.214.5826
Email: TRIBE io.org
web: http: //www.io.org.~tribe

TRANSENDANCE:

Ένα από τα καλύτερα FANZINE που έχει πέσει ποτέ τα χέρια μου με ύλη 40 σελίδες αλλά με τόσα πολλά κα ιενδιαφέροντα μουσικά θέματα που μόνο με περιοδικό ευρείας κυκλοφορίας μπορεί να συγκριθεί. Ο σχεδιασμός του στέκεται σε πολύ καλά επίπεδα και στα δυο τεύχη που έχω στα χέρια μου, και το ίδιο βέβαια ισχύει και για τον τρόπο γραφής των συντακτών του TRANSENDANCE που αφήνουν να φανεί καθαρά ο καλός χειρισμός της γλώσσας τους αλλά και οι μεγάλες τους μουσικές γνώσεις με το αντικείμενο που ασχολούνται.Ετσι θα βρείτε μουσικά θέματα που έχουν σχέση με την UNDERGROUND DANSE σκηνή, ενώ ιδιαίτερα ικανοποιημένοι θα μείνουν οι FANS του TECHNO ήχου. Η συνδρομή για ένα χρόνο κοστίζει 10 δολλάρια και περιλαμβάνει 4 τεύχη. Η διεύθυνση που μπορείτε να επικοινωνήσετε για περισσότερες πληροφορίες ή για την συνδρομή είναι:

TRANSENDANSE, POB 328
STATION P, TORONTO ON M552S8 CANADA
OR
TRANSENDANSE, POB
32320
DETROIT, MI 48232 USA

του Στέφανου Κίζα

Τίτλος: Civilization II
Τύπος: Στρατηγικής
Εταιρία: Microscope
Αξία: 12.000 δρχ

9/10

Οταν πρωτοαναφέρθηκε ότι το Civilization θα έβγαινε σε μια ανανεωμένη έκδοση, πολλοί ήταν αυτοί που χάρηκαν. Αν και το πρόγραμμα έχει σπάσει όλα τα ρεκόρ πωλήσεων, θεωρείται πολύ cult. Εκατομμύρια είναι αυτοί που θέλουν να κατακτήσουν ολόκληρο το κόσμο μέσα στην άνεση του σπιτιού τους.

Με τη πρώτη ματιά, αν ήσασταν και πορωμένος, με το παλιό Civilization, δεν θα παρατηρήσετε και πολλές αλλαγές. Ναι, μας αρέσουν οι εικόνες στις επιλογές, ναι, παρατηρήσαμε τα καλύτερα γραφικά και ναι, είδαμε και τις καινούργιες φυλές που έχουν προσθεθεί, αλλά τίποτα δεν έχει αλλάξει στις επιλογές του προγράμματος. Οι αλλαγές φαίνονται αφού έχει προχωρήσει κανείς μέσα στο παιχνίδι. Υπάρχουν καινούργιες μονάδες, κάνοντας τους πολεμοχαρείς παίκτες να παίρνουν εκείνο το χαρακτηριστικό χαμόγελο λίγο πριν την κραυγή του «NO SURVIVORS» Οι μονάδες έχουν και δύναμη αντοχής έτσι ώστε να μπορούν να κάνουν μια και δυο μάχες, επίσης έχουν τη δυνατότητα να επισκευάζονται μέσα ή δίπλα σε πόλεις. Η καλύτερη αλλαγή που έγινε είναι στο ότι οι αντίπαλοί σας έχουν γίνει πιο ξύπνιοι, στο πολιτικό και στρατιωτικό τομέα. Τέρμα οι καλές εποχές που παίζαμε τους Ελληνες, συμμαχούσαμε με τους Αιγύπτιους για να αντιμετωπίσουμε τις ορδές των Μογγόλων και όταν τους ξεπαστρεύαμε γυρνάγαμε και κατακτούσαμε τη βόρεια Αφρική και όποτε μας βόλευε ξανασυμμαχούσαμε. Στο πολιτικό τομέα του Civilization II οι αρχηγοί των φυλών χρησιμοποιούν τη τακτική του «ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ», κάτι σαν τη Κύπρο, δηλαδή αν τους τη φέρετε μια φορά δεν πρόκειται να ξαναγίνει.

Μια τελευταία αλλαγή που παρατήρησα είναι ότι υπάρχουν νέες τεχνολογίες οι οποίες δίνουν και νέα προτερήματα, αλλά υπάρχουν και νέα θαύματα πολιτισμών. Αν θέλετε τη συμβουλή μου με την πρώτη ευκαιρία κατασκευάστε το «LEONARDO'S WORKSHOP», το τι κάνει σας το αφήνω έκπληξη, το μόνο που θα πω είναι ότι θα έχετε τις πιο εξελιγμένες ένοπλες δυνάμεις της εποχής.

Υπάρχουν δυο τρόποι για να πετύχετε τον τελικό σκοπό του παιχνιδιού, που είναι η ολοκληρωτική νίκη του πολιτισμού σας. Κατακτήστε τους αντίπαλους πολιτισμούς, αυτοδιορίζοντας τον εαυτό σας ως «πλανητάρχη», ή γίνετε ο πρώτος πολιτισμός που θα ταξιδέψει στο διάστημα. Από κει και πέρα μπορείτε να συνεχίσετε το παιχνίδι αλλά ο υπολογιστής δεν θα κρατάει σκορ, δηλαδή παίζετε για τη ψυχή της μάνας σας.

Σας προειδοποιώ ότι γι' αυτό το παιχνίδι πρέπει να έχετε και λίγη φαντασία. Υπάρχουν περιπτώσεις όπου οι Γάλλοι ξεκινούν τον πολιτισμό τους στη νότια Αμερική γιατί η Ευρώπη είναι κομπλέ από πολιτισμούς, ή οι Ρώσοι να δέχονται συνεχής βομβαρδισμούς με διηπειρωτικούς πυραύλους από τους Ζουλού!!! Τώρα αν πετάνε τους πυραύλους όπως τα ακόντια δεν ξέρω, αλλά μόνο η σκέψη είναι αρκετή για να σας κάνει να λυθείτε στα γέλια.

Σε γενικές γραμμές το πρόγραμμα είναι καλό. Θα σας κρατήσει το ενδιαφέρον για πολλούς μήνες, και αν ακόμα σταματήσετε να παίζετε, είμαι σίγουρος ότι στο μέλλον κάτι θα ακούσετε από άλλους παίκτες κάτι που δεν θα έχετε κάνει, και αυτό είναι αρκετό για να ξαναρχίσετε μια παρτίδα Civilization II.

Τώρα, αν δεν έχετε ξαναπαίξει το Civilization II είναι μια καλή αγορά, αν είστε πορωμένος με το παλιό τότε αγοράστε και το καινούργιο, μα αν απλά σας άρεσε τότε καλύτερα να δώσετε τα λεφτά σας κάπου αλλού.

Τίτλος: Fantasy Games and Books Reviews
Τύπος: Role Playing Games
Εταιρία: Microscope
Αξία: 16.000 δρχ
9.6/10

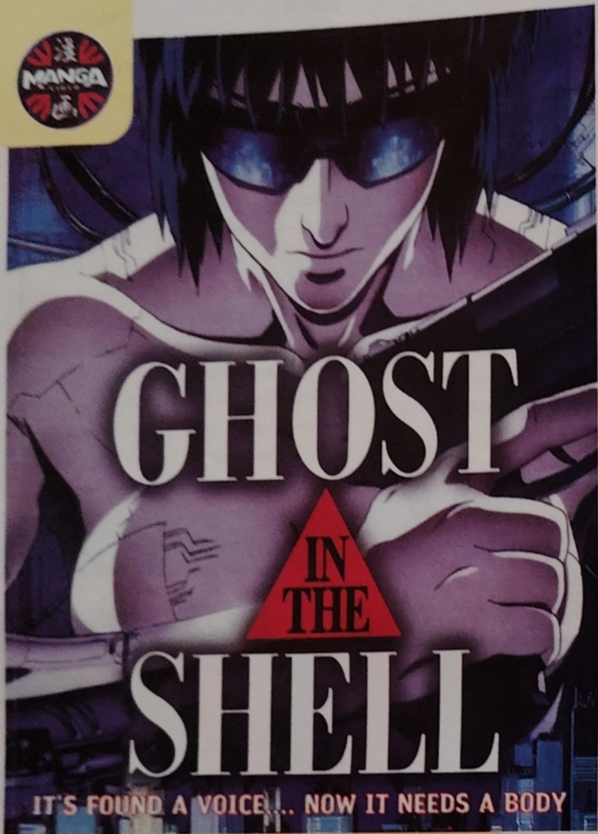
ια από τις μεγαλύτερες μανίες του ανθρώπου ήταν και θα είναι, να πηρεάζει τις αποφάσεις και τις ζωές των συνανθρώπων του. Αυτή η πιθυμία γίνεται πραγματικότητα όταν μια ομάδα φίλων ή γνωστών ξε-ινούν να παίζουν τα επιτραπέζια παιχνίδια ρόλων ή role playing oard games. Σε αυτή την ομάδα κάθε παίχτης διαλέγει τον χαρακτήρα ου επιθυμεί να τον αντιπροσωπεύει στο παιχνίδι, όπως μάγος, πολε-ιστής, κληρικός, κλέφτης και ένας από την ομάδα θα είναι ο «θεός» ουπαιχνιδιού ή Dungeon Master. Ο «θεός» είναι αυτός, σύμφωνα με ους κανόνες, που θα αποφασίζει τα γεγονότα και τις δυσκολίες που η μάδα πρέπει να αντιμετωπίσει, ενώ οι παίχτες θαπρέπει να βρουν λύ-εις γι' αυτές τις δυσκολίες.

ύρα, αν μόλις έχετε ξεκινήσει ή θα ξεκινήσετε μια τέτοια ομάδα, κα-ύτερα να αρχίσετε από εύκολες ιστορίες ώστε να καταλάβετε τους κα-όνες και τον τρόπο λειτουργίας του παιχνιδιού. Ένα κόσμο που θα μπορούσατε να ξεκινήσετε μικρές ιστορίες, είναι από το κόσμο του RAGONLANCE. Είναι ένας θαυμάσιος κόσμος γεμάτος συναρπαστικές ιστο-ίες που χρειάζεται και δύναμη και μυαλό. Μα η κα-λύτερη ιστορία που έχω διαβάσει, και είχα την καλή τύχη να παίξω, έχει τον τίτλο «The War of the Lance». Η ιστορία βασίζεται στα τρία βιβλία που εκδόθηκαν με τον ίδιο τίτλο, που σας προτείνω να αγοράσετε. Αν και η ιστορία έχει κυκλοφορήσει εδώ και τρία χρόνια, ακόμα πουλάει σε μεγάλους αριθμούς και υπάρχει αφθονία βιβλίων, έτσι ώστε δεν θα χρειαστεί να περιμένετε να έρθει το βιβλίο από το εξω-τερικό. Σας προειδοποιώ ότι πρόκειται για μια μεγάλη ιστορία, και μέχρι να την τελειώσετε θα έχουν περάσει γύρω στα δυο με τρία χρόνια, αν παίζετε τρεις με τέσσερις φορές το μήνα.

Αν θέλετε περισσότερες πληροφορίες τότε σας προτείνω να επισκεφτείτε ένα μαγαζί που να ειδικεύεται σε τέτοιου είδους παιχνίδια. Εκεί θα σας βοηθήσουν να αποφασίσετε τι θα ήταν καλύτερο να αγοράσετε. Επίσης θα βρείτε και άφθονα βιβλία από τον κόσμο που έχετε επιλέ-ξει να παίξετε, τα οποία θα σας βοηθήσουν να πάρετε μια γεύση από αυτόν τον κόσμο.

Είμαι σίγουρος ότι θα ενθουσιαστείτε και αν θέλετε να σας δώσω μια συμβουλή αφήστε τη φα-ντασία σας να οργιάσει. Καλή διασκέδαση.

GHOST IN THE SHELL

Κάπου πίσω στο έτος 1993, δηλαδή πριν από περίπου τρια χρόνια, είχα την πρώτη μου επαφή με τον κόσμο της MANGA Entertainment Inc. Αυτή η πρώτη επαφή χρόνο με το χρόνο έγινε ένα πάθος και χόμπυ το οποίο συνεχίζει με την ίδια ένταση, αν όχι περισσότερη, ακόμα και τώρα που γράφω αυτές τις γραμμές.

Σκοπός λοιπόν της νέας αυτής στήλης είναι να σας «μυήσει» σε αυτόν τον φανταστικό κόσμο και κατ' επέκταση να σας παρουσιάσει ότι καινούριο ή παλιό, αλλά άξιο λόγου, video movie κυκλοφορεί στην Ευρώπη.

Αρκετά όμως με την εισαγωγή, γιατί καιρός είναι να πάρετε βαθιά ανάσα, να αφήσετε πίσω προκαταλήψεις και δυσπιστείες και να με ακολουθήσετε όσο πιο βαθιά γίνεται στο cyberspace που κινούνται τα Ιαπωνικά κινούμενα σχέδια. Και επειδή θα σας έχω με τα καλύτερα, αρχή θα κάνουμε με ότι πιο δυναμικό έχει να μας παρουσιάσει αυτή τη στιγμή η MANGA, το GHOST IN THE SHELL.

Η ιστορία εξελίσσεται στο κοντινό μέλλον, και για να ακριβολογούμε κάπου το 2029 σε μια μεγαλούπολη της Ιαπωνίας. Μέσα σε ένα virtual περιβάλλον, ο κόσμος έχει πάψει πια να έχει σύνορα και επιτηρείται από την αστυνομία η οποία μπορεί να σερφάφει στο NET για την επιβολή του νόμου.

Μέσα σε αυτό το περιβάλλον αρχίζει ένα βίαιο και ακατάπαυστο κυνηγητό για να βρεθεί ένα πρόγραμμα το οποίο έχει κατασκευαστεί από το Υπουργείο Εξωτερικών με τον κωδικό 2501 και το ψευδώνυμο «The Puppert Master» με σκοπό τη συλλογή πληροφοριών. Το πρόβλημα ξεκινάει όταν το 2501 μέσα στο τεράστιο σύμπλεγμα των πληροφοριών συνειδητοποιεί την ύπαρξή του και ζητά πολιτικό άσυλο.

Η αστυνομία μη γνωρίζοντας τίποτα για την πραγματική ταυτότητα του Puppet Master, τον θεωρεί σαν Public Enemy No 1 και το μόνο που την ενδιαφέρει είναι το πώς θα εξαλείψει αυτόν τον «επικίνδυνο τρομοκράτη» που κυκλοφορεί στο NET.

Θεοδωράτος

Με μοναδικό σκοπό της virtual «ζωής» του ο Puppet Master προσπαθεί να ξεφύγει από το δίκτυο και να βρει ένα σώμα για να ενωθεί, και μέσω αυτής της ένωσης να ζήσει σαν «κανονικός άνθρωπος».

Το σώμα που διαλέγει είναι της Major Motoko Kusanagi η οποία είναι μια semi-cybernetic αστυνομικός και το μόνο ανθρώπινο, πέρα από την εξωτερική της εμφάνιση, είναι μερικά εγκεφαλικά κύτταρα και η ψυχή της, που στην ταινία αναφέρεται σαν «Ghost».

Κάνοντας την πρότασή του το 2501 στην Major, την κάνει να αμφισβητήσει την αυθεντικότητά της, σαν ανθρώπινο ον γιατί δεν μπορεί να πιστέψει ότι κάτι εξολοκλήρου τεχνητό θα μπορούσε ποτέ να αποκτήσει ψυχή. Και το τελικό ερώτημα είναι αν η Kusanagi θα δεχτεί ή όχι την ένωση.

Τα cartoons και το animation είναι από τα καλύτερα που έχω δει σε ταινία κινουμένων σχεδίων μεγάλου μήκους και πιστέψτε έχω δει πολλές. Οι φορές που έμεινα με το σαγόνι κολλημένο στο πάτωμα λόγω πλοκής, ή λόγω ποιότητας της εικόνας ήταν ουκ ολίγες και σκεφτείτε ότι η ταινία έγινε με μόλις ένα χρόνο δουλειά από τα studios.

Ένα άλλο που πραγματικά με εντυπωσίασε ήταν και η μουσική της ταινίας, που ξεφεύγει από τα συνηθισμένα μέτρια επίπεδα των προηγούμενων παραγωγών της MANGA Entairtainment Inc. και καταφέρνει να αναδείξει την ταινία με την πολύ καλή και προσεγμένη δουλειά που έκανε ο Kenji Kawai. Ειδική η μουσική επένδυση των τίτλων είναι αντάξια μεγάλων κινηματογραφικών ταινιών και καταφέρνει πολύ άνετα να σε βάλει στο κλίμα και στο επίπεδο στο οποίο πρόκειται να κινηθεί η ταινία.

Μουσική γεμάτη μυστήριο, σε εντυπωσιάζει και να σε καθηλώνει ενώ ταυτόχρονα σε προετοιμάζει για μια συνέχεια το ίδιο εντυπωσιακή. Άψογη δουλειά και εκεί από το team του GHOST IN THE SHELL.

Το GHOST IN THE SHELL είναι μια ταινία που θυμίζει έντονα το BLADE RUNNER, με ακατάπαυστη βίαιη δράση και προβληματισμούς των ηρώων για την ίδια τους την ύπαρξη. Ακόμα και η πόλη που είδαμε στο GHOST IN THE SHELL έχει πολλές ομοιότητες με την πόλη του BLADE RUNNER. Hi-tech πολιτείες και οι δύο, με τεράστιες καταθλιπτικές, τεράστιες σε μέγεθος, με τους κατοίκους τους να προσπαθούν να επιβιώσουν όπως μπορούν μέσα σε αυτό το χαοτικό μεγαλείο.

Υπολογίστε τέλος, ότι προβλήθηκε στην Αγγλία και στην Αμερική, πήρε πάρα πολύ καλά, και συγκεκριμένα στην άλλη όχθη του Ατλαντικού, το GHOST IN THE SHELL ήταν μέσα στο Top 10 των ταινιών με τις μεγαλύτερες εισπράξεις και όλα αυτά για ταινία κινουμένων σχεδίων που μάλιστα δεν ήταν από τα Disney Studios. Όλα αυτά νομίζω πρέπει να σας έχουν τουλάχιστο κινήσει το ενδιαφέρον για τα MANGA videos.

Κάντε το κόπο και αγοράστε μια video tape και σίγουρα θα καταλάβετε τι εννοώ. Κλείνοντας θα ήθελα να δώσω μια φιλική συμβουλή σε εσάς που δεν είχατε στο παρελθόν καμία επαφή με αυτού του είδους τα cartoons, εκτός ίσως από την Candy-Candy, το GHOST IN THE SHELLείναι πολύ ψαγμένο και πάει πολύ βαθιά στην κουλτούρα της Cyberpunk γι' αυτό προτιμείστε κάτι πιο βατό και κατανοητό, για αρχή τουλάχιστον. Αυτά για την ώρα, καλό χειμώνα και θα τα ξαναπούμε στο επόμενο τεύχος θεού και Αρχισυντάκτη θέλοντος.

Independence Day
Καλώς τα παιδιά απ' έξω

Υπόθεση

Ο κόσμος ζει ίσως τις τελευταίες του στιγμές. Εξωγήινα σκάφη αλωνίζουν σε όλο το πλανήτη και έχουν σκοπό να τα ισοπεδώσουν όλα. Το ερώτημα είναι ένα: θα υπάρξει αύριο;

INDEPENDENCE DAY Εξωγήινοι στη μούρη μας.

Για άλλη μια φορά το έκανε το θαύμα της η 20th Century Fox. Μετά το Stargate η εταιρεία, στη κυριολεξία, άρπαξε τους Emmerich και Devlin, δημιουργούς της ταινίας. Ο λόγος; Είχαν τη συνέχεια στα χέρια τους. Το Independence Day, τα γυρίσματα του οποίου άρχισαν μετά από λίγο καιρό.

Παραγωγός και σκηνοθέτης (Devlin και Emmerich αντίστοιχα) δήλωσαν ότι τέτοιου είδους ταινίες έχουν καιρό να γυριστούν και οι ίδιοι επιθυμούν να αναβιώσουν το destructive style ή αλλιώς It came from above κάτι δηλαδή σε στυλ «Εισβολείς από τον Άρη».

Η ταινία δεν έχει κάποιο συγκεκριμένο ήρωα. Οι χαρακτήρες εναλλάσσονται δίνοντας έτσι περισσότερη πλοκή και μεγαλύτερο χάσιμο σε εμάς. Το cast πάντως που συμμετέχει είναι πάρα πολύ δυνατό αφού θα δούμε, Jeff Goldblum (Jurassic Park, The Fly I), Bill Pullman (Casper) και Brent Spiner (Star Trek Generations).

Τα εφέ της ταινίας δεν στηρίζονται σε computer graphics όπως αρχικά πιστέψαμε αλλά σε μοντέλα υψηλής λεπτομέρειας. Οι υπολογιστές χρησιμοποιήθηκαν σε σημεία όπως στην κίνηση και στο ρετουσάρισμα των μοντέλων. Στο film λοιπόν θα δείτε μινιατούρες τοίχων, κτιρίων, ελικοπτέρων, jet και άλλα φτιαγμένα από τον Mike Joyce (Batman Forever). Για άλλη μια φορά το χεράκι του έχει βάλει και ένας Έλληνας ο Patrick Tatopoulos (Immortal Greek Spirit).

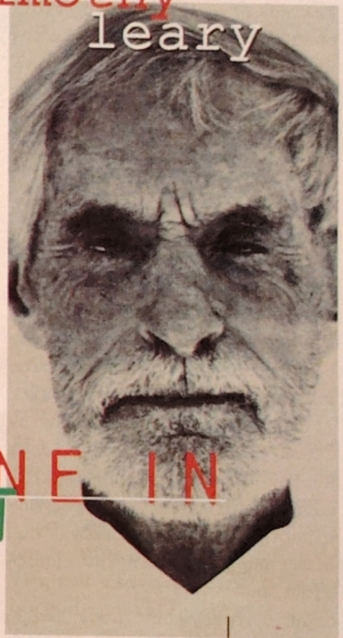
Τα γυρίσματα έγιναν σε αρκετά μέρη, όπως στο Manhattan, στην έρημο της Utah και βέβαια στο Los Angeles. Το αποτέλεσμα είναι εκπληκτικό. Έχουμε ένα Destruction film με καταιγιστική δράση, χιούμορ, και γρήγορες εναλλαγές των ηρώων. (ΜΕΓΑΛΟ ΨΕΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ).

Εμείς το είδαμε και μας άρεσε. Από τον Οκτώβριο στους κινηματογράφους.

Γ.Γ.

Timothy leary

Ως γνωστόν απόλαυσε τους τελευταίους μήνες του πάρα πολύ έτσι κι αλλιώς του άρεσε η κατανάλωση. Ο Dr. Timothy Leary, κάποτε σύμβολο μιας ολόκληρης γενιάς, πέθανε. Το πρωί της 31ης Μαΐου υπέκυψε στον καρκίνο του προστάτη απ' τον οποίο πασχε. Το όνομά του αναφέρεται από πολλούς σε μια σειρά με τους Jimi Hendrix, Andy Warhol ή Ken Kesey.

Λόγω της θαραλλέας απόφασής του να εξηγήσει την επίδραση των ψυχοφαρμάκων ακαδημαϊκά και, να τα δοκιμάσει σε ατομικά και ομαδικά πειράματα τον θεωρούσαν ω τον πιο παρανοϊκό ψυχολόγο των ΗΠΑ. Αυτός ήταν που έβγαλε τα θρυλικά slogan «Turn on, tune in, drop out» μια αγαπημένη πηγή για samples που χρησιμοποιείται ακόμα και σήμερα από τους πιο διαφορετικούς techno, trance και ambient παραγωγούς. Η απόλυσή του από το Πανεπιστήμιο του Harvard, αποτέλεσμα των επιθέσεων απ' τους ακαδημαϊκούς συντηρητικούς δεν τον εμπόδισε ευτυχώς να δημοσιεύσει

TURN ON - TUNE IN DROP OUT

του Α. Ταρνάρη

S.M.I.L.E.

το άρθρο του, να διοργανώνει parties και να βγάζει κάθε τόσο λόγους παρουσιάζοντας θεωρίες του. Σε τελική ανάλυση ήταν η αφαίρεση της έδρας του που τον έκανε τόσο δημοφιλή.

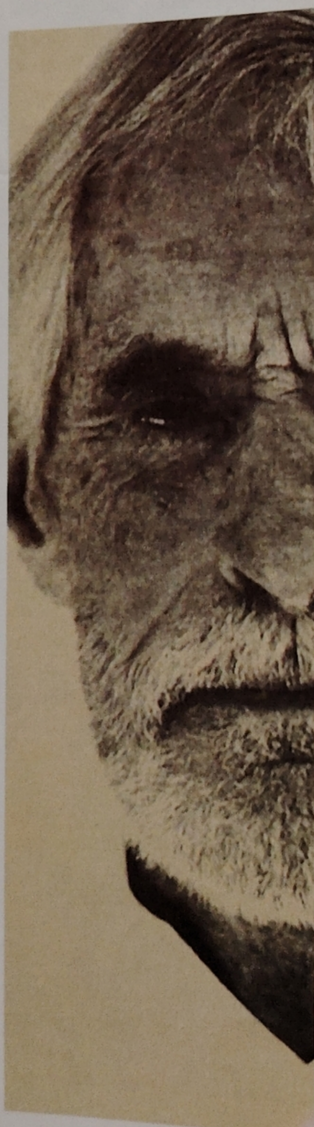
Για μερικούς ήταν λόγω της ανοιχτής του προπαγάνδας για το LSD, ένα απ' τους χειρότερους εχθρούς του «ελεύθερου» κόσμου. Άλλοι τον θεωρούσαν χίππυ, τρελλό ή βλάκα για άλλους ήταν μια ιδιοφυΐα. Οι ίδιοι πιστεύουν ότι το μυαλό του προσφέρει με το S. M. I. L. E. concept και την δωδεκάτομη Νευροψυχολογία του σημαντικά θεμέλια για την cyberdelic άποψη της γης. Space migration (μετανάστευση στο διάστημα), intelligence increase (χρησιμοποίηση ολόκληρου του ψυχοενεργητικού υλικού) και life extension (μάκρυνση της ζωής). Αυτά είναι τα 3 κύρια θέματα με τα οποία ασχολούνταν ο Leary τον καιρό του Harvard. Φαίνεται ότι οι τρεις ιδεαλιστικοί αυτοί στόχοι οι οποίοι είναι συνδεδεμένοι με την συνεχή ύπαρξη του ανθρώπου δεν είχαν επιτευχθεί όσο ζούσε ο Timothy Leary. Τουλάχιστον όμως άνοιξε με την οδηγία του ανθρώπινου νευρικού συστήματος τα μάτια και τ' αυτιά πολλών ατόμων.

Με τον Timothy Leary δε συνέβαιναν πολλά στο τέλος. Οδηγούσε ένα πολύχρωμο αυτοκίνητο και τριγυρνούσε με τους hippies φίλους του στη Β. Καλιφόρνια. Στέκονταν στη σκεπή και εξηγούσε στους ανθρώπους τη μετά ζωή του. Είχε την ιδέα να μεταδοθεί ο εθελοντικός του θάνατος ζωντανά στο Internet.

TIMOTHY LEARY

Τελικά δεν έγινε αυτό γιατί απλά πέθανε. Φήμες λένε ότι την ημέρα του θανάτου του τηλεφώνησε στον William Burroughs (γνωστός Αμερικάνος συγγραφέας) και του είπε: «Ελπίζω να γίνω κάποια μέρα τόσο αστείος όσο εσύ!» Κι αυτό δε θα συμβεί. Για τον Leary ο θάνατος δε σήμαινε καμμιά μεγάλη αλλαγή. Σε συνεντεύξεις του δήλωσε μάλιστα ότι ανυπομονεί. Η σχεδόν 15λεπτη εμπειρία του μεταξύ του θανάτου της καρδιάς και του μυαλού τον ερέθιζε ιδιαίτερα. Με ποια ουσία την έζησε είναι άγνωστο. Ο Aldous Huxley (άλλος γνωστός Αμερικανός επιστήμονας κι αυτός δοκιμαστής ψυχοδραστικών ουσιών) πήρε γι' αυτή την εμπειρία LSD.

Όταν ο Leary δεν ήταν ακόμα κοσμική φιγούρα δοκίμασε το 1960 το πρώτο του μανιτάρι και το 1962 πήρε το πρώτο του trip. Ακολούθησε την ψυχοφαρμακολογική έρευνα ενώ γνώριζε το άρθρο του Wassan απ' το 1957. Ο Wassan ήταν ένας δημοσιογράφος της Wall Street τον οποίο ένα και μόνο μανιτάρι στο Mexico τον έκανε άλλο άνθρωπο. Ο Wassan συνέδεσε το LSD με τα ... Ελευσίνια Μυστήρια! Ο Leary ξεκίνησε μια πειραματική έρευνα στο Harvard. Η έρευνα αυτή όμως έχανε όλο και περισσότερο τον επιστημονικό της χαρακτήρα. Τα πάρτυ πήραν το πάνω χέρι. Ως καθηγητής Ψυχολογίας είχε εύκολη πρόσβαση στα trips και άρχισε να τα μοιράζει στους φίλους του. Προσπάθησε λίγο πριν χάσει αυτή την άδεια να παραγγείλει στην Sandoz 100 gr. LSD (δηλ. ένα εκατομμύριο

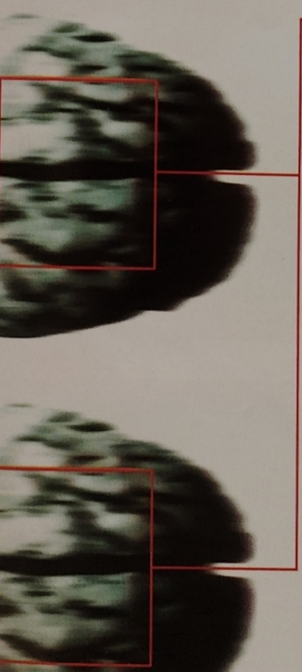

trips!!!) αλλά το Harvard τον εμπόδισε. Αυτό γιατί τότε ο Leary φώναζε στα Μ.Μ.Ε. για την επανάσταση. Δεν ήθελε το LSD να μείνει προνόμιο της elite και ήλπιζε μέσω της μαζικής εξάπλωσης του «ναρκωτικού» να πετύχει μια πολιτική και κοινωνική επανάσταση. Η απόλυσή του από το Harvard είχε ως συνέπεια την ανάγκη του να βγάλει χρήματα με κάποιο άλλο τρόπο. Αυτό το πέτυχε ως celebrity και μάλιστα πολύ καλά. Δυστυχώς αυτό επέδρασε σ' αυτό που ο Leary είχε να πει και αυτό είναι πολύ πιο χρήσιμο απ' τα αστεία αποφεύγματά του.

Ο Leary είπε ότι ο φόβος δεν αξίζει. Be cool, enjoy. Πρώτο έρχεται η επιβίωση. I will for ever die trying. Πραγματική εμπειρία συμβαίνει στο μυαλό μέσα σ' ένα κορμί και καλά θα κάνουμε να βλέπουμε το σώμα ως βάση για κάθετι άλλο στη ζωή. Όταν έχει σιγουρευτεί αυτό τότε είμαστε ελεύθεροι για διαστημικές περιπέτειες και πολλά άλλα ενδιαφέροντα, για παράδειγμα μεταπρογραμματίζεις τις κοσμικές συμπτώσεις στη ζωή σου. Προχωράς ελεγμένα μεταξύ επιλεγόμενων πραγματικοτήτων αλλά κατασκευάζεις συγχρόνως την επιστροφή στη «μια» πραγματικότητα. Η ψυχεδελι

εμπειρία καλυτερεύει τότε την «πραγματική» κατάσταση ζωής. Για να δημιουργηθεί από τη trips μόνο θετικό feedback ο Leary προτεινει μεθοδική προετοιμασία βασισμένη στο θιβετιανό βιβλίο των νεκρών. Όλα αυτά είναι αρκετά χρήσιμα.
Ο Leary ήταν ένας φιλελεύθερος, ultra individualist επιστήμονας αρκετά προσαρμοσμένος στον Αμερικάνικο τρόπο εργασίας ώστε χωρίς τον πανικό των ΜΜΕ να μην χρειαζόταν να παραδώσει την έδρα του στο Harvard. Ευτυχώς όμως (για όλους εμάς) παράτησε αυτό το περιβάλλον και την ιδεολογία του. Έτσι έγιναν γνωστά πολύ ειλικρινή άρθρα για εντελώς νέα πειράματα τα οποία έφεραν

πολλούς στο σωστό για εκείνους δρόμο. Ο Leary είναι ίσως η απόδειξη ότι μοναχικές αποφάσεις μπορούν να έχουν σημαντικό αποτέλεσμα στην αλλαγή του συνόλου. Η απόφασή του να κάνει γνωστό το LSD επιτάχυνε την διασημότητα του «ναρκωτικού». Ο Hofmann ο οποίος τα ανακάλυψε καθώς και ο Wassan δεν μπόρεσε να προσφέρουν την υπηρεσία αυτή στην ανθρωπότητα· ο Leary όμως ήταν ιδανικός γι' αυτό. Ένας σωστός σοφός όπως ο Bernard de Clairveaux θα το διατύπωνε αλλιώς. Θα πρέπει όμως να παραδεχθεί γεμάτος σεβασμό ότι trachs από καλλιτέχνες της εποχής μας όπως CJ Bolland ή Kenny Larkin εξαρτώνται ιστορικά περισσότερο απ' τον Timothy Leary απ' ότι από εκείνον.
Για τον Leary δεν μπορεί να γίνει λόγος για βλάβη στον εγκέφαλο. Ο Leary φρόντιζε τον εγκέφαλό του πολύ καλά. Του έδινε πάντα το καλύτερο. Σε μια τυπική μέρα λίγο πριν τον θάνατό του ήπιε 3 φλυτζάνια καφέ, κάπνισε 1 Joint, ήπιε 2 ποτήρια παλιό κρασί, κάπνισε 44 τσιγάρα, έφαγε 1 μπισκότο και 2 LearyBiscuits, πήρε 1 Tylenol, 2 απλά παυσίπονα και 12 μπαλλόνια laughing gas...
Το ότι ο Leary έγινε παρωδία του εαυτού του δεν είχε να κάνει καθόλου με μια πιθανή εγκεφαλική βλάβη. Ήταν η ζωή του ως celebrity. Στα περισσότερα celebrities συμβαίνει αυτό. Είναι και τα πέντε χρόνια που έκανε φυλακή. Ο Leary μάζεψε εμπειρίες σε 33 (!) φυλακές.
Πολλοί λένε ότι ο Leary έγραψε στην διαθήκη του ότι θέλει να σταλούν επτά γραμμάρια της στάχτης του στο διάστημα σε τροχιά για να γυρνάει γύρω απ' τη γη μαζί με άλλα μεγάλα πνεύματα (μεταξύ άλλων και ο Geve Roddenberry, ο εφευρέτης του Star Trek).
Έτσι κι αλλιώς ο Timothy Leary είναι αθάνατος γιατί το website σύστημα που εγκατέστησε ο ίδιος λειτουργεί καταπληκτικά και είναι δομημένο έτσι ώστε να μεγαλώνει απεριόριστα. Φάτε λοιπόν κάνα δυό Learybiscuits, κρατήστε ενός λεπτού σιγή για τον μεγάλο αυτό άνθρωπο, αγοράστε κάποιο απ' τα βιβλία του και μετά επισκεφτείτε τον στη διεύθυνση:
http:// www Leary.coin

love Parade

του Δ. Γεωργακόπουλος

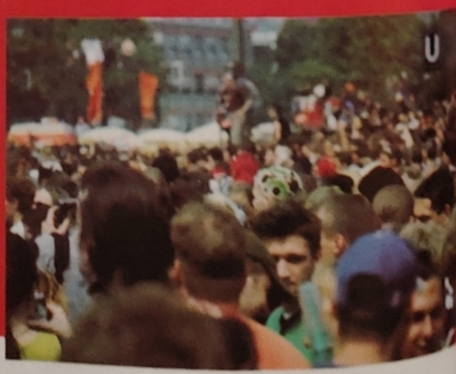

THE HISTORY OF LOVE PARADE

Πριν από 7 χρόνια μια παρέα μαζεύτηκε με μεγάλη χαρά στο κέντρο του Βερολίνου για να διαμαρτυρηθεί. Η συγκέντρωση είχε τον τίτλο Love Parade και υποστήριζε την αγάπη. Έβρεχε σχεδόν συνέχεια αλλά οι συγκεντρωμένοι έδειξαν τι εννοούν με αγάπη: την ειρήνη με τον εαυτό τους και το περιβάλλον. Την συνεννόηση με ενωτική δύναμη την μουσική και τον χορό. Τον δίκαιο μαρασμό των αγαθών. Και όλα αυτά όχι ως απλά ιδανικά αλλά ως σωστό στόχο στην καθημερινότητα. Έτσι είναι σήμερα ακόμα. Μόνο που από την παρέα έγινε μια ολόκληρη γενιά, εκατομμύρια ravers σ' όλον τον κόσμο. Η γενιά αυτή ακούει techno. Χαίρεται τη ζωή. Δείχνει ανεχτικότητα και ευαισθησία και έχει συνειδητοποιήσει ότι μπορεί να επηρεάσει συγκεκριμένες καταστάσεις.

σε πλατείες και πάρκα γύρω από την διαδρομή είχαν στηθεί αυθόρμητα πάρτυ. Δεν χρειαζόταν τίποτε παραπάνω από ένα κασετόφωνο και κάποια ηχεία και αμέσως άρχιζαν όλοι να χορεύουν. Η πορεία ξεκίνησε στις 14:30 στην πλατεία Ernst Reuter και προχώρησε μέχρι την ιστορική πόλη της Βραδενβούργης όπου έκανε μεταβολή για να καταλήξει στη μέση της διαδρομής στο

άγαλμα της Νίκης. Εκεί ξεκίνησε ένα πάρτυ εξωπραγματικό. Ο κόσμος είχε περικυκλωθεί από τα άρματα που συμμετείχαν στο Love Parade τα οποία μόλις βράδιασε δημιούργησαν ένα εκπληκτικό Light-show. Οταν τελικά τελείωσε στις 24:00 το party αυτό, οι περισσότεροι πήγανε στα αμέτρητα clubs του

Βερολίνου.

Καθώς περπατούσες τη νύχτα και έβλεπες παντού χαρούμενους ravers να χορεύουν σου ερχόταν μια πρόταση στο μυαλό: Βερολίνο: η μεγαλύτερη ντίσκο του κόσμου!

ALEX REECE

του Βασίλη Πατέρα

Προερχόμενος από το κακόφημο μα πολύ επίσης καλλιτεχνικό Ealing (σπίτι του Jamiroquai) το οποίο είναι δυτικά του Λονδίνου, ο Alex Reece, έχει πολλά να πει γι' αυτήν την χρονιά.

[illegible] ακούσει την μουσική που δη-[illegible] είναι σίγουρο ότι δεν θα μπο-[illegible] να την κατηγοριοποιήσει σε ένα [illegible] [illegible] μπορεί να πει κανείς ότι έχει εξελίξει μια [illegible] σκηνή η οποία έχει δεχθεί [illegible] από jungle έως house.

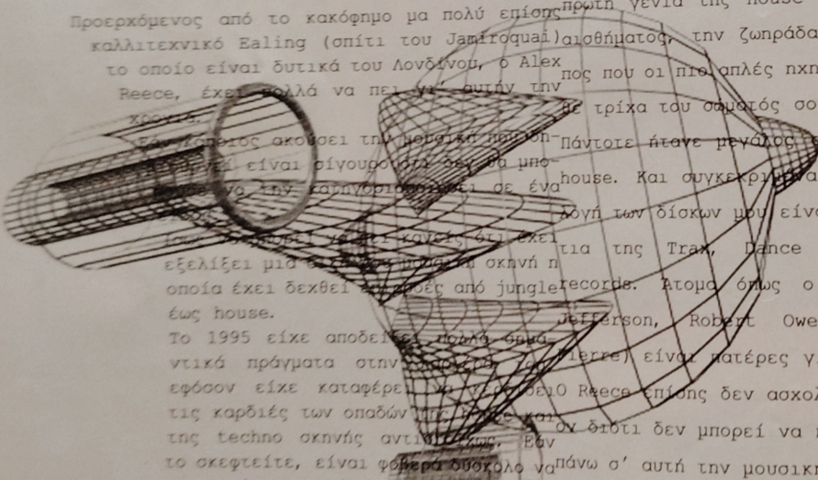
Το 1995 είχε αποδείξει πολλά σημα-ντικά πράγματα στην [illegible] εφόσον είχε καταφέρει [illegible] τις καρδιές των οπαδών της [illegible] και της techno σκηνής αντι[illegible]. Εάν το σκεφτείτε, είναι φοβερά δύσκολο να το επιτύχει κανείς διότι ο κόσμος συνήθως ακούει ή παίζει ένα είδος μουσικής. Κάτι που πολύς κόσμος δεν περίμενε να συμβεί ήτανε το γεγονός ότι υπέγραψε στην μεγαλύτερη εταιρία techno που υπάρχει αυτήν την στιγμή τον κόσμο, την λεγόμενη R+S. Αυτό δεν το έκανε μονάχα για ένα κομμάτι, αλλά και για πολλά άλλα που ακολούθησαν.

Μετά από αυτό, άρχισαν και άλλοι καλλιτέχνες να υπογράφουν συμβόλαια για κομμάτια σε διάφορ εταιρίες με άλλα μουσικά εθίσματα όπως ο K Doctor στην Talking Loud, ο Peshay ,οι Ils Solo, Chameleion κ.ά. DJ Krust την Mo' Wax. Το θέμα είναι ότι ήταν ο πρώτος που άρχισε ανοίγει τα μάτια του κόσμου ώστε να μην λέει καθένας ότι ακούω μόνο ένα είδος και έχω παρ πίδες. Σιγά-σιγά, αυτήν την αντίληψη άρχισαν έχουν και άλλοι καλλιτέχνες, και αυτό περνά στο κόσμο, αλλά πολύ αργά.

Οι παραγωγές που βγάζει ο Alex Reece, είν διαχρονικές και αυτό όχι επειδή ίσως το λέ άλλοι δέκα, αλλά το γεγονός ότι φέτος ο Fabio που έπαιζε στο «Speed» και μέσα στο πρ γραμμά του συμπεριλαμβάνονταν παλιότερα κομ τια του Alex Reece, σήμαινε πολλά.

θυμόταν πολλές φορές «την δύναμη που κατείχ πρώτη γενιά της house μουσικής, κορύφωμα αισθήματος, την ζωηράδα της ενέργειας. Ο τρ πος που οι πιο απλές ηχηρές μελωδίες κάνουν θε τρίχα του σώματός σου να ανασηκώνεται.» Πάντοτε ήτανε μεγάλος οπαδός του Αμερικάνι house. Και συγκεκριμένα έχει πει ότι: «Η σ λογή των δίσκων μου είναι γεμάτη από τα κομ τια της Trax, Dance Mania και Nu Gro records. Άτομα όπως ο Tod Terry, Marsha Jefferson, Robert Owens και Phuture, Pierre) είναι πατέρες για μένα.»

Ο Reece επίσης δεν ασχολείται με το house π ον διότι δεν μπορεί να κάνει τίποτα θεμελιω πάνω σ' αυτή την μουσική σκηνή. Πιστεύω πως παλιοί του house δίσκοι, δεν έχουν ξεπερασ απ' τις καινούργιες παραγωγές. Το Drum 'n' b είναι κάτι το διαφορετικό, και ειδικότερα στυλ που παράγει ο ίδιος. Ακούγοντας το «B Principles» και το «Fresh Jive» (παραγωγές '94) καταλαβαίνει κανείς μια αισθηματική μεταξύ του περίπλοκου beat και της απαλής λωδίας.

Αυτό που έχει καταφέρει πολύ καλά είναι να συγχρονίσει τα περάσματα του παλιού house μέσα σε κρουστά του μέλλοντος. Άλλωστε γι' αυτό πολλοί αφοσιωμένοι οπαδοί του house + techno, έχουν τρελαθεί με τις παραγωγές του.
Ο Reece, θεωρεί ότι: «Η μουσική που φτιάχνω έχει μεγάλη ανταπόκριση απ' αυτό το κοινό, διότι μπορούν να την ακολουθήσουν. Θεωρώ ότι τα απλά πράγματα είναι και αποτελεσματικά.»

Στην αρχή της καριέρας του κατά το 1990, δούλευε ωςμηχανικός ήχου για την εταιρία Basement Reeards και κατά την ίδια εποχή έφτιαχνε πολύ σκληρό τέκνο με τον αδελφό του τον Oscar γνωστοί τότε ως Exodus. Του άρεσε η ιδέα του acid και ιδιαίτερα «οι μπερδεμένοι αυτοί ήχοι». Είχε ηχογραφήσει ένα δίσκο για την τέκνο εταιρία, Labworks UK και άλλο ένα για τους Sinister, τα οποία είχαν επιρροή από καθαρά industrial μουσική.

Απ' ότι μας λέει ο Reece: «παρακολουθούσα τότε την breakbeat σκηνή, αλλά από απόσταση και αυτό διότι έβρισκα λίγο ενδιαφέρον στο sampling. Τότε πάρα πολλά, κλέβανε, σημεία από κομμάτια που περνάγανε ένα beat από κάτω απ' αυτά.
Αργότερα άρχισε να πειραματίζεται με ένα πιο εξελιγμένο στυλ drum 'n' bass, «Δουλεύοντας με άτομα όπως ο DJ Pulse και Wax Doctor, είχε φτιάξει κομμάτια όπως το «Hello Lover» στην εταιρία του DJ Pulse την Creative Wax, και «Kudos» την εταιρία Moving Shadow. Τότε είχε ξεκινήσει να έχει τέτοιο πάθος γι' αυτήν την μουσική.
Χάρη στην στήριξη και στην πρόβλεψη του μεγαλύτερου του θαυμαστή, Fabio, κατάφερε να υπογράψει μια συμφωνία στου Goldie την εταιρία, την «Metalheardz» για το «Basic Principles».
Η εποχή αυτή για το drum 'n' bass είναι πολύ επαναστατική. Όπως το house πριν μια δεκαετία κατάφερε να τεκμηριοποιήσει τα θεμέλια της μουσικής αυτής έτσι και ο ήχος του drum 'n' bass εξελίσσεται και βρίσκει πολλαπλές όψεις.
Ως όλοι θυμάστε το «Chill Pill», το πρώτο «χάπι ευδαιμονίας» που μας χάρισε πέρσι ο Alex Reece. Τα απλοποιημένα αλλά funky breakbeats έγιναν πια σήμα κατατεθέν του. Πολλοί σκέφτηκαν ότι υπάρχει άλλη μια όψη στο jungle και ότι το breakbeat μπορεί να ενδώσει και σε πιο απλές φόρμες χωρίς να χάσει τον χαρακτήρα του. Κοινό, οι κριτικοί και DJ's απέδωσαν credit, αμέσως στον Alex Reece γι' αυτό που έκανε. Αυτός όμως δεν έμεινε εκεί. Κυκλοφορεί το «Pulp Fiction» ίσως την μεγαλύτερη επιτυχία για το '95 με εκείνο το χαρακτηριστικό και υπόκωφο bassline που δεν σε άφηνε να κοιμηθείς το βράδυ. Καμμιά όμως σχέση δεν είχε με την αγριότητα του γνωστού ομώνυμου φιλμ. Το «Pulp Fiction» ξεχύλιζε από γλυκύτητα και Jazz ταμπεραμέντο με ένα τρόπο που πολλοί θα ήθελαν να αντιγράψουν, αλλά μόνο ο Reece κατάφερε να το κάνει .Drum 'n' bass for a new age!. Κρατώντας την πετυχημένη συνταγή του Pulp Fiction ο Reece αυτοσχεδιάζει σε ένα νέο μοτίβο, χρησιμοποιώντας γυναικεία φωνητικά ως ραχοκοκκαλιά για το επόμενο hit του: «Feel the Sunshine» το οποίο δεν ήταν απλά hit, αλλά σάρωσε όπου και αν κυκλοφόρησε. 70.000 κόπιες δεν είναι δα και λίγο για ένα μουσικό είδος που μέχρι πριν από λίγους μήνες θεωρείτο απλησίαστο για το ευρύτερο κοινό. Ο Reece έχει κάθε λόγο να χαμογελά τώρα.
Το πρώτο άλμπουμ του Alex Reece με τίτλο «So far» κυκλοφορεί τώρα από την Island.

PSYCHEDELIC TRANCE

Πλησιάζουμε προς το τέλος του 1996 και στην Ελλάδα αυτή τη στιγμή στο χώρο της RAVE κυριαρχεί το PSYCHEDELIC TRANCE. Κάτι πολύ περίεργο γιατί ενώ στην Αγγλία το PSYCHEDELIC παραμένει καθαρά underground χωρίς να υπάρχουν πολλά CLUB που να παίζουν αυτό το είδος, εδώ γίνεται πανικός. Εκτός από τα καθιερωμένα CLUB που παίζουν κάθε Σάββατο και Κυριακή TRANCE ότι άλλο party γίνεται δεν μπορεί να μην έχει έστω και ένα DJ που να δίνει στον κόσμο τα ακούσματα της «GOA».

Από party's ΑΜΕΤΡΗΤΑ. Κάθε εβδομάδα από 3 μέχρι… Καλεσμένοι; Όχι μόνο Dj's που συνηθιζόταν πιο παλιά, αλλά και συγκροτήματα που παίζουν LIVE ON STAGE. Βέβαια ας μην κοροϊδευόμαστε, κανένας δεν παίζει καθαρό live όχι γιατί δεν θέλει να το κάνει αλλά γιατί δεν μπορεί. Το live που μπορεί να παίξει ένα συγκρότημα μπορεί να φτάσει το πολύ μέχρι 30-40%.

Τα πιο γνωστά partys που φέρνουν καλεσμένους από όλες τις γωνίες του κόσμου είναι το SUNRISE ZONE, οι AMORPHIA και οι TRANCEMEDIA. βέβαια να μην ξεχνάμε και τη Θεσσαλονίκη που και εκεί γίνονται partys κάθε εβδομάδα, αλλά εκτός από το ACID CLUB και το BRAINSTORM όλοι οι άλλοι αλλάζουν συνέχεια όνομα.

Τα events που γίνανε στην Ελλάδα το χειμώνα που πέρασε ήταν τρομερά. Έτσι όπως πάμε σε λίγο θα γίνουμε η GOA της Ευρώπης.

Αυτό το λένε ακόμα και οι ξένοι («θαμώνες» στη GOA).

Ας ξεκινήσουμε με τα καλύτερα events.

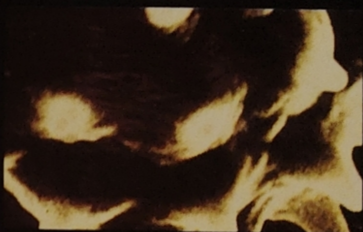
Φυσικά θα καταλάβατε αμέσως ότι ήταν τα party του RETURN TO THE SOURCE που φιλοξένησε το SUNRISE ZONE στην Αθήνα και το BRAINSTORM στη Θεσσαλονίκη. Αυτά τα Party μείνανε στην ιστορία του CLUBBING και μακάρι να γίνουν κι άλλα σαν κι αυτά.

Καταρχήν με το που μπήκα μέσα στο CLUB (στην προκειμένη περίπτωση ήταν το SUNRISE ZONE) έπαθα πλάκα με την εκπληκτική διακόσμηση που είχαν κάνει δυο αδέρφια. Οι ZAG. Τρισδιάστατα φωσφοριζέ πανώ, σκέπαζαν όλους τους τοίχους εκεί μέσα.

Όπου κι αν γυρνούσες έβλεπες λιοντάρια, πουλιά, ήλιους συμμετρικά σχήματα αλλά και ότι άλλο μπορεί κανείς να φανταστεί.

Βέβαια η διακόσμηση μόνο δεν μπορεί να κάνει ένα party να είναι το καλύτερο της χρονιάς. Το μεγαλύτερο ρόλο παίζει ο κόσμος αλλά και η μουσική που θα ακουστεί. Όμως και τα δυο παραπάνω ήταν καταπληκτικά στο RTTS.

Άσχετα αν το CLUB κόντευε να γκρεμιστεί από τον πολύ κόσμο το feeling ήταν τέτοιο που δεν σε έκανε να δυσανασχετήσεις. Καλά, για την μουσική τι να πούμε; MEDICINE DRUM live και όχι μόνο με SYNTHESISERS αλλά και με μπάνγκος που σε κάνανε να νομίζεις ότι βρίσκεσαι στην Αφρική. Dj's οι πλέον γνωστοί TSUVOSHI και MARK ALLEN. Στο επόμενο R.T.T.S. live οι UNIVERSAL SOUND πολλοί καλοί επίσης και Dj's ποιοι άλλοι; TSUVOSHI και MARK ALLEN πάλι.

Περνάμε τώρα στα live που γίνανε στην Αθήνα. Τα δυο καλύτερα συγκροτήματα ήταν αυτά που περάσανε από το SUNRISE ZONE και ήταν οι MEDICINE DRUM (αναφέρθηκα παραπάνω) και οι TOTAL ECLIPSE από την Γαλλία, οι οποίοι ηχογραφούν στην BLUE ROOM της Αγγλίας και πρόσφατα κυκλοφόρησαν το καινούριο τους album. Η ώρα ήταν περίπου 3:30 όταν ανέβηκαν στην σκηνή για να αποτελειώσουν κυριολεκτικά τον κόσμο.

Ο STEFAN HOWELECK χειριζόταν άψογα την κονσόλα 16 καναλιών όπου δεν του ξέφευγε ήχος ενώ ο SERGE SOUQUE και ο .... ήταν σκυμμένα πάνω από τη NOVATION,. το JUNO και το KORG, απ' όπου έφευγαν οι ήχοι προς την κονσόλα. Άλλο ένα πολύ καλό live ήταν αυτό που πέρασε από το BATTERY CLUB και τους TRANCEMEDIA τους οποίους θα πρέπει να συγχαρώ για εκείνη τη βραδιά.

Το CLUB ήταν γεμάτο από κόσμο και οι ASTRAL PROJECTION ανέβηκαν στην σκηνή περίπου στις 3:00 όπου παίξαν όλα τα κομμάτια τους που γίναν επιτυχίες και ανάμεσα σ' αυτά το UTOPIA αλλά σε καινούριο REMIX. Οι ASTRAL PROJECTION είναι ίσως το καλύτερο συγκρότημα αυτή τη στιγμή στο χώρο του PSYCHEDELIC TRANCE και ως γνωστό είναι Ισραηλινοί. Προσοχή όλοι εσείς οι φανατικοί οπαδοί τους, γιατί είναι ήδη στο στούντιο και ετοιμάζον το καινούριο τους άλμπουμ που μάλλον θα κυκλοφορήσει το Νοέμβρη μέ-

σα από την TRUST IN TRANCE.

Τους Dj's φυσικά και δεν τους ξεχνάμε. Τελικά παιδιά οι Ισραηλινοί είναι οι καλύτεροι. Ξέρουν να φτιάχνουν το κέφι του κόσμου, γιατί η μουσική, που έχουν είναι τέτοια. Στα σίγουρα αυτοί οι άνθρωποι είναι επηρεασμένοι απότο πολεμικό κλίμα που επικρατεί εκεί κάτω, και γι' αυτό θέλουν να προσφέρουν όλο και πιο πολλά και να βλέπουν τον κόσμο να διασκεδάζει. Λοιπόν οι καλύτεροι ήταν ο RONEN που έπαιζε για τους AMORPHIA, ο οποίος μαζί με έναν άλλο που τον λένε ROY και είναι 16 χρονών φτιάχνουν μουσική μόνο με ένα κομπιούτερ και το όνομά τους είναι KiB σύντομα τα κομμάτια τους θα βγούνε και σε βινύλιο.

Ο AVI NISSIM που μετά το live που έκανε μαζί με τον SOUNDENGINEER LIO έπαιξε και σαν DJ ο οποίος τρέλλανε τον κόσμο. Το άτομο έπαιζε μονίμως κομμάτια 150 BPM. Τέλος άλλος ένας Ισραηλινός είναι αυτός που μαζί με τους δυο

παραπάνω θα κλείσει το φάκελο: «Καλύτεροι Dj's του Χειμώνα». Είναι ο DJ RODI των CHAKRA που επί δυο συνεχόμενα Σάββατα έκανε τον κόσμο να μην θέλει να φύγει από το CLUB. Η μουσική που έπαιζε ήταν καθαρά για CLUB, αλλά όταν λέμε CLUB δεν εννοούμε στυλ «LA MAMOYNIA».

Όλα τα παραπάνω γίνανε το χειμώνα που μας πέρασε. Τώρα όμως βρισκόμαστε στο τέλος του καλοκαιριού και όλοι ετοιμαζόμαστε για τον χειμώνα που έρχεται και πιστέψτε με! θα είναι πολύ καλύτερος από τον προηγούμενο.

Το «ΑΣΤΡΟ» των TRANCEMEDIA

Ενώ είχα ξεκινήσει ήδη για το επικείμενο ραντεβού με τους TRANCEMEDIA σε όλη την διάρκεια της διαδρομής δυο σκέψεις «βασάνιζαν» συνέχεια το κακόμοιρο το μυαλουδάκι μου!. Κατά πρώτον πως θα γίνει να είμαι στις ερωτήσεις και τις κρίσεις μου όσο το δυνατον περισσότερο αντικειμενικός μιας και τυγχάνει με τα παιδιά να μας συνδέουν φιλικοί δεσμοί που έχουν ως αρχή αναφοράς χρονική περίοδο που ακόμα δεν υφίστανται ως ομάδα. Δεύτερη και σημαντικότερη σκέψη ήταν το πως να κάνω αυτή την συνέντευξη να μοιάζει όσο περισσότερο γίνεται με συζήτηση παρέας που τα άτομα που την αποτελούν έχουν ως κοινό στοιχείο τους την αγάπη προς την μουσική και το ιδεολογικό υπόβαθρο αυτής. Και ενώ όσο πιο κοντά έφτανα στον προορισμό μου όλο και πιο πολύ απασχολιόμουν από αυτές τις σκέψεις μια ματιά ήταν αρκετή στο να διαλύσει όποια αρνητικότητα και αν υπήρχε στο μυαλό μου μέχρι εκείνη τη στιγμή.
Αντίκρυσα μπροστά μου δυο πρόσωπα με έντονα χαραγμένη την έκφραση μιας «εξαντλημένης ικανοποίησης» έτσι όπως αυτή είχε δημιουργηθεί από το πολύ πετυχημένο event της προηγούμενης βραδιάς στον Άλιμο που όπως μου ομολόγησαν οι ίδιοι ήταν ένα από τα πιο πετυχημένα πάρτυ που έχουν κάνει στην μέχρι τώρα καριέρα τους.
Δεν θα μπορούσαν να λείπουν βέβαια από τον χώρο που είχαμε συναντηθεί και φίλοι των παιδιών που είχαν μαζευτεί από νωρίς για να απολαύσουν το απογευματινό καφεδάκι εξιστορώντας τις εμπειρίες τους από την χθεσινή βραδιά όπως επίσης και η καλεσμένη ομάδα OTHERWORLD που βρίσκονταν συνέχεια σε μια κατάσταση διαρκούς «CHILL-OUT».
Πόσες φορές βέβαια σταμάτησα το κασετοφωνάκι λόγω των γνωστών ή των FANS που ήρθαν να χαιρετήσουν και να συγχαρούν τα παιδιά δεν ξέρω ούτε ο ίδιος να σας απαντήσω.
Έτσι όπως είναι ευνόητο μέσα σ' ένα τόσο «οικογενειακό» κλίμα που πραγματοποιήθηκε αυτή η συνέντευξη το όποιο άγχος είχα εγώ από την πλευρά μου και ο Γιάννης με τον Σαράντο από την άλλη «εξανεμίστηκε» με το πρώτο πάτημα του REC.

Ποιά ήταν η πρώτη σας επαφή με τον χώρο της RAVE-σκηνής;
Σ: Ξεκίνησα στην αρχή, όχι αποκλειστικά ως RAVER μιας και το RAVE ήρθε στην Ελλάδα ως κίνημα πολύ αργότερα. Θυμάμαι τον εαυτό μου από το 1987 να ακούει και να ασχολείται καθαρά με την electro pop σκηνή και πιο συγκεκριμένα με τα «συγκροτήματα-σταθμός» τότε όπως ήταν οι NEW ORDER - DEPECHE MODE. Τώρα όσον αφορά το CLUBBING εκείνη την περίοδο δεν υπήρχαν και πολλές λύσεις μιας και το μόνο μαγαζί που μπορούσε να ανταποκριθεί στις δικές μου μουσικές απαιτήσεις ήταν το KRAZE που προωθούσε μια πιο electro μουσική σκηνή για τα στάνταρ της Αθήνας.

Γ.: Και εγώ μια από τα ίδια, μιας και ήμουν φανατικός οπαδός της electro pop σκηνής με τους DEPECHE MODE, NEW ORDER, KRAFTWERK αγαπημένα μου group. Την «καριέρα» μου, όμως ως CLUBBER την ξεκίνησα από την στιγμή που κάτι διαφορετικό ήρθε στην ΑΘΗΝΑ και αυτό δεν ήταν άλλο από το πρώτο πραγματικά RAVE CLUB της Αθήνας, το FAZ.

Ε.: Πιστεύεις δηλ. ότι το FAZ ήταν ας πούμε ορόσημο στην RAVE-CLUBBING κουλτούρας της Ελλάδας.

Γ.: Ναι, ήταν το πρώτο, που ξεκίνησε να ακούγεται αυτή η μουσική, συγχρόνως με την κουλτούρα της RAVE-σκηνής.

Σ.: Εντάξει, δεν ξεκίνησαν όλα από εκεί, απλώς ήταν το πρώτο που άνοιξε με τέτοιο «ύφος». Μην ξεχνάμε όμως και το ALARM που έχει μεγάλη ιστορία, ή γιατί όχι και το BANANAS.

Γ.: Ήταν το LYCABETOUS, πιο μετά το «Τέσσερα» που ήταν καθαρά «underground» σαν.

MIKE DEE

Ε.: Πιστεύεις δηλ. ότι από το '90 και ύστερα έγινε η πρώτη σημαντική «έκρηξη» της RAVE σκηνής στην Ελλάδα;

Σ.: Τέλης '89 αρχές '90.

Γ.: Να σου πω και κάτι. Εγώ πιστεύω ότι τώρα η σκηνή στην Ελλάδα έχει γίνει πιο underground από ότι ήτανε, γιατί μπορώ να θυμηθώ κάποια party CHAOS ή ακόμα πιο παλιά την περίοδο 90-91 που να διαφημίζει το FLYER επίδειξη ρούχων π.χ. GAULTIER SHOW BY LAKIS ΓΑΒΑΛΑΣ και τέτοια φοβερά πράγματα (ΓΕΛΙΑ).

Σ.: Ναι, αλλά τότε υπήρχε ιδεολογικό κίνημα. Αν θυμάσαι καλά τα FASHION VICTIMS που ακόμα και εγώ δεν μπορούσα να φανταστώ τον εαυτό μου να μην ακολουθεί τα τότε πρότυπα της μόδας μιας και το ντύσιμο σε χαρακτήριζε απόλυτα.

Ε.: Ας αφήσουμε όμως καλύτερα τα FASHION VICTIMS και πές μου Σαράντο πότε ξεκίνησες τα πρώτα σου PARTY πριν τους TRANCEMEDIA.

Σ.: Έχω ξεκινήσει να κάνω PARTIES εδώ και έξι χρόνια. Τα πρώτα που έκανα ήταν τα «NIGHTMARES» στο KRAZE αρχές '91 με καθαρά electro-TECHNO μουσικό χαρακτήρα και για να σου πω και το αστείο της υποθέσεως το είχα περάσει ως χοροεσπερίδα! (ΓΕΛΙΑ).

Γ.: Απατεώντας, ΚΛΕΦΤΗΣ! (ΓΕΛΙΑ)

Σ.: Και όμως, είχε για εκείνη την εποχή αρκετή επιτυχία μιας και είχε μαζέψει περίπου 500 άτομα σε ένα KRAZE εντελώς τρελλαμένο! Από τότε έχω περάσει άλλες 5+6 ονομασίες PARTY με πιο χαρακτηριστικό πάρά-

ΣΑΡΑΝΤΗΣ

δειγμα τα «ALTERNATIVE-NATION» στις εντελώς UNDERGROUND αποθήκες κρασιών CALIGA στον ΑΛΙΜΟ. Αργότερα συναντήθηκα με τον Σωτήρη τον «IRON-TRANCE» και συνεργαστήκαμε στα ομώνυμα PARTIES μέχρις ότου φτάνει το '95 που βρίσκει τον Σωτήρη φαντάρο και εμένα να ψάχνω για συνεργάτη με σκοπό μια νέα ομάδα.

Ε.: Και τότε δημιουργήθηκαν οι TRANCEMEDIA.

Γ.: Ολα ξεκίνησαν από ένα τηλεφώνημα και έναν καφέ.

Ε.: Ολα ξεκινάνε από έναν καφέ? (ΓΕΛΙΑ)

Σ.: Ναι, ο Γιάννης τότε δούλευε στο «X-CLUB» και εγώ έκανα τα PARTIES «IRON TRANCE». Ενα κάθε ενάμισι μήνα μιας και υπήρχαν τόσες δυσκολίες που δεν μας άφηναν πολλά περιθώρια για σωστή οργάνωση. Οπως σου είπα και πριν ήταν να φύγει ο Σωτήρης φαντάρος και θα ήταν εντελώς «αντι-ιδεολογικό» για μένα να συνεχίσω τα «IRON-TRANCE» χωρίς αυτόν. Ετσι ξεκίνησα να ψάχνω για ένα άτομο με καλό P.R. που να μπορώ όμως να συνεργαστώ μαζί του μιας και αυτό προϋποθέτει κοινή μουσική «παιδεία» αλλά και κοινές ιδέες πάνω στις οποίες θα στηριζόμασταν. Ο πιο κατάλληλος συνεργάτης βρέθηκε στο πρόσωπο του Γιάννη που μαζί με εμένα αλλά και ένα άλλο παιδί που αυτήν την στιγμή βρίσκεται στη Γερμανία, τον Μάρκο. Ιδρύσαμε τους TRANCEMEDIA τον Μάιο του '95. Στην συνέχεια ο Μάρκος αναγκάστηκε να φύγει για την Γερμανία αφήνοντάς μας έτσι ως τελικό σχήμα εμένα και τον Γιάννη.

Ε.: Το όνομα «TRANCEMEDIA» που βαφτίσατε τα PARTY σας ποιανού ιδέα ήταν;

Σ.: Good Question! Το σκηνικό εξελίχθηκε στο σπίτι του Μάρκου όπου είχαμε αράξει με σκοπό τον σχηματισμό μιας άλλης ομάδας με κύριο συστατικό της την ονομασία «TRANCE» που στο κάτω κάτω μας αντιπροσώπευε πλήρως. Ψάχνοντας λοιπόν να βρούμε μια λέξη να κολλήσουμε το «TRANCE» το μάτι μου πέφτει σε ένα FLYER που περιέχει την λέξη TRANCEMEDIA και μας βρίσκει όλους σύμφωνους ότι είναι ονομασία που χρειαζόμαστε.

Ε.: Ποια ήταν η πρώτη μουσική-ιδεολογική κατεύθυνση της ομάδας από την στιγμή της ύπαρξής της;

Σ.: Οπως καταλαβαίνεις δεν θα μπορούσε να ήταν τίποτα άλλο από 100% PURE-TRANCE μιας και η μουσική μας παιδεία δεν μας επέτρεπε κάτι διαφορετικό.

Ε.: Με τελική κατάληξη την «PSYCHEDELIC;

Γ.: Σίγουρα κατέληξε εκεί πολύ γρήγορα γιατί ήταν κάτι που μας αντιπροσώπευε πλήρως.

Ε.: Πότε σας δόθηκε η ευκαιρία για το πρώτο μεγάλο EVENT;

Σ.: Το πρώτο πάρτυ που είχε κανονιστεί δεν έγινε ποτέ μιας και το καλορίζικο δεν έγινε με το «δεξί» CFΕΛΙΑ.

Γ.: Το πρώτο ψυχικό τραύμα! Το Γαμώτο της υπόθεσης (ΓΕΛΙΑ).

Σ.: Σε παρακαλώ να το γράψεις αυτό, μπας και αυτή η «νίλα» που μας έκαναν, λειτούργησε στην ψυχολογία για μας θετικά και μας ένωσε ακόμα πιο πολύ έχοντας έτσι σε μας θετικά αποτελέσματα.

Ε.: Και φτάνουμε έτσι στο πρώτο σας πάρτυ στον ΑΛΙΜΟ.

Σ.: Ναι, το πρώτο πάρτυ έγινε (μετά από πολλές διαφωνίες μεταξύ τους καταλήγουν) 31 Ιουνίου του '95 σε συνεργασίας με τους INFINITY που τότε είχαν τις Παρασκευές στο ALSOS. Το πάρτυ μπορώ να πω ότι είχε πάει πολύ καλά και είχαμε καλεσμένους DJ's τον LUKE SLATER Και τον DJ YIAN από Γερμανία.

Ε.: Πέστε μου τώρα, υπήρχαν δυσκολίες μέχρις ότου σας αποδεχτεί το κοινό σας; Με άλλα λόγια πότε άρχισε το κοινό να ακούει το όνομα «TRANCEMEDIA» και να το αποδέχεται;

Σ.: Είχαμε επικρίσεις από παντού!

Ε.: Είχατε από άλλες ομάδες δυσκολίες;

Σ.: Οχι. Ίσα ίσα που είχαμε μάλλον πολλές «υγιείς» συνεργασίες με άλλες ομάδες. Άλλωστε αυτό που θέλουμε όλοι εμείς μεταξύ μας είναι να υπάρχουν όσον το δυνατόν περισσότερες αξιόλογες ομάδες έτσι ώστε να ανεβαίνει η φάση και μαζί με αυτήν και ο κόσμος.

Ε.: Ωραία! Τότε από που είχατε δεχτεί επικρίσεις;

Σ.: Μου επιτρέπεις να μην αναφερθώ σε ονόματα και καταστάσεις.

Γ.: Δεν μας επιτρέπει η ευγενική μας καταγωγή! (ΓΕΛΙΑ)

Ε.: O.K. GOHN LORD! Πές μου πόσα πάρτυ ακολούθησαν μετά το πρώτο επιτυχημένο πείραμα εκείνο το καλοκαίρι!

Γ.: Στις 14 Ιουνίου το τελευταίο με τους INFINITY μιας και έπρεπε τα παιδιά

να υπηρετήσουν την «μαμά-πατρίδα» με καλεσμένο DJ τον SHID-CHANTI έχοντας πολύ μεγάλη επιτυχία, ενώ από εκεί και πέρα μείναμε κάθε αυτού ως «TRANCEMEDIA».

Σ.: Έτσι έρχεται η 21 Ιουνίου που έτυχε να έχω και τα γενέθλιά μου...

Σ.: Γενέθλιο πάρτυ «TRANCEMEDIA» χωρίς για πρώτη φορά να υπάρχει συνεργασία με άλλη ομάδα GUEST DJ ο Γερμανός OHM.

Ε.: Και φαντάζομαι κάποια στιγμή αρχίσατε να ψάχνεται για χώρο που θα σας στέγαζε το χειμώνα.

Σ.: Ναι, αλλά πριν συμβεί αυτό κάναμε κάποια αρκετά καλά PARTIES στο UNDERWEAR ενώ στις 14 και 15 Σεπτεμβρίου κάναμε την πρώτη συνεργασία μας με τον «LIFE FM» κάνοντας παρέα ένα διήμερο FESTIVAL στο CLUB «HORUS» με πρώτη μέρα GUEST τον PAUL VAN DYK και την δεύτερη τον DJ SAVAGE από Θεσσαλονίκη. Από εκεί και πέρα αρχίσαμε να ψάχνουμε χώρο για να μπορέσουμε να εγκατασταθούμε κάπου μόνιμα τον χειμώνα με αποτέλεσμα να κρίνουμε ως καταλληλότερο για εκείνη την συγκεκριμένη χρονική περίοδο το X-CINEMA στο Αιγάλεω ρισκάροντας έτσι μιας και ουσιαστικά «παίζαμε» εκτός έδρας αφού η περιοχή η δική μας είναι περισσότερο από την πλευρά της παραλιακής. Παρόλα τα προβλήματα όμως κρίναμε ότι ο χώρος είναι φανταστικός και πολύ UNDERGROUND έχοντας πάρει κάτι από το παλιό «4» και τελικά δικαιωθήκαμε.

Σ.: Από εκείνη την στιγμή και μετά αποφασίζουμε να ασχοληθούμε περισσότερο με καλεσμένους από αγγλική «PSYCHEDELIC» σκηνή ενώ βάλαμε σαν στόχο κάθε εβδομάδα να έχουμε καλεσμένο ξένο DJ μιας και θέλαμε να δώσουμε κάτι διαφορετικό στο κοινό.

Σ.: Και φτάνουμε στην ανάγκη να αρχίζουμε να διαχωρίζουμε τις δουλειές με τον Γιάννη να αναλαμβάνει καθαρά τις δημόσιες σχέσεις και οτιδήποτε έχει να κάνει με καλεσμένο και την επιμέλεια στην μουσική, ενώ εγώ ανέλαβα καθαρά οργανωτικό ρόλο, έχοντας υπό την ευθύνη μου οτιδήποτε είχε να κάνει με την σωστή οργάνωση του EVENT.

Ε.: Από ότι θυμάμαι πέρασαν αρκετά ονόματα καλεσμένοι στο «X-CINEMA».

Σ.: Να σου αναφέρω επιγραμματικά τον Οκτώβριο ημέρα Παρασκευή το JAMES MONRO, στην συνέχεια τον LORRY X από Θεσσαλονίκη χωρίς να έχουμε την πολύ μεγάλη προσέλευση κόσμου όπως θα άρμοζε σε αυτά τα ονόματα.
Έτσι αποφασίζουμε από κοινού να αφήσουμε τις Παρασκευές που μέχρι τότε είχαμε ως ημέρα για τα PARTY μας και να τα καθιερώσουμε Σάββατο. Έτσι φέρνουμε το πρώτο Σάββατο για πρώτη φορά στην Ελλάδα ένα από τα μεγαλύτερα συγκροτήματα της TRANCE σκηνής LIVE τους UNION JACK ενώ στα πλατώ μας «απογείωσε» ο JOHN OHM με εκπληκτική PSYCHEDELIC TRANCE.

Γ.: Πολύ καλό πάρτυ! Πάρα πολύ καλό πάρτυ! Σε είδα Κώστα. Ήσουνα εκεί παρέα με τα τουμπερλέκια του CLAUDIO να βαράνε!

Ε.: Ναι ήμουνα εκεί, και θα τα χαρακτήριζα ως το πρώτο πάρτυ «σταθμό» στην μέχρι τώρα πορείας σας.

Γ.: Ναι, ήταν πράγματι το πρώτο πάρτυ «σταθμός» για μας και από πλευράς προσέλκυσης κόσμου μιας και«χτυπήσαμε» αριθμό εισιτηρίων «εξωπραγματικό» για τα μέχρι τότε στάνταρ μας.

Ε.: Πέστε μου τώρα, ποια άτομα ή συνεργάτες σας έχουν βοηθήσει σημαντικά, και νιώθετε ότι τους χρωστάτε πολλά;

Σ.: Σίγουρα πάνω από όλους ο «LIFE-FM» μιας και ήταν αλλά και παραμένει μαζί με το «LEMON» οι μόνοι «φορείς» στην ελληνική RAVE σκηνή που ασχολούνται αποκλειστικά και μόνο με αυτήν.

Ε.: Πάμε σε κάτι άλλο τώρα. Ποια είναι κατά τη γνώμη σας η μουσική-ιδεολογική φρασεολογία της επονομαζόμενης «GOA» σκηνής και αν νομίζετε ότι αντιπροσωπεύει πραγματικά τους Έλληνες;

Γ.: Στην Ελλάδα το GOA δεν έχει καθόλου ιστορία. Ούτε νομίζω ότι αντιπροσωπεύει την Ελλάδα γιατί αν πάρεις τον κάθε Έλληνα μεμονωμένα έχει το στυλ του «γλεντζέ» που το μόνο που γουστάρει είναι να ανεβαίνει στα τραπέζια και να προκαλεί το ενδιαφέρον των άλλων ανοίγοντας σαμπάνιες ή πετώντας γαρδένιες! (ΓΕΛΙΑ). Είναι γενικότερα πολύ μεσογειακός τύπος!

Ε.: Δηλαδή ο ΕΛΛΗΝΑΣ δεν «ψάχνεται»;

Γ.: Κοίτα να δεις, το PHSYCHEDELIC είναι μουσική που όταν μπεις στο CLUB γυρίζεις το «διακόπτη» στο κεφάλι σου και λες «τώρα χάνομαι» I don't give a shit για το ντύσιμό μου, δε με νοιάζει γενικότερα αν ασχολούνται μαζί μου.

Ε.: Δηλαδή η TRANCE μουσική δεν είναι μουσική του «συνόλου»;

Γ.: Είναι μουσική του συνόλου, που ο καθένας όμως κρατάει πολλά πράγματα για την πάρτη του. Είμαστε όλοι μαζί αλλά και μόνοι μας. Ο καθένας στο «trip» του.

Ε.: Ποια είναι η γνώμη σας για όλα τα επονομαζόμενα «smart drugs» «ψυχότροπα» και ποια η γενικότερη συσχέτισή τους με την RAVE σκηνή; Με άλλα λόγια χρειάζονται οι RAVERS ναρκωτικά για να θεωρούνται «in» στην ιδεολογία της RAVE;

Γ.: Σίγουρα δεν χρειάζονται, αλλά δεν μπορείς αν ο άλλος δεν έχει τις σωστές βάσεις από μικρός να του πεις «ξέρεις αυτό που κάνεις είναι μαλακία» και να σε καταλάβει. Αν τα έχεις καλάμε τον εαυτό σου πιστεύω ότι δεν χρειάζεται τίποτα από όλα αυτά μιας και το μόνο που σου χρειάζεται για να την «ακούσεις» είναι η μουσική.

Σ.: Όποιος θεωρεί ότι RAVE=drugs ή

[illegible]

Γ.: Σε γενικές γραμμές μιας και δεν θέλω να αναφερθώ σε ονόματα και δεν έχω ούτε παράπονο αλλά δεν είμαι ούτε ικανοποιημένος.
Απλά δεν είμαστε και οι τύποι που θα κτυπάμε πόρτες παρακαλώντας να μας διαφημίσουν. Ξέρουν όλοι που βρισκόμαστε, σε όσους αρέσει αυτό που κάνουμε ας γράψουν για εμάς.

Σ.: Θα σου κάνω εγώ τώρα μια ερώτηση να γελάσουμε κιόλας. Πόσα περιοδικά υπάρχουν που να ασχολούνται με τον χώρο της RAVE;

Ε.: Ομολογώ πολύ λίγα.

Σ.: Όσα και αν είναι αυτά, εκτός από ελάχιστες εξαιρέσεις, ασχολούνται αποκλειστικά καί μόνο με τη HOUSE σκηνή. Άστε να είναι δυο τρια περιοδικά που να έχουν αναφερθεί κάποια στιγμή σ' εμάς.

Ε.: Γίάννη να έρθω σ' εσένα τώρα και να σε ρωτήσω πως αποφάσισες να ασχοληθείς επαγγελματικά με την μουσική καταρχήν ως DJ αλλά και τώρα τελευταία ως παραγωγός;

Γ.: Ναι, αυτό έτυχε! Εγώ δεν θεωρώ τον εαυτό μου DJ. Ξεκίνησα απλά να παίζω μουσική επειδή έτυχε να έχω αρκετές επαφές με συγκροτήματα και παραγωγούς, φτάνοντας έτσι στα χέρια

[illegible]

μουσική και εγώ.
Τώρα έχω αρχίσει την παραγωγή [illegible] σε μαζί με έναν φίλο μου που [illegible] μουσική από πολύ παλιά [illegible] [illegible] σε ένα [illegible] και [illegible] STUDIO. THATS IT! [illegible] τρία tracks που πρόκειται να κυκλοφορήσουν στην καινούργια συλλογή της TRUST IN TRANCE, GOA VIBES 4 και θα κυκλοφορήσει σε δίσκο κάπου στο τέλο Σεπτεμβρίου.
Στο κάτω-κάτω όλοι μέσα μας κρύβουμε ένα «φρίκιο»! (ΓΕΛΙΑ)
Το καλό με την όλη υπόθεση όμως είναι ότι ασχολούνται πολλά άτομα με την παραγωγή κομματιών και αυτό σίγουρα δίνει μια ώθηση στην ελληνική σκηνή για διεθνή καταξίωση. Έτσι μόνο θα μπορούμε να πούμε ότι έχουμε ελληνική RAVE σκηνή.

Ε.: Ποιος είναι ο αγαπημένος σου DJ ή παραγωγός που σε έχει επηρεάσει στην μέχρι τώρα μουσική σου πορεία;

Γ.: Καταρχάς παίζω τελείως διαφορετική μουσική από ότι γράφω. Παίζω συνήθως πιο «σκοτεινά» κομμάτια πιο ψυχεδελικά και τώρα τελευταία έχω κόψει τελείως τα «πουλεριτέλια»!
Όμως η μουσική που γράφουμε έχει καθαρά ανατολίτικες ρίζες.

Ε.: Περισσότερο προς ΙΣΡΑΗΛ πλευρά;

Γ.: Ναι, ακριβώς! Περισσότερο Ισραηλινά VIBES όπως π.χ. ASTRAL PROJECTION STYLE.

Ε.: Οι ASTRAL PROJECTION είναι από τα αγαπημένα σου συγκροτήματα;

Γ.: Είναι το αγαπημένο μου συγκρότημα και να βγάλω και μια είδηση ότι σύντομα θα τους ξαναδούμε LIVE στο BATTERY!

Ε.: Και μια τελευταία ερώτηση. Εντυπώσεις και εμπειρίες από την καλοκαιρινή περιοδεία σας.

Σ.: Με το που τελειώσαμε τα καλοκαιρινά PARTY σε συνεργασία με το BATTERY στον Άλιμο, κανονίσαμε δυο

πολύ [illegible] EVENTS, [illegible] [illegible] EVENTS.

Ε.: [illegible] (ΓΕΛΙΑ)

Ε.: Δεν μπορώ να πω [illegible] [illegible]

Σ.: [illegible] «GOA[illegible]» [illegible] μας!

Γ.: Τώρα θα «φρικάρω». [illegible] με «αποπλάνηση».
KEEP ON TRANCE.

Κάπως έτσι τελειώνει αυτή η «φρικαρισμένη» συνέντευξη των TRANCEMEDIA [illegible] της TRANCE «αποφάσεις».

του ΚΩΣΤΑ [illegible]

ΒΕΝΟΥΛΑΚΗ fashion show

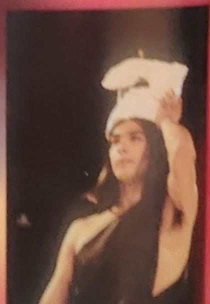

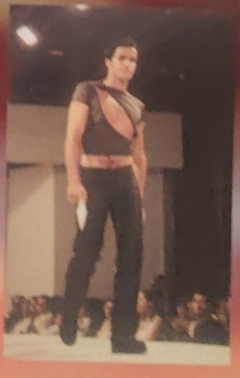

SOURCE DIRECT

Πρόκειται για την ομώνυμη εταιρεία του γνωστού δίδυμου των Source Direct, του Jim και του Phil. Το label ξεκίνησε ανάμεσα στα τέλη του '94 και τις αρχές του '95 κι έχει στο ενεργητικό του πέντε releases , μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, ενώ σύντομα αναμένεται και το επόμενο.

Το στυλ της Source Direct είναι πια κλασσικό: δυνατά Drum and Bass που έχουν για βάση το παλιό Amen Breakbeat, σε συνδυασμό με σκοτεινές μελωδίες και χαοτικά strings, καθώς και πιο ήρεμα, soulful tracks για τους φίλους της πιο μελωδικής πλευράς του Jungle. Οι καλύτερες παραγωγές της εταιρείας είναι κατ' αρχήν το μοναδικό «Approach and Identify» ένα απ' τ' αγαπημένα του Goldie, με samples απ' το «Demon's Theme» του Bukem, καθώς επίσης και το τρίτο release του label, το «Shakestyle» ένα πολύ δυνατό soulful track που ο Bukem το παίζει ακόμα.

Οι Source Direct έχουν κάνει παραγωγές για πολλά labels όπως: Certificate 18, Metalheadz, Basement, ενώ κυκλοφορούν κι ένα δίσκο με την ετικέτα της Good Looking. Επίσης έχουν κάνει ένα remix στο «Destination Eschaton» των Shamen. Οι Source Direct έχουν εμφανιστεί κατά καιρούς με διαφορετικά ψευδώνυμα όπως Sounds of Life, X-Files, και Oblivion.

CREATIVE SOURCE

Ιδρύθηκε στα μέσα του 1995 από τον Fabio, τον πασίγνωστο Λονδρέζο jockey (resident στο Club Speed μαζί με τον LTJ Bukem (στον οποίο ανήκει το club). Η Creative Source αριθμεί μέχρι στιγμής τέσσερα releases, ενώ σε λίγο καιρό κυκλοφορεί και το πέμπτο, από τον Carlito, το οποίο υπάρχει ήδη μόνο ως Dubplate. Όλες οι παραγωγές του label κινούνται στο χώρο του μελωδικού, του soulFul Jungle. Πρόκειται για tracks τα οποία εάν ήταν φτιαγμένα για να παίζουν γύρω στα 90 με 100 BPM θα ανήκαν καθαρά στο χώρο της soul και της Acid Jazz, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν είναι χορευτικά ή ότι είναι μόνο για chill out. Κάθε άλλο. Παραγωγές σαν αυτές της Creative Source δημιουργούν μια ονειρική αίσθηση κάνοντας τους clubbers να λικνίζονται ασταμάτητα στη μισή ταχύτητα του κομματιού.

Η Creative Source είναι μια από τις εταιρείες που ωθούν συνεχώς τη Jungle μουσική σκηνή προς το καλύτερο και που, με τη μουσική τους, τραβούν όλο και περισσότερο την προσοχή του μουσικόφιλου κοινού προς το Jungle. Μέχρι το τέλος του 1996 θα έχει ξεκινήσει και η καινούργια εταιρεία του Fabio, θυγατρική της Creative source, η Source Creative.

Δισκογραφία:

01: CARLITO - HEAVEN / CARLITO'S WAY
02: BIG BUD - FANTASY/ TEMPTATION
03: INTENSE - BREATHLESS / STEAMS OF THOUGHTS
04: SUBJECT 13 - OCEANS / THE MORNING AFTER
05 : CARLITO - GRAPEVINE

Γιώργος Σαριδημητρόγλου

συνέντευξη στον Δημήτρη Γεωργακόπουλο

Miss DJAX

acid house

0175-6454
0376-8669
0465-6485
0674-5553
9565-6344
0534-6584

0175-6454
0376-8669
0465-6485
0674-5553
9565-6344
0534-6584

Ίχνη κραγιόν πάνω σ' ένα ΜΚΙΙ

Συναντώ την Miss DJax, την grand dame του acid, στο Ultraschall του Μονάχου σ' ένα από τα τελευταία πάρτυ πριν κλείσει το club για τρεις μήνες. Στα sets της Miss Djax κυριαρχούν ο σκληρός μινιμαλισμός και basslines που σου τρυπάνε το αυτί. Η Miss Djax είναι ένα μικρό κορίτσι και μια έμπειρη γυναίκα στην οποία ανήκει η εταιρεία Djax-up. Εδώ και 250 releases βγάζει πραγματικά διαμάντια πειραματικού (και μη) techno και acid υποστηρίζοντας έτσι το underground.

Δ: Απ' ότι ξέρω άρχισες νωρίς το deejaying. Με ποια μουσική μεγάλωσες ως DJ;

Miss Djax: Βέβαια όχι με αυτά, τα οποία παίζω και φτιάχνω σήμερα. Στην αρχή έπαιζα πολύ hiphop και electro, αργότερα όμως άλλαξα προς το house. Όταν άκουσα για πρώτη φορά σωστό house ήχο τρελλάθηκα.

Δ.: Η Ολλανδία είναι γνωστή για τον σκληρό ήχο, gabba και hardcore και τα αντίστοιχα events. Πώς σου φαίνεται η σκηνή αυτή; Έχεις παίξει ποτέ σε ένα gabba party;

Miss Djax: Το gabba και το hardcore δεν τα συμπαθώ καθόλου. Η όλη σκηνή είναι πολύ επιθετική. Επειδή δεν ακούω αυτό το είδος μουσικής δεν παίζω και σε τέτοια πάρτυ. Ξέρεις στην Ολλανδία υπάρχουν δυο διαφορετικές σκηνές, η hardcore & gabber σκηνή και η house σκηνή.

Δ.: Ποιό είδος πιστεύεις ότι είναι πιο καταδεκτό; Και ποιες είναι οι διαφορές μεταξύ της ολλανδικής και της γερμανικής σκηνής;

Miss Djax: Το gabber είναι πολύ δημοφιλές στην Ολλανδία. Αν

σου αρέσει το acid-house έχεις χάσει. Τα parties τα οποία γίνονται εδώ είναι τόσο underground που συχνά δεν ξέρει κανείς που και πότε γίνονται! Αν το συγκρίνεις με τη Γερμανία τότε εσείς ζείτε στον Παράδεισο. Γι' αυτό και είμαι εδώ σχεδόν πιο γνωστή από εκεί.

Δ.: Έχεις παίξει και σε ένα Mayday. Ποια είναι η γνώμη σου για αυτά τα μεγάλα raves;

Miss Djax: Σ' αυτά τα μεγάλα events δεν έχεις επαφή με τον κόσμο και όταν έχεις μόνο μια ώρα για να παίξεις δεν είναι τόσο όμορφα όπως στο club. Εκεί μπορείς να κατευθύνσεις τον κόσμο. Πιστεύω ότι οι άνθρωποι που πηγαίνουν σ' αυτά τα πάρτυ θέλουν απλώς να δουν πολλούς γνωστούς Dj's. Βέβαια ίσως έκαναν τα raves αυτά την σκηνή, αυτό που είναι σήμερα.

Δ.: Υπάρχει ένα club ή ένα event το οποίο σ' άρεσε εξαιρετικά;

Miss Djax: Δύσκολο αυτό. Όποτε παίζω βρίσκομαι τόσο στο στοιχείο μου που δεν θυμάμαι μετά που έπαιξα! Στο Cosmic Club στο Muenster όπου έπαιζα μαζί με τον Tim (Tim van Leyden, Like A Tim) πέρασα θαυμάσια. Και βέβαια εδώ στο Ulstrashcall υπάρχει πάντα καταπληκτική ατμόσφαιρα. Τα καλύτερα πάρτυ όμως γίνονται στη Φινλανδία (!). Εκεί οι άνθρωποι είναι ακόμα ανοιχτοί προς κάθε τι νέο.

Δ.: Κάτι άλλο τώρα. Τι είναι κατά τη γνώμη σου ένας popstar - Dj;

Miss Djax: Κάποιος ο οποίος δεν ξέρει από μουσική και δεν ξέρει να μιξάρει αλλά πιστεύει ότι είναι ο καλύτερος.

Δ.: Τα releases στο Label σου είναι σχεδόν πάντοτε πειραματικά, λειτουργούν όμως τέλεια σε clubs. Τι συμβαίνει δισκογραφικά αυτό τον καιρό;

Miss Djax: Πρόσφατα βγήκε το καινούργιο E.P. του Mike Dearborn «Jaws» όπως και κάτι δικό μου, το «Spin Machine».

Δ.: Ποιο track της εταιρίας σου Djax-Up-Beats σ' αρέσει περισσότερο;

Miss Djax: Μ' αρέσουν όλα τα κομμάτια, αυτή είναι εξάλλου και η φιλοσοφία της εταιρίας μου: ότι αρέσει κυκλοφορεί. Αν πρέπει να ονομάσω κάποιον τότε τον DJ Skull με τα EP's «Nuclear Fallout» και «Stress».

Δ.: Το 1995 ήταν η χρονιά της house. Πιστεύεις ότι το 1966 θα υπάρξουν κι άλλα είδη της house;

Miss Djax: Φέτος δεν θα συμβούν και πολλά, μια εξαίρεση υπάρχει όμως: trashhop! Δεν ξέρεις τι είναι; Περίμενε και θυμήσου τα λόγια μου.

Δ.: Θα σε ενδιέφερε να παίξεις στην Ελλάδα;

Miss Djax: Ναι, πολύ γιατί δεν ξέρω πως είναι η σκηνή εκεί. Μου αρέσει να ταξιδεύω σε καινούργια μέρη και να γνωρίζω τις σκηνές τους.

MISS DJAX's alltime top 10

1) Joey Beltram - «Voyager»
2) Harry Leman - «Lemon 8»
3) Ritchie Hawtin - «Fuse»
4) Humanoid - «Stakker Humanoid»
5) Mike Dearborn - «Outer Limits»
6) Jochem Paap - «Public Energy»
7) Outsider - «Pulled Down»
8) Aphrohead - «In The Dark We Live»
9) Clementine - «Cosmopolitan For The People»
10) Glenn Underground - «Future Shock»

MISS DJAX's current top 10

1) Woody McBride - «Basket»
2) Missile 9 Promo
3) System 7 - «Interstate»
4) Missile 10 promo
5) Missile 11 promo
6) Sleepy C & Dave Trance - «Godzilla Beats»
7) Joe Durel - «Kickin Shit»
8) Intermolecular Forces - «Attramol»
9) Steve Stoll - «High Density EP»
10) DJ Skull - «Stress EP»

MAX FM

Επειδή Ελλάδα δεν είναι μόνο η Αθήνα, κι επειδή η επαρχία αναπτύσσεται με γοργότατους ρυθμούς, thank god, και στον δικό μας χώρο εγκαινιάζουμε την παρουσίαση μέσα από το LEMON, ραδιοφωνικών σταθμών, party, clubs και όλα τα συναφή που δεν θέλουν να μείνουν έξω από το χορό μας, με το όνομα DANCE MUSIC. Ξεκινάμε με την παρουσίαση του radio station MAX FM των ομορφότατων Χανίων της Κρήτης. Ότι θέλετε να μάθετε γι' αυτόν τα λέμε όλα χαρτί και καλαμάρι.

Ο MAX fm είναι ένα ραδιόφωνο που εδώ και κάποιους μήνες που βρίσκεται στον αέρα έχει δώσει μια άλλη «νότα», στα ερτζιανά της δυτικής Κρήτης. Αν και νεαρός στην ηλικία ο MAX fm κατάφερε πολύ γρήγορα να «πιάσει» τον σφυγμό του κόσμου και να έρθει πρώτος στις προτιμήσεις του.

Το έμψυχο υλικό του MAX fm επιλέχθηκε αυστηρά και αποτελείται από έμπειρους δημοσιογράφους αλλά και καταξιωμένους μουσικούς παραγωγούς με πείρα συνέπεια και κυρίως μεράκι για τη μουσική.

Η ισχύς του πομπού είναι η μεγαλύτερη δυνατή που υπάρχει σε σταθμό και η εμβέλεια εκπομπών, καλύπτει πλήρως την δυτική Κρήτη. Ο MAX fm είναι ένα από τα 8 ραδιόφωνα σε όλη την Ελλάδα, που έχει το δικό του χώρο στο μεγαλύτερο δίκτυο του κόσμου, το internet, έτσι ώστε να υπάρχει επικοινωνία με όσο το δυνατό περισσότερους φίλους του ραδιοφώνου.

Ο MAX όμως δεν είναι ένας σταθμός στατικός και αμέτοχος με τα δρώμενα της πόλης. Συμμετέχει, στηρίζει ή διοργανώνει συνεχώς εκδηλώσεις (Σπόνσορας στο πάρτυ του SUNRISE στα Χανιά στο club Πορτοκάλι στις 18 Αυγούστου, βλέπε WINK) και ενδιαφέροντα happenings με τη μορφή χορηγιών και προσπαθεί να βρίσκεται πάντα στην επικαιρότητα πράγμα που επιτυγχάνεται και με τη βοήθεια της σωστής και διαρκούς διαφημιστικής προβολής.

Του MAX fm τον σταθμό που είναι στον αέρα με... άλλο αέρα θα τον βρείτε στους 100,2 RDS FM STEREO και στις παρακάτω διευθύνσεις. Μην ξεχάσετε όσοι θέλετε να παρουσιάσετε τη δουλειά σας από οποιοδήποτε ραδιοσταθμό, Club ή Party να μας γράψετε στην διεύθυνση του Lemon, for your own benefit.

Αποκορώνου 155,73134 Χανιά, Τηλ./Fax: (0821) 55.009-55.010

Internet: e-mail: Maxradio@hol.gr web: http//bigbbs.hania.hol.gr/MAXFM/maxfm.htm

Προτεινόμενες εκπομπές για τους φίλους της χορευτικής μουσικής:

Ώρα	Εκπομπή
14:00 - 15:30	Everybody is No1
15:30 - 17:00	Ecstasy
21:00 - 23:00	Baterfly(Δευτ/Τετ/Σαβ)
21:00 - 23:00	Extra large (Τρ/Πεπ/Παρ)
14:00 - 16:30	Ναυαγοσώστης
16:00 - 18:00	Ηχορύπανση
21:00 - 23:00	Baterfly
23:00 - 00:00	Club Max
12:00 - 14:00	Ecstasy
14:00 - 16:00	Ναυαγοσώστης
16:00 - 18:00	Ηχορύπανση

Nu Brit House

NU GROOVE

Crispin J. Glover

αλλά φανταστείτε τις νέες προοπτικές που ανοίγονται για τη house όταν μια ομάδα νέων ανθρώπων φαίνεται να έχει την όρεξη και το μεράκι να ξαναβρει τη χαμένη ψυχή της [illegible] μουσικής».
Κι αν όλα αυτά δεν σας αρκούν, η Nuphonic φαίνεται να θέλει να κάνει πιο εμφανή την παρουσία της στους επόμενους μήνες. Έτσι στα σχέδιά της περιλαμβάνεται ένα mini LP απ'

τους Pure Action, ένα single απ' τους Idjut Boys, στις αρχές Σεπτεμβρίου το νέο single των Pure Action με τίτλο «Turn the Points» και τον Οκτώβριο ένα single απ' τον Crispin J. Glover με τον τίτλο «Don't take it/ Breaking point».

Ο CRISPIN J. GLOVER αποτελεί άλλο ένα κομμάτι του παζλ. [illegible]

Central. «Η garage μουσική σήμερα λέει είναι απλά house μουσική με τυπικά φωνητικά αλλά το όνομα garage προέρχεται από το club της N.Y. Paradise Garage όπου ο Dj Larry Levan θα έπαιζε οτιδήποτε από disco, Eurythmics έως Queen. Το γενικότερο πνεύμα ήταν αυτό της εξερεύνησης... Και αυτό ακριβώς το χαμένο πνεύμα θέλει να ξαναφέρουμε πίσω στη house μουσική.
Άλλη μια σημαντική εταιρία είναι η PAPER RECORDINGS, η εταιρία των Miles Holloway και Elliot Eastwick και οι δυο Dj's του γνωστού club Hard Times. Και οι δυο τους φαίνεται να έχουν μια κοινή προτίμηση στο νέο βρετανικό ήχο που τώρα αναπτύσσεται. «Το βρετανικό house» λέει ο Miles «έχει συγχωνεύσει πολλά στοιχεία ταυτόχρονα π.χ. το trip hop είχε μια μεγάλη επιρροή πάνω στο house. Βλέπω πολλούς νέους παραγωγούς να παίρνουν ιδέες από εκεί παρ' ότι οι Αμερικάνοι προτιμούν ακόμα να επηρεάζονται απ' τη soul και το R&B». Μέχρι σήμερα έχουν κυκλοφορήσει μόνο 2 Singles τα «The Rock» της Salt City Orchestra και «The Bridge/Downtime» [illegible]

έχει η Amnesia ο ναός της balearic σκηνής. Εκκεντρικές φυσιογνωμίες από όλον τον κόσμο σε πλήρη αρμονία φτάνουν στο ζενίθ της διασκέδασης σε ρυθμούς house music. Τα happenings αξέχαστα τεχνητή βροχή και τεχνητοί αφροί δροσίζουν τους οργισμένους «χορευτές». Επίσης μπορείς να παρευρεθείς στα «free - panza» parties όλα αυτά μέσα στη γυάλινη Amnesia. Ώρες προσέλευσης 5-8.

Εάν, λέμε εάν, εν τω μεταξύ βαρεθείς μπορείς να επισκεφτείς την KU (clubάρα) κοντά στην Amnesia. Ο χώρος ξεχωρίζει από μακριά γιατί φαντάζει σαν διαστημόπλοιο στο δάσος. Χωρητικότητα 8-10.000 ατόμων. Για να διανύσεις το αχανές club χρειάζεσαι τουλάχιστον τρια τέταρτα. Ο χώρος περιλαμβάνει πισίνα, μαγαζιά με ρούχα, μπιζού καθώς επίσης μια galerie στον τρούλο της και δυο εστιατόρια, το club είναι εξίσου γυάλινο.

IBIZA

Αν ακόμα δε λες να πας να κοιμηθείς υπάρχει και η Space το δεύτερο μεγαλύτερο club του νησιού. Ώρες αιχμής 8-12 μεσημβρινή. Τα beat ακόμη πιο δυνατά και ο κόσμος χθεσινοβραδυνός ή φρεσκοξυπνημένος τα δίνουν όλα στη πίστα.

Μια καλή ευκαιρία ανάπαυσης του ταλαιπωρημένου κορμιού σου από το χθεσινο-σημερινό ξεφάντωμα είναι οι αναπαυτικές ξαπλώστρες στην παραλία. Οι παραλίες θυμίζουν μεσογειακό τοπίο. Ο κόσμος που θα συ-

on the beach

ναντήσεις εδώ είναι αναπάντεχος. Από μαμάδες με τα παιδάκια τους, μέχρι εξαντλημένους ravers, και Ολλανδούς μάνατζερς να λιάζονται γυμνοί στον ήλιο. Παρέα με μουσικούλα από τα διπλανά μαγαζάκια απολαμβάνοντας φρέσκους χυμούς ή δροσερή σαγκρία.

Το ιδανικό μέρος για να συνεχίσεις τη σαγκρία σου είναι το Café del Mar ένας παραμυθένιος χώρος στο St. Antonio, δίπλα στη θάλασσα, με οροφή από τεχνητά συννεφάκια, μουσική new age και το ηλιοβασίλεμα το πιο κατάλληλο μέρος για να συγκεντρώσεις ενέργεια πριν αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση της νύχτας.

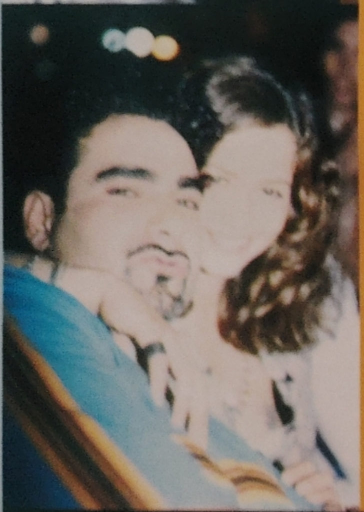
Από ότι εύκολα μπορείς να συμπεράνεις η Ibiza είναι το μέρος που γίνεται διατριβή στη διασκέδαση. Αυτό άρχισε από τα 60'ς, Στα 90'ς τώρα ότι και να πεις λίγο είναι μόνο μια βόλτα στην κοντινή Ισπανία θα σε έπειθε για την εξέλιξη της κατάστασης.

See you at Ibiza.

Interview-Photo: ΕΛΕΝΑ ΚΑΝΑΚΗ

dj cesar

- Από πότε ξεκίνησες να είσαι dj στην ibiza;
- Ξεκίνησα τον Αύγουστο του '95 στην Ku.
- Πες μας για την ιστορία των clubs της Ibiza
- Στα 60'ς το πρώτο club στο νησί ήταν το Lolas, στα 70'ς τα
hot Clubs ήταν το Pacha και το Glory's, στα 80'ς η Amnesia &
Ku τώρα στα 90'ς είναι η Space. Η βασική διαφορά των club εί-
ναι ότι απο το 1989 τα club ήτάν όλα χωρίς οροφή, έχοντας πιο
καλοκαιρινή ατμόσφαιρα. Τώρα αυτό έχει αλλάξει λίγο, υπάρχει ο
κυρίως χώρος του club με δυνατή μουσική και dance floor και ο
έξω χώρος που χρησιμοποιείται για chill out. Η space είναι η
εξαίρεση, έχοντας και dance floor έξω.
- Ποιά μουσική ακούγεται πιο πολύ στην Ibiza;
- Ολα τα είδη καλής χορευτικής μουσικής. Η αληθινή Balearic εί-
ναι ουσιαστικά ένα μίγμα πολλών διαφορετικών στυλ. Μόνο οι
πραγματικοί Dj της Ibiza μιξάρουν την πραγματική Balearic. Οι
Dj είναι οι : Alfredo, Pippi, Carlos diaz, Reche κ.α. Η μουσι-
κή που προτιμώ είναι αυτή που έχει συναίσθημα
- Αγαπημένα κομμάτια σου για το καλοκαίρι '96;
- Η προτίμηση του κοινού: Hysteric Ego - Want love, η προτίμη-
ση των Dj: Toris amos & Armand van Helden - Professional Widow.
- Ασχολείσαι με την παραγωγή μουσικής;
- Γράφω μουσική που κυκλοφορεί απο την Pro-Zak Trax DDD (DJ'S
DON'T DANCE) κάποια 12" και για την Musi-k συνεργάζομαι με τον
αδερφό μου! στην a.e. Melero Project.
- Αν είχες την ευκαιρεία να είσαι κάποιος άλλος (παρόν, παρελ-
θόν) για μια μέρα ποιός και που θα ήθελες να είσαι;
- Χμ... μουσικός στα 20'ς και 30'ς στην Αμερικής και μάλλον
μαύρος. Η προτίμησή μου αυτή αύριο βέβαια μπορεί να έχει αλλά-
ξει.
- Περιέγραψέ μου τον εαυτό σου σε πέντε λέξεις.
- Σοβαρός, επιθετικός, τρελός, παρανοϊκός και αγαπητός.
- Φαντάσου ένα club του 2010. Τι θα ήθελες να βρίσκεται ή να
λείπει απο εκεί;
- Ελπίζω το 2010 οι Βρετανοί Dj's να μείνουν στα σπίτια τους.
- Η ευχή σου για το κοινό;
- Να μην παίρνουν πολλά ναρκωτικά, να έχουν ανοιχτό μυαλό με
τον κόσμο τριγύρω τους και να ακούν τους δίσκους μου... παρα-
καλώ.

ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ

	καθόλου	λίγο	πολύ
What's Pulsing			
Fashion			✓
Club News	✓		
Lemon Net		✓	
Hi-Tech		✓	
Record Labels		✓	
Αφιερώματα σε καλλιτέχνες/groups			✓
Αφιερώματα σε μουσικές σκηνές			✓
Συνεντεύξεις σε DJ's			✓
Αφιερώματα σε ομάδες Parties			✓
Bits & Bytes	✓		
DJ's Top 10		✓	
Wink			✓
Hip Hop/ Acid Jazz	✓		
Down Tempo/ experimental		✓	
Garage		✓	
House			✓
Techno	✓		
Trance/ goa			✓
Jungle/ Drum & Bass			✓
Gabba/ 4 Beat/ Happy Hard Core			✓

Ήρθε η ώρα των εκλογών !!! και όπως καταλαβαίνετε πρέπει και να ψηφίσετε.

Λοιπόν τώρα μπορείτε να μας πείτε την γνώμη σας για να διαμορφώσουμε τα θέματα του **Lemon** σύμφωνα με το γούστο σας...

Προαιρετικά: (Για συμμετοχή σε συζητήσεις σε επόμενο τεύχος)

Όνομα: ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Επώνυμο: ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

Διεύθυνση: ΜΑΞΙΜΟΥ 58 ΠΑΤΡΑ Τηλέφωνο: 334-106

MAD MIKE

SAVE DETROIT

no dreams

SAVE DETROIT

«No Hope, No Dreams, No Love My only escape is Underground» (Mike Banks)

του Α. Ταρνάρη

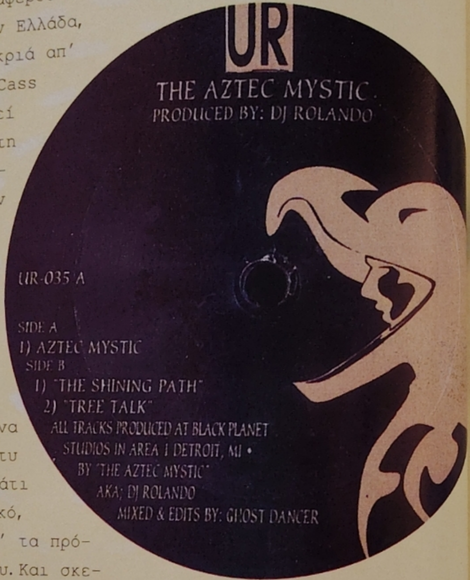
Όποιος έβλεπε τις τελευταίες εβδομάδες τηλεόραση θα κατάλαβε οτι στις ΗΠΑ έχει ξεκινήσει μια πολιτική νέου σχεδιασμού των ήδη υπαρχόντων πόλεων η οποία σε αρκετές μεγαλουπόλεις έχει εξαφανίσει τα μαύρα ghettos.
To social housing των 50'ς αποδείχθηκε λανθασμένα. Τότε κτίστηκαν τεράστια κτίρια τα οποία θα δημιουργούσαν φτηνά διαμερίσματα για φτωχές οικογένειες.

Τα κτίρια αυτά όμως με το πέρασμα του χρόνου μεταλλάχθηκαν σε κέντρα εγκληματικότητας. Ένα μεγάλο μέρος του εργατικού πληθυσμού που θα στήριζε τα projects αυτά τα έχουν εγκαταλείψει.

Το Δεκέμβριο φτάνει η είδηση ότι το Cass Corridor στο Detroit, ένα απ' τα φτωχότερα μέρη της πόλης και συγχρόνως βάση πασίγνωστων labels της techno σκηνής όπως U.R., Metroplex, Submerge και πολλών άλλων θα κατεδαφίζονταν για να χτιστεί ένα τεράστιο γήπεδο baseball.
Το Cass Corridor αποτελείται από μερικές πολυκατοικίες μια εκκλησία και πολλά γιαπιά. Η περιοχή μοιάζει εγκαταλλελειμένη, κάθε τρίτο σπίτι είναι άδειο. Το μόνο ανακαινισμένο σπίτι είναι το γωνιακό κτίριο στην 2030 Grand River Str.: το σπίτι των Mike Banks (γνωστότερος ως Mad Mike), L. Burden, Oristo Weatherspoon, Frankie Lutz και J.D. Simpson. Η ομάδα αυτή αποκαλείται Submerge. Η Submerge είναι distributor, δισκοπωλείο και studios. Υποστηρίζουν τοπικά ταλέντα και τα γνωστά labels του Detroit Metroplex (του Juan Atkins) 430 West, Transmat (του Derrick May), KMS (του Kevin Sauderson), Direct Beat, Axis (του Jeff Mills), Detrechno, Generator (του Alan Oldhom) κ.ά. Στο δισκοπωλείο υπάρχουν δίσκοι οι οποίοι πωλούνται αποκλειστικά και μόνο εκεί. Στη σειρά Somewhere In Detroit (S.I.D.) εμφανίζονται κάθε μήνα μακριά απ' τη δημοσιότητα δίσκοι του.
Underground Resistance. Κάθε πελάτης μπορεί ν' αγοράσει για 10$ ένα και μόνο δίσκο από κάθε κυκλοφορία. Η πώληση ελέγχεται αυστηρά. Όποιος έρχεται δεύτερη φορά για τον ίδιο δίσκο διώχνεται αμέσως.
Έναν όροφο πιο πάνω υπάρχουν μερικά studio στα οποία ο Mad Mike και οι φίλοι του φτιάχνουν καινούργια κομμάτια. Όλα αυτά όμως δεν ενδιαφέρουν τους κυρίους του δήμου και τα σχέδια για τα γήπεδα. Τους κύριους αυτούς δεν τους ενδιαφέρει η κοινωνική αναβάθμιση δεν σκέφτηκαν καν το μέλλον των ανθρώπων που ζουν εκεί τώρα. Εκείνοι θέλουν ένα μοντέρνο γήπεδο το οποίο θα προσελκύει επισκέπτες απ' τα πλούσια προάστια, θα φέρει ένα σωρό εισπράξεις από φόρους και θα κάνει την πόλη πάλι ελκυστική για τον μέσο baseball fan. Οι πολιτικοί δε λαμβάνουν υπόψη τι έχει κάνει το Detroit techno για την πόλη. Ειδικά τον τελευταίο καιρό στο Cass Corridor η

ποιότητα ζωής ανέβηκε αισθητά και μερικοί το θεωρούσαν ωραίο να μένουν εκεί. Πολλοί επιτυχημένοι άνθρωποι οι οποίοι δεν εμφανίζονται στον τύπο ζουν εκεί. Π.χ. ο Streewear designer Leorries Malone του οποίου τα ρούχα φοριούνται από πολλούς γνωστούς hip hoppers της Νέας Υόρκης. Εκείνος ανήκε μαζί με τον Derrick May στον κορμό της ομάδας η οποία περνούσε πολύ χρόνο στο θρυλικό club Music Institute κι έφτιαξε έτσι τις βάσεις για το γνωστό ήχο του Detroit.

Φυσικά μπορεί εύλογα να σκεφτείτε. Τι με ενδιαφέρουν εμένα που μένω στην Ελλάδα, τόσα χιλιόμετρα μακριά απ' το Detroit και το Cass Corridor; Πώς μπορεί αυτό να επηρεάσει τη ζωή μου; Στην πραγματικότητα αυτό δεν πρόκειται καθόλου να επηρεάσει άμεσα τη ζωή μας. Απλά είναι άλλο ένα δείγμα των καιρών. Για σκεφτείτε πόσοι από εσάς δεν δοκιμάσατε κάποτε να οργανώσετε ένα πάρτυ ή κάτι παρόμοιο, κάτι εντελώς αντιεμπορικό, τουλάχιστον έξω απ' τα πρότυπα του καιρού του. Και σκεφτείτε τις δυσκολίες που συναντήσατε. Σκεφτικά και δύσπιστα, δυσκίνητα μυαλά, κλειστές πόρτες, υποσχέσεις, απογοήτευση. Η λύση είναι στα χέρια μας. Do resist... do resist... do resist... Παρακάτω ακολουθεί μια συνέντευξη του πραγματικού προσώπου του underground που έδωσε πρόσφατα σε ένα περιοδικό και μεταφέρουμε αυτούσια σ' εσάς.

MAD MIKE

«The More they step on me,

the stronger I get»

(Mike Banks)

Η φωνή του είναι βαθιά, αργή και δυνατή. Η εμπειρία μιλάει μέσα απ' τα λόγια του και εύκολα γλυστράει κανείς στη θέση του ακροατή. Μπορεί κανείς να φανταστεί ότι κι αυτός όπως πολλοί άλλοι όμοιοί του δεν είχε πάντα την ευκαιρία να βγάζει το ψωμί του με τόσο σεβαστό τρόπο. Οι ρίζες του βρίσκονται λοιπόν στην πραγματικότητα κι έτσι ξέρει κανείς πόσο σημαντικά είναι για εκείνον η U.R., η Submerge και όλα αυτά. Ο Mad Mike είναι ένα παιδί της μαύρης κοινωνίας του Detroit και γνωρίζει τις καταστάσεις εκεί. Αυτό είναι το πεδίο δράσης του, εκεί νιώθει σαν το σπίτι του. Η πρόθεσή του δεν είναι να προσφέρει στην παγκόσμια κοινότητα abstract μουσική· είναι βέβαια όμορφο όταν βρίσκει φίλους έξω από το Detroit αλλά αυτό πρέπει πρώτα απ' όλα να περάσει το test του club της γειτονιάς αλλιώς δεν αξίζει τίποτε.

Οι δίσκοι του στη UR, στη Shocwave και στη W.P.A. περιέχουν πάντα ένα πολιτικό μήνυμα της techno και house σκηνής, ήταν σκληρές καταγγελίες, ηχητικές απεικονίσεις της κατάστασης στο Detroit. Πολιτικές καταγγελίες στους δίσκους της U.R. τα οποία κηρύττουν τον πόλεμο στους παραγωγούς ραδιοφώνου δε βασίζονται σε αόριστες θεωρίες παρά απεικονίζουν το θυμό για την ενημερωτικήαποβλάκωση «Brothers of the underground,

transmit your tones & frequencies from all location of this world and wreck havoc on the programmes!»

Ο Mad Mike ξεκίνησε να φτιάχνει μουσική ως μέλος των Members of House των οποίων το hit «Share this house» βρίσκεται στη πρώτη Virgin - Techno συλλογή του 1988 (Techno - The Future Sound of Detroit). Δεν τον ενδιαφέρει να ενεργεί στα φώτα της δημοσιότητας όπως ο Derrick May ή ο Carl Graig κι έτσι όποτε χρειάζεται παρουσιάζεται με κρυμμένο πρόσωπο. Στην πραγματικότητα κανείς πέρα απ' τους κοντινούς του φίλους δεν έχει δει ποτέ το πρόσωπό του. Παρατηρεί ότι δεν θέλει να ξεκινήσει μια κλαψιάρικη σειρά σε διάφορα περιοδικά με επίκεντρο εκείνον και υπόσχεται να αγωνιστεί και να επανέλθει πιο δυνατά απ' ότι πριν.

Ερ.: Θα ήθελα να μας πεις ποια είναι η κατάσταση σήμερα. Τι θα συμβεί με τη Submerge και το Cass Corridor;

Mad Mike: Θα τα κατεδαφίσουν όλα και δεν ξέρουμε πού να πάμε. Αυτή είναι η κατάσταση. Ψάχνουμε κιόλας κάτι καινούργιο. Ο Eddie Flashin Fowlkes έχει μετακομίσει κιόλας και ο Juan το σκέφτεται. Είναι σκληρό για μας να πάμε τη Submerge αλλού.

Ερ.: Δε σας έδωσαν άλλες ευκαιρίες; Άλλα σπίτια;

Mad Mike: Όχι. Τους ενδιαφέρει μόνο η κατεδάφιση. Δε μας προσέφεραν τίποτα. Υπήρξε ένας διάλογος για το αν θα 'πρεπε να μας πληρώσουν το νοίκι για κάποιους μήνες και τη μετακόμιση αλλά τελικά δεν έκαναν τίποτα. Από τότε δεν ξανάκουσα τίποτα. Αυτό αρχικά μ' εκνεύρισε αρκετά.
Συναντήθηκα με το δήμαρχο και φώναζα τόσο πολύ που τελικά με πέταξαν έξω.

Η περιοχή μας δεν αντιπροσωπεύτηκε νόμιμα. Όσοι μίλησαν είχαν ακριβώς ένα λεπτό και εγώ χρησιμοποίησα το χρόνο καλά.

Ερ.: Πώς φτάσατε στην τωρινή κατάσταση;

Mad Mike: Μερικοί αθλητικοί όμιλοι κρατούν την πόλη σαν όμηρο και την εκβιάζουν. Απειλούν ότι θα φύγουν αν δεν τους χτίσουν ένα μεγαλύτερο γήπεδο. Συμβαίνει το ίδιο και στο Cleveland. Έχουν καταδικάσει την περιοχή μας και υποστηρίζουν ότι εδώ δεν υπάρχει τίποτε άλλο από ναρκωτικά και εγκληματικότητα. Αγνοούν αυτό που συμβαίνει πραγματικά. Ξέρω ότι συμβαίνουν πολλά άσχημα πράγματα αλλά και πολλά όμορφα και θετικά. Δεν ξέρουν τίποτε για τη μουσική μας γιατί απλά το ραδιόφωνο δεν την παίζει. Για την techno δε γνωρίζουν τίποτα εκτός ότι τα παιδιά των προαστίων κάνουν πάρτυ εδώ τα οποία τα σταματάει η αστυνομία.

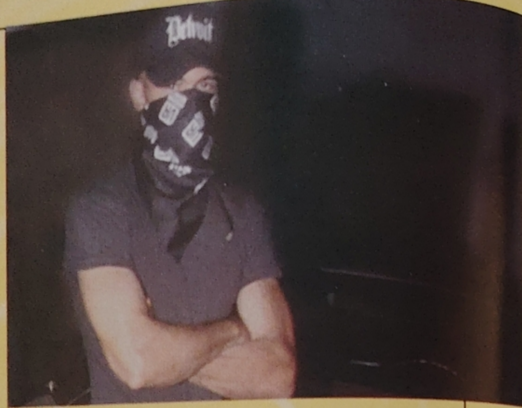
Ερ.: Ο Daniel Bell (techno παραγωγοί από το N.Y.) είπε ότι υπάρχουν πολλά προβλήματα με την αστυνομία και ότι αυτή ενεργεί όλο πιο βίαια. Έχει σχέση με τη στάση της πόλης αυτό;

Mad Mike: Και βέβαια. Πολλά παιδιά απ' τα προάστια ήρθαν και προσπάθησαν να κάνουν πάρτυ χωρίς να ξέρουν ακριβώς πως γίνεται. Υπάρχουν κάποια πράγματα τα οποία πρέπει να προσέξεις εδώ αν θέλεις να κάνεις πάρτυ. Εκείνοι δεν ήξεραν κι έτσι κάλεσαν τον τύπο. Ο τύπος λοιπόν ήρθε και έγραψε μόνο για τα ναρκωτικά, αποκλειστικά για τα αρνητικά πράγματα. Η αστυνομία βρισκόταν υπό πίεση και αντέδρασε με βίαιες επιδρομές. Τώρα πια δεν υπάρχουν πάρτυ εδώ.

Ερ.: Εσύ έκανες πάρτυ;

Mad Mike: Δε μ' ενδιαφέρει τόσο να οργανώνω πάρτυ αλλά πηγαίνω σ' αυτά. Ο Derrick May και κάποιος άλλος έκαναν κάποια πάρτυ.

Ερ.: Ζείτε όλοι στο Cass Corridor. Ο λόγος ήταν σίγουρα το χαμηλό νοίκιο;

Mad Mike

Mad Mike: Σωστό. Κανείς δεν ήθελε να πάει εκεί. Εμείς πείσαμε άλλους να έρθουν εδώ. Έγινε μια όμορφη γειτονιά αλλά αυτό δεν ενδιαφέρει την πόλη. Έφτασαν πολλά γράμματα απ' όλο τον κόσμο που γράφουν ότι μας υποστηρίζουν. Όποια όμως και να είναι η κατάληξη εμείς θα συνεχίσουμε πάση θυσία. **Αν μη τι άλλο μας κάνει πιο σκληρούς. Όσο πιο πολύ μου τηνπέφτουν τόσο πιο δυνατός γίνομαι. Δεν με νοιάζει αν καταλαβαίνουν τη μουσική μου ή όχι. Αργά ή γρήγορα θα τη συνειδητοποιήσουν.** Όταν γεράσουν και πρέπει να αφήσουν τις θέσεις τους, τότε θα έρθουν τα παιδιά τους και θα τις πάρουν. Αυτή είναι η εξέλιξη, αυτή τη στιγμή είμαστε πολύ μπροστά τους. Δεν είναι σε θέση να καταλάβουν τι κάνουμε. Χρειάζεται ίσως 10 χρόνια για να συνειδητοποιήσουν.

Ερ.: Η γνώμη σου για την Ευρώπη;

Mad Mike: Παλιά ήμουν αρκετές φορές στην Ευρώπη για να παίξω μαζί με τον Jeff Mills. Όταν έπαιζε ο Jeff στο Detroit υπήρχαν πάντα πολλοί που τον ενοχλούσαν κι έτσι στάθηκα εγώ ενδιάμεσα για να του δίνω τους δίσκους και να μπορεί να κάνει αυτές τις γρήγορες μίξεις. Ο Jeff με πίεσε να έρθω μαζί του και να δω τον κόσμο. Φοβάμαι να πετάω.

Αν δεν είναι ο Jeff θα πίστευα σήμερα ακόμα ότι όλοι οι λευκοί είναι αστυνομικοί. Ποτέ πριν δεν είχα τόσες πολλές επαφές με λευκούς.

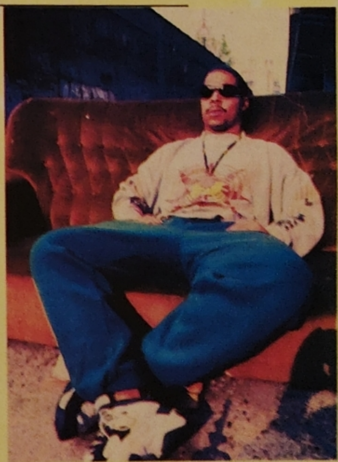
Ο Jeff έκανε πολλά για μένα και χαίρομαι που πήγα μαζί του γιατί ήταν μια καλή εμπειρία. Έμαθα ότι παντού στον κόσμο υπάρχουν καλοί άνθρωποι. Έγινα καλύτερος άνθρωπος. Όταν έρχομαι στην Ευρώπη δεν το λέω σε κανένα. Μιλάω με άτομα που δε με γνωρίζουν κι αν δε τους αρέσουν οι δίσκοι μου, μου το λένε και αυτό είναι OK. Το Manchester το Liverpoul και το Ανατολικό Βερολίνο μου θυμίζουν κάπως το Detroit. Είναι καλοί άνθρωποι, δεν έχουν πολλά λεφτά αλλά δεν είναι και πάμφτωχοι.

Στα πάρτυ μας εδώ δεν έχουμε τεράστια lightshows και clown. Έχουμε μόνο ένα strobe σε μια μαύρη αίθουσα, έτσι ήταν πάντα στο Detroit. Όταν πήγα στην Ευρώπη είδα πως είναι εκεί. Δεν παίζουν ποτέ house και techno αλλά ή το ένα ή το άλλο.

Με εκπλήσσει πάντα πόσο δημοφιλής είναι το techno στην Ευρώπη. Γνώριζα τον Westbam και τη Marusha (μμμ!!!) απ' τις διαμονές μου στη Γερμανία και όταν είδα τα MTV βραβεία με τον Sven Vath σκέφθηκα «Wow!» Δεν το περίμενα. Οι μόνες πληροφορίες που παίρνω είναι από τον Rob Hood και τον Derrick May ή όταν διαβάζει κάτι.

Η ΝΕΑ ΓΕΝΙΑ - DJ ROLANDO και JAMES PENNINGTON

Οι ιδρυτές της εταιρίας Underground Resistance. Jeff Mills και Mad Mike επενδύουν ο καθένας με τον δικό του τρόπο στο μέλλον. Ο Jeff σ' ένα παγκόσμιο δίκτυο το οποίο θα υποστηρίζει την Axis και ο Mike σε νέους Dj's οι οποίοι θα μεταφέρουν το μήνυμα του μαύρου πλανήτη στον κόσμο.

Ο DJ Rolando που μεγάλωσε σε μια latino γειτονιά και δουλεύει απ' το 1988 ως DJ δεν έχει την επιθετικότητα του ειδώλου του Jeff Mills. Τα sets του καθρεπτίζουν αυτά που παίζονται στο Detroit και αυτό είναι ένα ασυνήθιστο μίγμα από techno, electro, R&B και new wave. Σημασία έχει για κείνον να παίζει αυτά που του αρέσουν. Σε αντίθεση με πολλούς Ευρωπαίους Djs δεν κάνει συζήτηση με το τι μπορεί να παιχθεί και τι όχι σ' ένα club. «Take a risk» είναι μια φράση που χρησιμοποιεί συχνά. Γεννημένος στη νοτιοδυτική πλευρά της πόλης κατάφερε να καθιερωθεί εκεί παίζονται σε αρκετά πάρτυ.

Η αρχή έγινε σε διάφορα υπόγεια και home parties. «Τώρα πια γίνονται πάρτυ μόνο στα clubs και σε διάφορες αίθουσες» λέει και συνεχίζει «Τις περισσότερες φορές τα flyers αναφέρουν μόνο ένα Dj αλλά στη διάρκεια της βραδυάς έχεις δεκαπέντε DJs να παίζουν. Απλά πηγαίνεις εκεί και λες ότι θέλεις να παίξεις». Το μόνο club στο Detroit αυτή τη στιγμή είναι το Shelter ένα είδος alternative club που παίζονταν σχεδόν τα πάντα. Εκεί συναντάει κανείς συνέχεια νέους DJ's που δοκιμάζονται.

Ο Stacey Pullen (γνωστός παραγωγός του Detroit που ηχογραφεί και στην R&S ως Silent Phase) θέλει να αναλάβει τις Πέμπτες.

Ο δίσκος του Dj Rolando «Aztec Mystic» φτιάχθηκε με την βοήθεια του Mike Banks ο οποίος του παραχώρησε το studio του. Εκτός από το να είναι DJ δουλεύει και στο δισκοπωλείο της Submerge το Somewhere, In Detroit. «Η σειρά μας S.I.D. υπάρχει μόνο εδώ. Οι πρώτες τρεις κυκλοφορίες εξαντλήθηκαν. Υπήρχαν μόνο 150 αντίτυπα της καθεμιάς κι έτσι ελπίζω να βγουν κι άλλες στο μέλλον».

Ο δεύτερος DJ είναι ο James Pennington πιο γνωστός και ως Suburban Knight θρυλική φιγούρα στο Detroit techno. Μετά απ' το hit «The Art of Stalking» το 1990 βρήκε στη U.R. ένα νέο σπίτι. «Ο Mike με ήθελε κιόλας δυο χρόνια πριν απ' το δίσκο μου στη U.R.» λέει «Άκουσα για το ενδιαφέρον του για πρώτη φορά το '93 όταν συνάντησα τον Jeff Mills σ' ένα εμπορικό κέντρο. Στην Transmat δε γινόταν τίποτα. «Λόγω ενός συμβολαίου με μια μεγάλη εταιρία έφτιαξε τρεις δίσκους οι οποίοι δεν κυκλοφόρησαν ποτέ και που όπως λέει ο ίδιος δεν αντιστοιχούσαν στο στυλ του. Με τα remixes του «Art of Stalking» που κυκλοφόρησαν στη Fnac δεν είχε να κάνει τίποτα ο ίδιος δεν θα τα κυκλοφορούσε ποτέ. «Αν κάποιος έπρεπε να κάνει remix του «Art of Stalking» τότε αυτός θα ήμουν εγώ».

Ο νέος του δίσκος «By Night» κυκλοφόρησε πρόσφατα περιέχονται tracks που έχουν ηχογραφηθεί παλιότερα. «Είναι moody tracks που ακούγονται καλύτερα τη νύχτα. Φτιάχτηκαν τέλη της δεκαετίας του '80. Στο μέλλον θα βγει ένας δίσκος στη U.R. με παλιά και νέα κομμάτια» λέει και συνεχίζει «Πρέπει να κάνω αυτό που νιώθω. Έτσι ήταν πάντα. Το «Nocturbulous Behaviour» ήταν ο μόνος δίσκος που κυκλοφόρησε τη χρονιά που το έφτιαξα. Το «Art of Stalking» π.χ. βγήκε 3 χρόνια αργότερα.

Παρά τις σημαντικές αλλαγές ένα πράγμα δεν άλλαξε καθόλου στον τρόπο που δουλεύει ο Captain James' τα όργανα του studio του. Από το 1989 δουλεύει μ' ένα μόνο keyboard με το οποίο φτιάχνει τους δικούς του ήχους. Ο ίδιος λέει «Τα μηχανήματα τα δανειζόμουν πάντα. Τότε δεν είχα τίποτε δικό μου. Έτσι έκαναν πολλοί παλιά. Ο Kevin, ο Juan και ο Derrick είχαν καθιερωθεί τότε και μου πρόσφεραν τα studio τους. Πολλές φορές υπήρχαν γύρω στα τριάντα άτομα στο studio οι οποίοι κάπνιζαν και χειροκροτούσαν όταν τους άρεσε κάτι. Πολλοί εμπνεύστηκαν τα κομμάτια τους απλά κοιτάζοντας έξω από το παράθυρο.

Δυο γενιές της techno σκηνής του Detroit μαζί χέρι-χέρι στον αγώνα για την επιβίωση. Στον αγώνα τους να περάσουν το μήνυμα σε πλατύτερες μάζες και να τους απεξαρτικοποιήσουν απ' τον παγκόσμιο προγραμματισμό τον οποίο υφίστανται καθημερινά. Στον αγώνα για αντίσταση. Do resist...

Carl Graig

Οι σημειώσεις του για το τελευταίο του album με τίτλο Elements προσαρμογή Ανδρέας Ταρνάρης

Η μουσική ήταν το σημαντικότερο πράγμα στη ζωή μου όταν ήμουν παιδί κι ακόμα παραμένει η κύρια επιθυμία μου σήμερα.
Άρχισα να ηχογραφώ, σαν πολλούς άλλους φιλόδοξους μουσικούς, στη κρεβατοκάμαρά μου. αυτά που χρησιμοποιούσα ήταν ένας τετρακάναλος μίκτης που είχα δανειστεί, ένα prophet synth και η φαντασία μου. Καθώς περνούσε ο καιρός αγόρασα ένα Alesis MMT8 sequencer και δανείστηκα ένα HR-16 drum machine. Αυτά, μαζί με την προσθήκη ενός S-10 sampler αποτελούσαν το τέλειο set για την αποτύπωση των ιδεών μου και την ολοκλήρωση της παραγωγής. Τα περισσότερα κομμάτια μου μιξαρίστηκαν σε διάφορα τετρακάναλα.

Η πρώτη μου ηχογράφηση ήταν το «Neurotic Behaviour» το 1989. Υπάρχουν 2 tracks με το ίδιο τίτλο σήμερα. Το mix σ' αυτό το album είναι το αρχικό το οποίο αργότερα μιξαρίστηκε από το τετρακάναλο σ' ένα DAT μέσω των effects ενός Kursweil K-2.000 το 1993. Ξαναηχογραφήθηκε από τον Derrick May στο στούντιο της Metroplex και περιείχε τον ιδιαίτερο drum προγραμματισμό του Derrick May. Αυτό το mix εμφανίστηκε στο PSYCHE E.P. στην Transmat (σ.σ. η εταιρία του D.May) το 1990. Το αρχικό mix κυκλοφόρησε από την ART records (σ.σ. η εταιρία του Άγγλου Kirk De Giorgi, γνωστότερον και ως AsOne) το 1993. Το ντεμπούτο μου ήταν το Elements. Υπήρχε μόνο στη συλλογή της Virgin/10 records Techno 2 το 1989. Αυτή η συλλογή ήταν η συνέχεια της ιστορικής Techno-The Future Sound of Detroit συλλογής. Δυστυχώς η Techno 2 δεν πλασαρίστηκε με τον ίδιο ενθουσιασμό. Το «Elements» ηχογραφήθηκε στο σπίτι του Derrick την ίδια χρονιά με διάφορα εξαρτήματα.

Τα «Andromeda», «It's a Shame» και «Evolution» ηχογραφήθηκαν κατά τη διάρκεια ενός εξαμήνου στο σπίτι του Derrick. Ηταν κατάλληλη εκείνη η περίοδος για την ηχογράφηση κομματιών στο Detroit γιατί το θρυλικό club Music Institute ήταν στη κορυφή εκείνη την εποχή. Όπως με τους καλλιτέχνες απ' το Chicago και τη Νέα Υόρκη, το Music Institute ήταν ένα μέρος όπου μπορούσα να τεστάρω τη μουσική μου με τον κόσμο. Ο Derrick έπαιρνε μαζί του καινούργια tracks και remix πολλών κομματιών για να τα μιξάρει σε κάποια στιγμή στο πάρτυ. Ηταν η καλύτερη ευκαιρία για να δω την ανταπόκριση του κόσμου. Το «It's a Shame» ήταν ένας πραγματικός ύμνος για το Derrick τόσο όσο το Can you Feel it του Mr. Fingers. Το Andromeda το μίξαρε ο Derrick. Χρησιμοποίησε ένα χαρακτηριστικά δικό του effect στα percussion.
Τα «Crackdown» και «From Beyond» ηχογραφήθηκαν κατά τη διάρκεια της παραμονής μου στη Γάνδη του Βελγιου μαζί με τον Renaat του ιδιοκτήτη της R&S. Όταν ακούω το «Crakdown» ακόμα και σήμερα θυμάμαι εκείνη την εποχή και νομίζω ότι πραγματικά κατόρθωσα να αποτυπώσω την ατμόσφαιρα του Βελγίου.

Τα κτίρια, τα φώτα. Οδηγώντας με 80 μίλια την ώρα, περνώντας δίπλα από φιδίσιους πέτρινους δρόμους. Το «From Beyond» έθεσε τη βάση για τις ρίζες μου στον ήχο του Detroit. Με το χαμηλό μπάσο που ίσα που ακουγόταν και τα πολύ ρυθμικά drums, ήθελα το «From Beyond» να είναι κάτι το μοναδικό.
Τα «Galaxy» και «Please Stand By» ηχογραφήθηκαν στην κρεβατοκάμαρά μου. Το «Galaxy» το εμπνεύστηκα απ' τον Todd Terry και τους Liaisons Dongerense. Ηθελα να φτιάξω κάτι που θα ήταν ατμοσφαιρικό αλλά θα μπορούσε την ίδια στιγμή να παιχθεί στο club. Η μίξη του τετρακάναλου περιείχε ένα απόσπασμα από ένα ντοκυμαντέρ της τηλεόρασης στο οποίο συζητούν τη σχέση του Elvis με το Nixon και τις προσπάθειές τους να μειώσουν τη δημοτικότητα των Beatles στην Αμερική. Το «Please Stand By» το εμπνεύστηκα ακούγοντας τους Shut Up and Dance (σ..σ. γνωστό Αγγλικό συγκρότημα της χρυσής rave εποχής του 1990 στο οποίο «χρεώνουν» την έναρξη της hardcore εποχής). Μου άρεσε ο τρόπος που σάμπλαραν το drums από ένα απλά drum machine σε τρελλά loops από James Brown και Prince.
Τα «Chicken Noodle Soup», «How the West was (!) one», και «Sleep» ηχογραφήθηκαν στο σπίτι της Sarah Gregors στο Λονδίνο. Υποτίθεται ότι η Sarah θα τραγουδούσε στο «CNS» αλλά ότανάκουσε τη φωνή μου στο κομμάτι είπε ότι το σκότωσα εντελώς. Το «CNS» το εμπνεύστηκα μου άρεσε η σούπα με κοτόπουλο, (σ.σ. !!!) και η ζωγραφική του Andy Warhol που βασίστηκε στα κουτάκια της Cowpbell σούπας.
Ελπίζω η μουσική μου να είναι μια πραγματική απόλαυση για όσους την ακούσουν… Carl Graig
(Η συλλογή με τίτλο Psyche/BFC - Elements 1989-1990 που περιέχει σπάνιες ηχογραφήσεις του Carl Graig κυκλοφόρησε τον Αύγουστο απ' την εταιρία του Carl Graig, Planet E.)

DJ ARIS

του Γιώργου Παπαθα

Ένας από τους καταξιωμένους DJS όχι μόνο στην Αθήνα αλλά και σε όλη την Ελλάδα στον χώρο του HOUSE και όχι μόνο ο DJ ARIS φιλοξενείται για πρώτη φορά στο περιοδικό μας εγκαινιάζοντας έτσι τις σελίδες όπου σε κάθε τεύχος θα παρουσιάζουμε κι από έναν από τους κορυφαίους jomys της χώρας μας.

Γ.: Τι σε παρακίνησε και σε ώθησε να ασχοληθείς με το DJing;

Α.: Σχεδόν όλοι όσοι είναι DJ's σήμερα, ξεκίνησαν με κίνητρο το ψώνιο για τη μουσική. Έτσι κι εγώ με την τρελά που είχα ως πιτσιρικάς, άρχισα να μαζεύω δίσκους και να παίζω σπίτι μου. Μην φανταστείς βέβαια τίποτα house, hip-hop, ή κάτι τέτοιο. Την εποχή εκείνη —μέσα δεκαετίας '80— παίζαμε από JAMES BROWN μέχρι POGUES και IGGY POP. Για πρώτη φορά έπαιξα ως DJ σε καλοκαιρινό μαγαζί στην Πάρο. Συνέχισα για άλλο ένα καλοκαίρι εκεί παίζοντας τα ίδια πάνω κάτω μέχρι την στιγμή που γνωρίζω το HIP-HOP. Το HOUSE τοπ ήταν ακόμα στην πρώιμη μορφή του με δισκάκια να έρχονται κυρίως από το Σικάγο. Αλλάζοντας σιγά-σιγά μουσική πορεία και ψαχνόμενος ανάμεσα σε αρκετά μουσικά είδη πιάνω δουλειά στο MAD που τότε λεγόταν TRAX. Τότε και ο φίλος μου ο Πέτρος, που έπαιζε στο NO NAME, βρισκόταν πάνω-κάτω στην ίδια φάση προσπαθώντας όπως κι εγώ να κατασταλάξει σε κάποιο είδος βαδίζοντας μέσα από πολλά άλλα.
Το '88 γίνομαι resident στο ALARM, που βρισκόταν στο Σύνταγμα. Παίζοντας NEW BEAT Βελγικό, Acid House και HIP-HOP. Η χρονιά του ALARM είναι αυτή που με βάζει πλέον ουσιαστικά μέσα στον χώρο του HOUSE που μέχρι και το '92 διατηρούσε την ενιαία μορφή του. Αυτό σημαίνει ότι ότι δισκάκια έβγαιναν τότε παιζόντουσαν χωρίς ενδοιασμούς και χωρίς να χωρίζονται σε κατηγορίες όπως γίνεται σήμερα. Γι' αυτό και μετά το '88 χαρακτήριζα τον εαυτό μου καθαρά ως HOUSE DJ αν και πέρασα κι από πολλά και διαφορετικά είδη.

Γ.: Πριν ακόμα ανοίξει το FAZ, η σκηνή τοπ βρισκόταν πραγματικά σε εμβρυϊκή κατάσταση. Πώς ένοιωθες γι' αυτό;

Α.: Σίγουρα όχι περιθωριακός. Αν και η μουσική που παίζαμε ήταν πράγματι καινοτομία για τη μουσικά δεδομένα της εποχής εκείνης, το ότι το ALARM με τρεις διαφορετικούς χώρους —δυο chill out και έναν κυρίως— ήταν σχεδόν κάθε μέρα γεμάτο έδειχνε ότι ο κόσμος έψαχνε το κάτι διαφορετικό. Πολλοί λίγοι βέβαια ήταν εκείνοι που ήξεραν ακριβώς τι ήθελαν ν' ακούσουν, ίσως οι πιο πολλοί απ' αυτούς έχοντας επισκεφθεί την Αγγλία ή την Αμερική που τότε βάδιζαν με γοργά βήματα προς την επικράτηση της χορευτικής μουσικής.

Γ.: Σταθμός στην ιστορία της σκηνής στην Ελλάδα είναι το FAZ. Μίλησέ μου λίγο γι' αυτό.

Α.: Κατά πρώτον θα ήθελα να πω πως θεωρώ πριν απ' όλα τον σταθμό για μένα τον χρόνο πριν από το FAZ, όπου και για τον Πέτρο τον οποίο ήμασταν οι πρώτοι του εισαγάγαμε αυτόν τον καινούριο ήχο, ήταν ο πιο σημαντικός. Έπειτα ήρθε το FAZ που ως σημείο αναφοράς και εξέλιξης εγκαθιδρύει ως μόνιμο πλέον αυτόν τον ήχο. Το FAZ ήταν απλά η επέκταση αυτών που είχαμε στο μυαλό μας, τις σκέψεις μας για το πως θ' αναπτυσσόταν αυτή η μουσική, κάτι αν
λαδή με το STUDIO 44 ή το PARADISE GAR
τους Αμερικάνους.
Εκείνη την εποχή τα παιδιά του ερχόντουσ
FAZ δεν κάνανε απλά clubbing αλλά «τέχνη
να επικαλεσθώ τα λόγια του Πέτρου από
πρόσφατη συνέντευξή του. Για παράδειγμ
διακοσμητής του χώρου ήταν designer
μπουτίκ του JEAN-PAUL GAULTIER. Ο κόσ
που ερχόταν κάθε δεύτερη Τετάρτη στα πάρ
«DREAMS OF INDIA» που διοργανώναμε τό
έτρεχε δυο βδομάδες πριν για να βρει στ
λή να φορέσει και να συμμετέχει έτσι ανά
λογα στο πάρτι. Αυτό δείχνει το κέφι πο
είχαν τα παιδιά και πόσο ξεχωριστή ήτα
γι'αυτούς κάθε βραδιά που έβγαιναν εδώ. Όχι όπως σήμερα που πας σεclub κάθε Σάββατο για να βρεις καμιά γκόμενα ή γκόμενο, να πιεις ένα ποτό κι αυτό είναι όλο. Μουσικά την πρώτη χρονιά του FAZ, παίζαμε οτιδήποτε χορευτικό μας καθόταν καλά από BLACK BOX, DEEP HOUSE αλλά και πιο σκληρούς ήχους. Την επομένη χρονιά σκληρύναμε αρκετά και την τρίτη πια αφού απο-χωρώ κι εγώ κι ο Πέτρος, συνεχίζω στο SUNRISE όπου είχε ήδη μόνιμη στέγη, το Άλσος. Τότε παίξαμε εγώ, ο HARRIS, ο VOLANIS, ο DENNIS. Το '92 είναι η χρονιά που κάνω στροφή στην μουσική μου παίζοντας πρώιμο TRANCE αλλά και BREAKBEATS, επηρεαζόμενος φοβερά από την πρώτη εμφάνιση της DJ RAP στην Ελλάδα. Βλέποντας όμως ότι τα BREAKBEATS ήταν στατικά πολύ με ένα-δύο HIP-HOP loops παιγμένα πιο γρήγορα και με την προσθήκη ενός καλοστημένου piano, στρέφομαι και πάλι στο HOUSE, όπου έμεινα μέχρι και σήμερα. Κάποια στιγμή προσπάθησα να παίξω και το ρόλο του promoter ξεκινώντας από τα Οινόφυτα όπου στα πρώτα πάρτι αυτά, ξεκίνησα με τον DENNIS τα FRESH. Με την κάθε Δευτέρα δικιά μας στο CAMEL στην αρχή πηγαίναμε πολύ καλά με 250-300 σε κάθε πάρτι, ένας αριθμός πολύ ικανοποιητικός αν σκεφθούμε ότι πέραν της Παρασκευής και του Σαββάτου όλες οι υπόλοιπες μέρες της εβδομάδας είναι σαν να μην υπάρχουν για τους Αθηναίους. Συνεχίζοντας και σε άλλα clubs όπως το ΑΛΣΟΣ και το LOLLAPALOOZA συνειδητοποίησα κάποια στιγμή ότι πέρα από το stress και το άγχος που μου δημιουργούσε η διοργάνωση μιας τέτοιας βραδιάς, άρχισε να με αποπροσανατολίζει από τον αρχικό μου σκοπό του ήταν η εξέλιξή μου ως DJ. Έτσι διέκοψα κάθε δραστηριότητα και δεν έχω σκοπό να ξανασχοληθώ με τέτοιου είδους πράγματα.

Γ.: Κατά την γνώμη, κάποιος μπορεί να πει ότι δεν είναι DJ αφού περάσει μέσα από αρκετά είδη, τα βιώνει καλά ώστε να

μπορέσει να κατασταλάξει και να μπορεί να σταθεί επάξια κάτω οποιοδήποτε περιβάλλον και όχι να παίξει απλά 5 δίσκους από ένα είδος χωρίς να γνωρίζει τι υπάρχει πέρα απ' αυτό. Τι γνώμη έχεις;

Α.: Συμφωνώ μαζί σου και πιστεύω ότι ένας πρέπει να χαρακτηρίζει τον εαυτό του ως DJ μετά από 6-7 χρόνια συνεχούς παιξίματος. Μετά από αυτόν τον χρόνο μπορείς και βλέπεις τα πράγματα πιο ανοιχτά. Ένας DJ που είναι πιτσιρικάς και παίζει 2-3 χρόνια είναι για μένα BEDROOM DJ. Μπορεί να μπαίνει σ' ένα club και παίζει με άψογες μίξεις χωρίς λάθη, όμως εκείνη την στιγμή αυτός ο DJ φοράει παρωπίδες και δεν βλέπει τίποτα άλλο πέρα από τον εαυτό του και τα δισκάκια που έχει σπίτι του. Ένας club DJ ο οποίος είναι μεγάλος σε ηλικία και έχει εμπειρία γνωρίζει ότι ακόμα και να μην αρέσει το ότι του μπορεί να το φέρει έτσι ώστε σιγά-σιγά να κάνει τον κόσμο αυτό που ξέρει χωρίς να υπολογίζει το τι γίνεται κάτω στο κόσμο και πέρα απ' αυτό να μην βλέπει τίποτα.

Γ.: Πώς κρίνεις το γεγονός ότι σήμερα η χορευτική μουσική έχει χωριστεί σε τόσα είδη κάτω από πολλές ταμπέλες, που και κάποιοι πιστεύουν πως η μουσική πρέπει να είναι και να παραμείνει μια και ότι ο διαχωρισμός αυτός να επιφέρει κάτι θετικό;

Α.: Εγώ ως DJ ανέκαθεν δήλωνα ότι παίζω χορευτική μουσική ότι κι αν σημαίνει αυτό. Βρίσκω την μουσική πολυμορφία θετική ως ένα βαθμό, μ' εκνευρίζει όμως το γεγονός ότι κάποιες φορές οι ταμπέλες σε περιορίζουν και σε τοποθετούν ηθελημένα κάτω από ένα συγκεκριμένο στυλ χωρίς όμως αυτό να είναι απόλυτο και να αντιπροσωπεύει τον οποιοδήποτε DJ απόλυτα. Αν π.χ. αύριο-μεθαύριο θέλω να οργανώσω ένα πάρτι παίζοντας κάτι διαφορετικό. Ο κόσμος καλώς ή κακώς ακούγοντας το όνομα θα νομίζεις ότι θα ξέρει από πριν τι θα παιχθεί, πράγμα που δεν είναι σωστό. Γι' αυτόν τον λόγο και έχω αποφασίσει στο μέλλον να συγκεντρώσω 2-3 στυλ μαζί, και να τα μπλέξω έτσι που δύσκολα να μπορούν να με κατατάξουν σ' ένα συγκεκριμένο είδος.

Γ.: Μιας και μιλήσαμε προηγουμένως για κατηγορίες θα ήθελα να αναφερθείς στην μουσική που έχει κατακλύσει σήμερα σχεδόν όλα τα πάρτι που γίνονται, το GOA TRANCE ή καλύτερα PHYCHEDELIC TRANCE μιας και για μένα δεν υπάρχει τέτοιος όρος.

Α.: Κατά την γνώμη μου αυτό το είδος του TRANCE είναι ένα εκνευριστικό πράγμα που δεν μπορώ να το καταλάβω και να το χωνέψω. Δεν ήταν καθόλου funky όπως το HOUSE, ή το DRUM 'N' BASS που έχει βγει από μαύρους. Δεν έχει να μου πει τίποτα απολύτως. Το θεωρώ μάστιγα για τον απλούστατο λόγο ότι δεν είναι χορευτικό. Δεν έχει νότες και είναι μόνο ήχος διαπεραστικοί χωρίς μελωδία. Δεν έχει glamour και είναι μ' αυτούς τους πιτσιρικάδες που θέλουν να εκτονωθούν και να πωρωθούν GOA TRANCE θα 'πρεπε ν' ακούν μόνο οι ροκάδες που δεν έχουν καμιά σχέση με την χορευτική μουσική. Ελπίζω γρήγορα να καταλάβουν όλα αυτά τα παιδιά που σήμερα έχουν πέσει στην ψευδαίσθηση αυτή ότι η χαρά και η διασκέδαση δεν έρχεται μέσα από το να κουνάς το κεφάλι σου πάνω κάτω όλο το βράδυ αλλά από το feeling και τον funky ρυθμό.

Γ.: Και για να συμπληρώσω κι εγώ, ας θυμηθούμε τα λόγια του μεγάλου LTJ BUKEM που είπε κάποτε πως «μουσική χωρίς μελωδία και συναίσθημα δεν νοείται» Τώρα, πολλοί θέλουν να πιστεύουν ότι χωρίς τα drugs ίσως αυτή η σκηνή να μην υπήρχε καθόλου ή να είχε πεθάνει προ πολλού. Τι γνώμη έχεις;

Α.: Κατά πρώτο drug μπορεί να είναι οτιδήποτε για τον σύγχρονο άνθρωπο. Drug είναι και το αλκοόλ, το πάθος για ένα αντικείμενο, η μπάλα, η απληστία και πάει λέγοντας.
Αν μιλήσουμε για την Χημεία η κάθε εποχή είχε και τα δικά της. Στην δεκαετία του '70 ήταν το LSD, το '80 η πρέζα, το '90 η κόκα και τα ecstasy αυτό όμως παραμένει η προσωπική επιλογή του καθενός χωρίς να εξαρτάται από το είδος μουσικής που ακούει.
Εγώ δεν πιστεύω πως η μουσική αυτή έχει ταυτιστεί με τα ναρκωτικά. Το αν κάποιοι παίρνουν από αυτούς που φτιάχνουν την μουσική, δεν πρέπει να κρύψουμε ότι πολλές φορές τους βοηθάει να ανοίξουν τους πνευματικούς τους ορίζοντες με το αντίστοιχο όμως κόστος στην υγεία τους και χωρίς να σημαίνει πως χωρίς αυτά δεν θα μπορούσαν να φτιάξουν αυτά που θέλουν και έχουν στο μυαλό τους. (Η χορευτική μουσική δεν γεννήθηκε από τα drugs, υπήρχε σίγουρα όπως και θα συνεχίσει να υπάρχει με ή χωρίς αυτά). Οι ίδιοι οι δημιουργοί περισσότερες φορές δεν δίνουν κανένα δικαίωμα στο κόσμο να πιστέψει ότι μαζί με τα κομμάτια τους χρειάζεται η συνοδεία ενός drug για να τα καταλαβαίνεις. Απλά ο κόσμος λανθασμένα πιστεύει πως με την χρήση αυτών θα μπορέσει να δει καλύτερα και να ακούσει καλύτερα, πράγμα το οποίο είναι λάθος εξαρχής.

Γ.: Τι γνώμη έχεις για τους σημερινούς έλληνες DJ αλλά και ξένους και ποιοι σ' έχουν επηρεάσει άμεσα στο παρελθόν ή και στο παρόν σου ως DJ;

Α.: Από τους ξένους με επηρέασαν όλοι. Απ' όλους όσους έχω ακούσει έχω πάρει και κάτι.
Είτε αυτός είναι ο LL. Vega είτε ο Sven Väth είτε ο R. Sangler. Κανένας όμως απ' όλους αυτούς δεν με καθοδήγησε κι έτσι απλά να γίνω μια κόπια κάποιου ξένου. Έχω προσωπικό στυλ στην μουσική μου κι αυτό που παίζω αντικατοπτρίζει την ψυχή μου και αυτό το γνωρίζουν οι περισσότεροι που μ' έχουν ακούσει. Όσον αφορά τους Έλληνες θεωρώ ότι είμαστε οι πιο αδικημένοι DJ's όλης της Ευρώπης για τον απλούστατο λόγο, το ότι λόγω ιδιοσυγκρασίας δεν έχουμε ούτε οργάνωση ούτε management ούτε τίποτα. Αν κάποιος κάνει κάτι θα το κάνει καθαρά από μόνος του λόγω των connection που μπορεί να έχει. Αν και είμαστε από τους καλύτερους στην Ευρώπη γι' αυτόν τον λόγο έχουμε μείνει και πίσω γιατί δεν υπάρχει κάποιος που να μας μαζέψει να εκμεταλλευθεί με την καλή έννοια το δυναμικό μας και να μας προωθήσει όπως θα έπρεπε. Κοινώς, για να αστειευτούμε κιόλας ζητείται επειγόντως manager και πέρα απ' όλα όσα είπα παραπάνω οι έλλη-

DJ ARIS

DERRICK MAY

HUMANITY

COSMIC FLYERS

«ALIEN D.N.A.»:

«Βοστωνέζικο» EVENT με DJ's, UNDERGROUND ονόματα της Αμερικάνικης και Ευρωπαϊκής dance σκηνής, αλλά με ένα FLYER που με την πρώτη ματιά νομίζεις ότι είσαι «κάτοικος» του πλανήτη SIRIUS 9 (!) μιας και ο «γενετικός» μας κώδικας (D.N.A.) αρχίζει να αποκτάει «ALIEN» υπόσταση.

THE ELECTRIC CIRCUS - ρ

Happening που μας έρχεται από τους Ολλανδούς «Party-makers» electric circus, ομάδα με πολύ μεγάλη «προσφορά» στο χώρο των parties της Ολλανδίας. Οι DJ's γνωστά ονόματα από τα πιο δυνατά CLUBS της Ολλανδίας όπως ο DJ ANGELO και ο DJ PAUL JAY που μας έρχονται Straigh from MAZZO CLUB. Το FLYER είναι πλαστικοποιημένο και θυμίζει έντονα I.P.

«APOLLO I+II»:

FLYER που έπεσε στα χέρια μου από ένα παλιό αλλά φημισμένο πάρτι στην Ζυρίχη με DJ's LINE UP ότι καλύτερο έχει να δείξει η συγκεκριμένη DANCE σκηνή και FLYER που σε στέλνει «αδιάβαστο» με το σχέδιό του και τα χρώματά του.

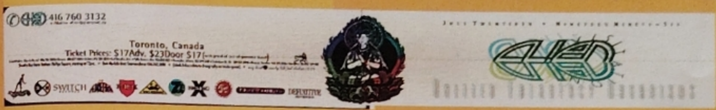

UNIFIED FREQUENCY ORGANISMUS - «ALIEN VISITATION PRESENT»

Εκπληκτικό EVENT που έγινε στο Τορόντο του Καναδά μέσα στην «καρδιά» του καλοκαιριού διαθέτοντας δυο καταπλη-

κτικά stages με ονόματα DJ's αξιοζήλευτα όπως ο CLAUDE YOUNG από DETROIT, ο RUSS GABRIEL από U.K., ο ADAM MARSHALL από CANADA κ.ά.

Όπως είναι φυσικό για ένα τόσο «δυνατό» PARTY δεν θα μπορούσε παρά να έχει ως «προώθηση» του LINE UP του ένα εκπληκτικό FLYER που μπορείς να πεις ότι μοιάζει με χάρακα ή ακόμα καλύτερα με σελιδοδείκτη ανάλογα βέβαια το «κόλλημα» που έχεις φάει!

«SPELLBOUND»:

Η Καναδέζικη ομάδα παραγωγής «SYROUS» παρουσιάζει ένα happening με καλεσμένους DJ's από το Λονδίνο και την εταιρεία «hardiss music» του San Francisco και χρησιμοποιεί για προώθηση του LINE UP ένα πολύ μεγάλο της «Ατού», το καταπληκτικό FLYER που διαφημίζει το πάρτυ, έτσι ώστε το «SPELL» που έριξε να κάνει καλά τη δουλειά του.

«ELECTRIC 2»:

«THE RAVE CITY ON LIGHTS» ή αλλιώς η ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ «καίγεται» από το πολύ καλό EVENT «ELECTRIC 2» με πολύ δυνατά «Νεοϋορκέζικα» ονόματα και εκπληκτικό σε σύλληψη και σχεδιασμό FLYER.

DJ's TOP 10

ΕΚΠΟΜΠΗ: MIX DOWN
D.J. : ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΣΤΑΪΚΟΣ
MONDAYS to FRIDAYS – 20:00 – 22:00

1. ETNICHAOS Other side of Reality
2. NADA Robotrip
3. M.F.G.Track 10
4. ASTRAL PROJECTION White Label
5. TRANCE WAVE Land of Freedom
6. MASA Beautiful People
7. JAIA Insomnie
8. ENSENSE + MIRANDA Acid Tester
9. SHEYBA Monkey
10. MILLENIUM Mind Eye

ΕΚΠΟΜΠΗ: POWER MIX
DJ.: ATNA
MONDAY to FRIDAY : 18:00 – 20:00

1. CARL COX Yumm Yumm
2. CLUBFOOT Fodproof
3. PFM+Conrad Western
4. VIRTUALMISMOLast train to Universe
5. SWEAT DROP Human Nature
6. CHAKRA Hell razer Puzzle
7. UNCONSCIOUS COLLECTIVE Fluorostan (EP)
8. DJ CRYSTL Mind Games
9. GRAVITY ONE Pyramids of Giza
10. SYNDOG Touch The Sun

ΕΚΠΟΜΠΗ: ON THE MIX
DJ: ROBERTO CORLEONE
WEEKENDS: 21:00 – 24:00

1. DJ GROOVE HEAD Lost Sector
2. A.S.A.P. Free My Mind (Culture Groove RMX)
3. DENKI GROOVE Niji
4. DASTRIX An Overwhelming Feeling (0049 mix)
5. GREATSKI Let The Rhythm Set You Free (Power Mix)
6. TRANCEWAVE Thrashish (RMX)
7. QUIRK Robotised
8. UNCONSCIOUS COLLECTIVE Fluorostan (E.P.)
9. CHAKRA Hell Razor Puzzle
10. MARCO BAILEYBamboo Scorpia

ΕΚΠΟΜΠΗ: DREAM ESCAPE
DJ: ΒΙΡΓΙΝΙΑ ΣΕΦΕΑΗ
WEEKENDS 18:00 – 21:00

1. SCOT PROJECT U (I Got The Feeling) the RMX's
2. MARK MUNRO I've Got To Know FAT ALBERT rec.
3. CHOCIVS JENS Everything But The Wax
4. TRANCE WAVE Land Of Freedom / ByronBay DISTANCE rec.
5. MASARAY Time Traveller
6. CHAKRA Barbarian KREMBO rec.+ EDI MIS
7. MINDFIELD Cosmic Courier FLYING RHINO rec.
8. ENERNS Spiritual Transgression NOYOTE rec.
9. ZODIAK YOUTH ATOMS (Angel Fish RMX) DRAGON FLY rec.
10. MARCO BAILEYBambo BONZAI rec.

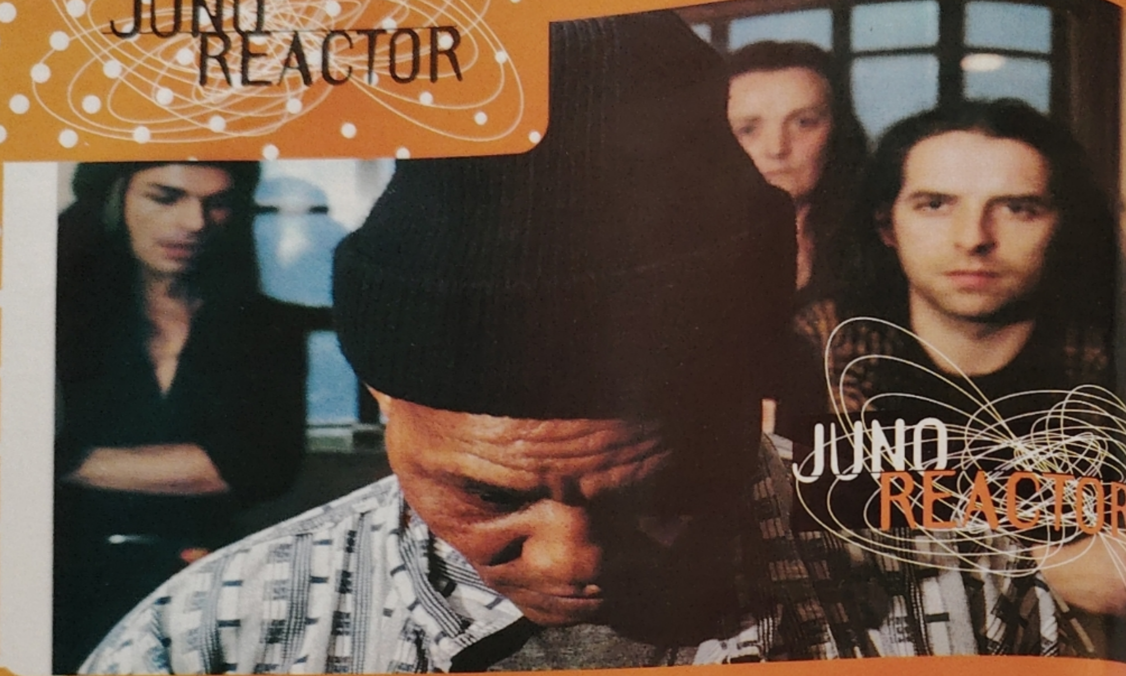
ΕΚΠΟΜΠΗ: POP CULTURE
DJ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ
MONDAY to FRIDAY 9:00 – 12:00

1. THE LIGHT Panfried AAA rec.
2. IMAGINERS HeavyWater BRAINIAK rec.
3. JAIA XY CROSS rec.
4. TRANSWAVE Land of Freedom DISTANCE rec.
5. SWEET DROP Human Nature GROOVILICIOUS rec.
6. TORI AMOS Professional Widow (Armand Van Helden mix)ATLANTIC rec.
7. HYSTERIC EGO Want Love W.E.A. rec.
8. HUSTLERS CONVENTION Final (DISCO ROOTSMIX) STRESS rec.
9. MIKE CRAWLEY POW (Ramp Club Mix) DISTANCE rec.
10. JUNIOR VASQUEZ' If Madonna Calls (X-Beat mix) GROOVILICIOUS rec.

ΕΚΠΟΜΠΗ: DANCETERIA
DJ: ΣΠΥΡΟΣ ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣ
MONDAY to FRIDAY : 22:00 – 24:00

1. CLUBFOOT FOOLPROOF Mr Chenqs Qualityrec
2. GROOVE CONNEKTION TRANCE DANCE
3. VIRTUALMISMOLAST TRAIN TO UNIVERSE Platipusrec
4. COVES MATABU PT1 NOOM rec.
5. POLTERGEIST VICIOUS CIRCLES (RMX CARL COX MIX) Manifesto rec.
6. PULSE BURNING HOT (Brakiak mix) Ruff Stuff rec.
7. CHAKRA LIQUID TROLL Krembo rec.
8. THREE STATE LOGIC CHROMIUM
9. DIXIDE M TRACK rec.
10. ASTRAL PROJECTION UTOPIA T.I.P. rec.

JUNO REACTOR

Η χαρακτηριστική συγχώνευση trance και techno των Juno Reactor έχει επιφέρει την δημιουργία remix στους David Byrne και Debbie Harry καθώς και παραγωγές με την Traci Lords αλλά και με την εταιρία B+W.

Ένα από τα πιο παράξενα πράγματα που έχουν αναδυθεί μέσα από την Blue Room (UK) είναι οι Juno Reactor. Ένα techno/trance group που τώρα τελευταία εμφανίζεται με έναν live drummer και χρησιμοποιεί περισσότερες μουσικές ιδέες σε ένα track από ότι πολλοί techno καλλιτέχνες χρησιμοποιούν σε ένα ολόκληρο album, οι Juno Reactor αποτελούν ένα σημαντικό κομμάτι του RTTS (Return To The Source), αυτών των ψεχεδελικών goa trance νυχτών στο The Fridge (και όχι μόνο) του Brixton. Πρωτακούγοντας το όνομά τους είσαι πεπεισμένος ότι είναι ένα από αυτά τα γερμανικά/βέλγικα techno/trance projects που έχουν ένα studio γεμάτο με samplers και αναλογικά μηχανήματα· και οι οποίοι ονομάστηκαν έτσι εξαιτίας της αγαπημένης τους σειράς μηχανημάτων - της σειράς Juno της Roland.

Η πρώτη έκπληξη είναι η αποκάλυψη ότι ο Mike Maguire και ο Ben Watkins - το δημιουργικό ντουέτο που αποτελεί την καρδιά των Juno Reactor - είναι δύο απλοϊκοί τύποι που ασχολούνται με αυτό που λέγεται μουσική εδώ και αρκετό καιρό. Το πρώτο τους album στην Big Life ήταν μια ενδιαφέρουσα ηχητικά συνεργασία με τον αδιαμφισβήτητο Dr. Alex. Δυστυχώς, το "Luciana" σβήστηκε και οι όποιες εναπομείναντες κόπιες είναι αρκετά δύσκολο να βρεθούν. Αλλά, το δυναμικό δίδυμο ξανακτύπησε λίγο αργότερα με το πρώτο πραγματικά album των Juno Reactor, το "Transmissions" στη Novamute. Το "Transmissions" είναι ένα techno/trance ταξίδι σε ένα δυναμικό κόσμο, έναν κόσμο στον οποίο οι Ben και Mike δημιουργούν ένα ταξιδιάρικο και συνάμα συμφωνικό trance ήχο, κάτι που έχει γίνει το σήμα κατατεθέν στον ήχο των Juno Reactor.

Επόμενο βήμα τους είναι η εμφάνιση τους στη εκπληκτική συλλογή "Beyond the Reactor" στη Blue Room Released. Οι Juno Reactor κάνουν μόνο μία σύντομη εμφάνιση σ' αυτή, κάνοντας remix στο "Loyaliser" της Fatima Mansions, αλλά το album αποτελεί διαθήκη στη δυναμικότητα αυτού του προοδευτικού είδους του trance. Καλλιτέχνες τόσο ποικίλοι όσο οι γάλλοι Total Eclipse και οι Ausgang συνεισφέρουν σε μία συλλογή που είναι τόσο ακουστικά ευχάριστη όσο ένα album από μόνο του, και πολύ πιο σωστά δομημένη από την συλλογή του RTTS, η οποία προσπαθεί να επιδείξει το ίδιο μουσικό στυλ αλλά ακούγεται πιο ανομοιόμορφη.

Είναι πραγματικά μαγικός αυτός ο ήχος που οι Juno Reactor και τα άλλα συγκροτήματα του album φαίνονται να μοιράζονται. Αν εφαρμόζαμε τις τεχνικές παραγωγής του επονείδιστου ήχου του Phil Sector πάνω στο μοντέρνο techno και trance, ο ήχος των Juno Reactor είναι μάλλον αυτό που θα καταλήγαμε. Όσο για όλους αυτούς που έχουν την εντύπωση πως στο studio των Juno Reactor (το οποίο βρίσκεται βαθιά στην καρδιά της πόλης) θα έβρισκε κανείς κάποιο Juno 106 όπως και άλλα αντιπροσωπευτικά μηχανήματα της οικογένειας Juno είναι μάλλον γελασμένοι. Ούτε ένα Juno! Στην πραγματικότητα το μοναδικό synth της Roland που υπάρχει στο studio είναι ένα τιποτένιο MC202. Σίγουρα κάποιο λάθος πρέπει να έχει γίνει. Που κόλλαγε τότε το όνομά τους;

"Δεν έχουμε πάρει το όνομά μας από τα Juno. Το Juno Reactor ήταν μια δημιουργία της φίλης μου" εξηγεί ο Ben. "Το Juno είναι ένα ελληνικό όνομα για θεά και το Juno Reactor ήταν ένα 90-ποδών σκυροκονιασμένο κατασκεύασμα που αυτή δημιούργησε. Το Luciana ήταν το soundtrack σε αυτό. Αυτό ήταν πριν συναντήσουμε τον Simon και υπογράψουμε στη Blue Room Released, έτσι υπάρχει ένα στοιχείο συγχρονικότητας στην έναρξη της συνεργασίας μας με αυτούς (την Blue Room), εκτός από τις ολοφάνερες

εξωγήινες σχέσεις... Το Juno είναι ένα ελληνικό όνομα για θεά. Υπάρχουν τόσες πολλές Juno. Η Juno Luciana είναι η θεά του ουράνιου φωτός. Βασικά το "Juno" αντιπροσωπεύει το γυναικείο στοιχείο της δημιουργίας και το "Reactor" είναι ο τόπος συγκέντρωσης δύναμης του σύμπαντος."

"Απλά φαινόταν ένα καλό όνομα" προσθέτει ο Ben. "Όταν ξεκινήσαμε η μουσική ήταν μόνο ένα μέρος από αυτά που κάναμε, με τις δημιουργίες μας στην τέχνη και άλλα τεχνο-σχετικά θέματα να είναι το ίδιο σημαντικά." Αυτό είναι μια προσέγγιση που συνεχίζεται και στο παρόν, με το δίδυμο να ασχολείται και με ταινίες αυτή τη φορά.

"Πήγαμε στη Καλαχάρι για να κινηματογραφήσουμε. Ήμασταν σχετικά αρχάριοι, αλλά αυτό είναι η γλύκα της υπόθεσης. Όταν δημιουργείς μουσική λιγότερο ή περισσότερο ξέρεις τι κάνεις, αλλά από την άλλη είναι ωραία να προσπαθείς να κάνεις κάτι για το οποίο δεν έχεις ιδέα. Απλά είναι ωραίο να συνδυάζεις ήχο και φυσικές εικόνες μαζί, αντίθετα με τις εικόνες δημιουργημένες από υπολογιστή.

Η προκατάληψη περί του διαστήματος, οι εξωγήινες μορφές ζωής και οι σχέσεις με την πνευματικότητα και την συμπαντική συνειδητότητα είναι όλα όψεις του ίδιου νομίσματος και συγκεκριμένα του RTTS, κάτι με το οποίο οι Ben και Mike ταυτίζονται. Αλλά γρήγορα κατάφεραν να ξεχωρίσουν τους εαυτούς τους από ακριβή ταύτιση με αυτές τις goa trance νύχτες, οι οποίες έχουν γίνει θρύλος στους κύκλους του Λονδρέζικου clubbing.

"Όλο αυτό το RTTS πράγμα έχει γίνει πάρα πολύ hype, πάρα πολύ in-your-face για να σημαίνει πραγματικά κάτι από δω και πέρα" λέει ο Mike. "Όταν άρχισε ήταν πολύ ωραίο αλλά απλά είμαστε πολύ επιφυλακτικοί όταν πρόκειται να ενωθούμε με οποιαδήποτε σκηνή πραγματικά. Οι Juno Reactor είναι κάτι παραπάνω από αυτό."

Ο πυκνός, πλούσιος ήχος των κυκλοφοριών τους και των remix τους είναι χαρακτηριστικός και ζητείται γενικώς από καλλιτέχνες, ύστερα από κάποια δυνατά remix και παραγωγές, με πιο χαρακτηριστική δουλειά αυτή με την Traci Lords στο "100 Fires". Τελευταία τους δουλειά είναι ένα remix από την άλλη πλευρά του Ατλαντικού - ένα μυστηριώδες ζευγάρωμα της Debbie Harry και του David Byrne σε ένα 96bpm funky κομμάτι, το οποίο οι Ben και Mike κλήθηκαν να μετατρέψουν σε ένα αρκετά δυνατότερο 124bpm κομμάτι, μεταφέροντας πρώτα το αρχικό 8-track στο δικό τους ADAT.

"Χρησιμοποιώ το Sample Cell μαζί με το Sound Designer κάτι που είναι μεγάλο πλεονέκτημα. Το να μπορείς να διορθώνεις τις κυματομορφές πάνω σε μια οθόνη είναι πολύ πιο δημιουργικό από την διαχείριση αριθμών" λέει ο Ben. Βέβαια αυτά είναι μόνο δυο στοιχεία από τον hardware/software εξοπλισμό τους, ο οποίος περιλαμβάνει ακόμα ένα Tascan 8-track, έναν Mac Quadra 840 που τρέχει το Cubase Audio όπως και το Sample Cell, ένα ADAT, ηχεία (monitors) από την ίδια την Blue Room, ένα Moon Rogue, ένα MC202, δύο Akai samplers και ένα Korg Poly 8000 !!!

Ένας αξιοσέβαστος Atari οφείλει την συνεχή και χρήσιμη παρουσία του στο studio των Juno Reactor, ακριβώς επειδή έχει την δυνατότητα να τρέχει το Avalon και άλλα παρόμοια προγράμματα (synth-editing programs), παρέχοντας το ίδιο γραφικό περιβάλλον εργασίας. Παίζει τον ρόλο δείκτη πάνω στη προσέγγιση των Ben και Mike στη χρήση και κατάχρηση της τεχνολογίας.

"Βασικά χρησιμοποιούμε οτιδήποτε μας βοηθάει να πραγματοποιήσουμε ότι ζητάμε" λέει ο Mike, εξηγώντας ένα άλλο στοιχείο του χαρακτηριστικού ήχου τους, τα acid basslines. Αυτά συχνά αντλούνται αρχικά από το 202, το mini πληκτρολόγιό του και το περίπου σαν TB303 sequencer, παρέχοντας ακριβώς το ίδιο μίγμα τυχαίων και ταξινομημένων ήχων, για τους οποίους το ασημένιο κουτί έχει γίνει διάσημο. Μη έχοντας το αβαντάζ ενός CV-to-MIDI μετατροπέα, ο Ben αναγκάζεται πολλές φορές να σημειώνει σε χαρτί τις ακολουθίες από το 202, έτσι ώστε να τις ξαναεισάγει στο Cubase για να παιχτούν σε άλλα synths αργότερα.

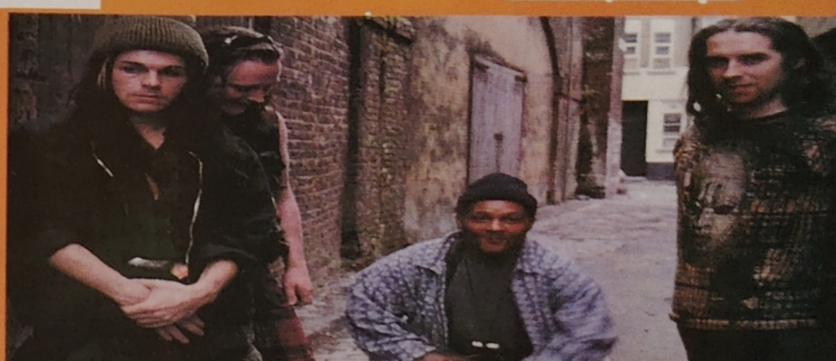
"Είναι λίγο ανιαρό μερικές φορές, αλλά παίρνω τόσο καλά αποτελέσματα γράφοντας στο 202 που δεν μπορώ να τα παρατήσω. Έχουμε πλήθος από χαρτιά με ακολουθίες γραμμένες σκόρπια πάνω σε αυτά" λέει γελώντας ο Ben.

Το επόμενο στάδιο στην σύζευξη ζωντανού παιξίματος και τεχνολογίας είναι τα πειράματα των Juno Reactor με ένα live drummer. Τον περιλαμβάνουν μαζί τους στις live παρουσιάσεις τους και επεκτείνουν το studio τους έτσι ώστε να περιλαμβάνει και ένα drum room.

"Είμαστε πραγματικά και οι δύο σύμφωνοι με αυτό το πρόωρο είδος του live drumming, και επίσης δουλεύουμε με το αφεντικό της B+W - με μερικούς από τους καλλιτέχνες του όπως οι Airto - έτσι πρόκειται να τοποθετήσουμε πολλές γραμμές μικροφώνων στο drum room και να αναδιοργανώσουμε ολόκληρο το studio. Θα ήταν ωραίο αν μπορούσαμε να κάνουμε πιο πολλά πράγματα με φωνητικά, παρόλο που δε μας βλέπω να ασπαζόμαστε το εμπορικό είδος φωνητικών. Δεν μας πειράζει να κάνουμε δουλειές όπως αυτή της Traci Lords, όπου έχεις ένα συγκεκριμένο πράγμα να κάνεις και απλά το κάνεις."

"Η συνεργασία με την Traci ήταν καλή. Είναι πραγματικά μέσα στη μουσική και είχε μερικές πολύ καλές ιδέες. Δούλευε εδώ σαν μοντέλο και δυσκολευόταν με αυτό, έτσι μετά πήγε στη Ευρώπη και ασχολήθηκε με τις πορνοταινίες. Αλλά τον ίδιο καιρό γνώριζε και το techno. Προφανώς εξαιτίας της ταυτότητας της μπορεί να βρει μια εταιρία για χρηματοδότηση, γιατί αυτοί ξέρουν ότι

Τάσος Χατζηθωμάογλου

θα πουλήσουν κάποια συγκεκριμένη ποσότητα. Όταν αρχίσαμε δεν ήξερα τίποτα γι' αυτήν, κάτι που ήταν μάλλον καλό. Είναι εύκολο να συνεργάζεσαι μαζί της και δούλεψε πραγματικά σκληρά." "Όταν πρωτοήρθε εδώ, είχε αρκετές αμφιβολίες για το αν θα πετύχαινε το όλο πράγμα. Όταν δουλεύεις με κάποιον πρέπει πρώτα να τον γνωρίσεις και μόλις ετοιμάσεις κάποιο δικό σου σχέδιο ξέρεις ότι θα πάει χαμένο. Έτσι απλά έλεγα: "Ας δούμε πως θα πάει, απλά δώσε ότι σου αρέσει και θα δούμε πως θα πάει." Νομίζω για μία αμερικανίδα συνηθισμένη να δουλεύει στην film business, σε ένα πολύ λογικό και δομημένο περιβάλλον, αυτό το είδος νοοτροπίας ήταν έξω από τον τρόπο σκέψης της. Αλλά πραγματικά όλα πήγαν πολύ καλά."

METALHEAD

PLATINUM BREAKZ

METALHEADZ

Μια δισκογραφική εταιρία στο χώρο του drum 'n' bass που και αν ακόμα αποφάσιζε να σταματήσει τις παραγωγές της έχει ήδη γράψει την δική της ιστορία.
Ακόμη και γι' αυτούς που δεν είναι λάτρεις του είδους το όνομα της εταιρίας τους είναι γνωστό, είτε λόγω κάποιου video που έχει πάρει το μάτι τους στο MTV είτε λόγω κάποιων από τις παραγωγές της, είτε λόγω της φήμης του ανθρώπου που ευθύνεται για την ύπαρξή της, του Goldie.
Πραγματικά για τον κύριο αυτό θα χρειάζονταν ειδικό αφιέρωμα για να περιγράψεις το παρελθόν του, τον χαρακτήρα του, τα γούστα του, την αξία του, το όνομά του και ακόμη περισσότερο το αμφίβολο μέλλον του. Όπως και νάχει όμως η προσφορά του σ' αυτό το μουσικό ιδίωμα που λέγεται drum 'n' bass είναι αδιαμφισβήτητη. Είναι πραγματικά η τέλεια περίπτωση της απόλυτης ταύτισης ενός dj-producer με μια εταιρία όπως δηλαδή σκέφτεσαι Armand Van Helden - Strictly Rhythm, έτσι και χειρότερα σκέφτεσαι Goldie = Metalhead. >>>
Παίρνοντας λοιπόν τα πράγματα από την αρχή θα παρατηρήσω πως οι περισσότεροι γνωρίζουν μόνο την νεότερη ιστορία της εταιρίας, από τότε δηλαδή που πήρε σάρκα και οστά σαν πραγματικό label, έχοντας παραγωγούς στην τάξη της, με δικά τους studios και direct experts, στο εξωτερικό. Οι περισσότεροι επιτυχημένοι όμως έχουν και ένα —συνήθως δύσκολο— background για να φτάσουν εκεί που είναι.
Πολλοί θα εκπλαγούν όταν διαβάσουν την αρχική σύνθεση των Metalheads, και όχι Metalheadz καθότι το όνομα αυτό κάποτε αντιπροσώπευε συγκρότημα και όχι εταιρία. Πριν από πέντε περίπου χρόνια μαζεύτηκαν λοιπόν οι: Grooverider, Fabio, Randall και Doc Scott και σαν να ήθελαν να φτιάξουν μια «dream team» συγκρότησαν τους original Metalheads. Δυστυχώς τότε η Ελλαδίτσα μας στις εισαγωγές δίσκων ήταν βαθειά νυχτωμένη κι έτσι ουδέποτε έφτασε δείγμα αυτού του σχήματος στα χέρια μας ή στα αυτιά μας αν θέλετε.
Οι προσωπικές σκέψεις και καριέρες όμως των τεσσάρων «διαμαντιών» που συγκροτούσαν το έως τότε σχήμα έδωσαν στους Metalheads νέα μορφή. Έτσι λοιπόν τα σκήπτρα πήραν οι: Dj Freebase, Markus «Darcus» Rutherford και guess who-Goldie και κάπου στα τέλη του 1992 εμφανίζεται ένα EP με 4 tracks και ένα logo πραγματικά ενδιαφέρον.
Όσοι κατέχουν το EP αυτό θα πρέπει να θεωρούν τους εαυτούς τους τυχερούς, γιατί έμελλε να είναι ένα ενδεικτικό δείγμα της αλλαγής που συνέβαινε στην hardcore σκηνή της εποχής. Κάτω από τα label της Synthetic Hardcore Phonography λοιπόν οι Metalheads τάραξαν τα νερά και ιδιαίτερα με τα tracks «Terminator» και «Sinister» εισήγαγαν τα δικά τους στοιχεία στην μουσική παραγωγή της εποχής. Με «υπόγεια» bass lines «δολοφονικά» loops και με μια δόση ψυχασθένειας «ο κύβος ερρίφθη».

του Γιώργου Σπηλιόπουλου

Έκτοτε και εν έτη 1993 έχουμε την επόμενη παραγωγή από τους Metalheads ή καλύτερα από τον Metalhead Goldie ο οποίος είχε απομείνει μόνος του. Κάτω από το ίδιο label λοιπόν το CD με τίτλο «Angel» παρουσίαζε τις προσωπικές εμπνεύσεις του Goldie οι οποίες έμελλε να είναι και σήμα κατατεθέν γι' αυτόν με πρωτοφανή breakdowns και beats που χάνονταν από εκεί που έρχονταν από το μυαλό του.
Η συνέχεια λίγο πολύ είναι γνωστή. Πέρασε περίπου ένας χρόνος μέχρι να οργανώσει ο Goldie την εταιρία και μέχρι να συμφωνήσει με τους παραγωγούς κι έτσι στις αρχές του 1994 η —εταιρία πια— Metalheadz ξεκινά την ιστορία της.
Από νωρίς φάνηκε το ύφος, η δύναμη και η σημασία της εται-

METALHEADZ

The Metalheadz Dream Team

ρίας, καθώς μέσα σε λιγότερο από έναν χρόνο οι παραγωγές της είχαν ξεπεράσει τις δέκα με ονόματα πραγματικά μεγάλα και σημαντικά όπως Alex Reece, Doc Scott, J-Magic και Dillinja. Η εταιρία άρχισε να βγάζει tracks κυριολεκτικά «χρυσά» τα οποία δεν έλειπαν από το set κανενός ευυπόληπτου dj. Ποιος θα ξεχάσει τι έγινε όταν ο Bukem είχε παίξει το «Your Sound» σαν τελευταίο του κομμάτι στην Αθήνα ή όταν ο Fabio στο Speed ξεσήκωνε τον κόσμο με το «Far Away» του Doc Scott.

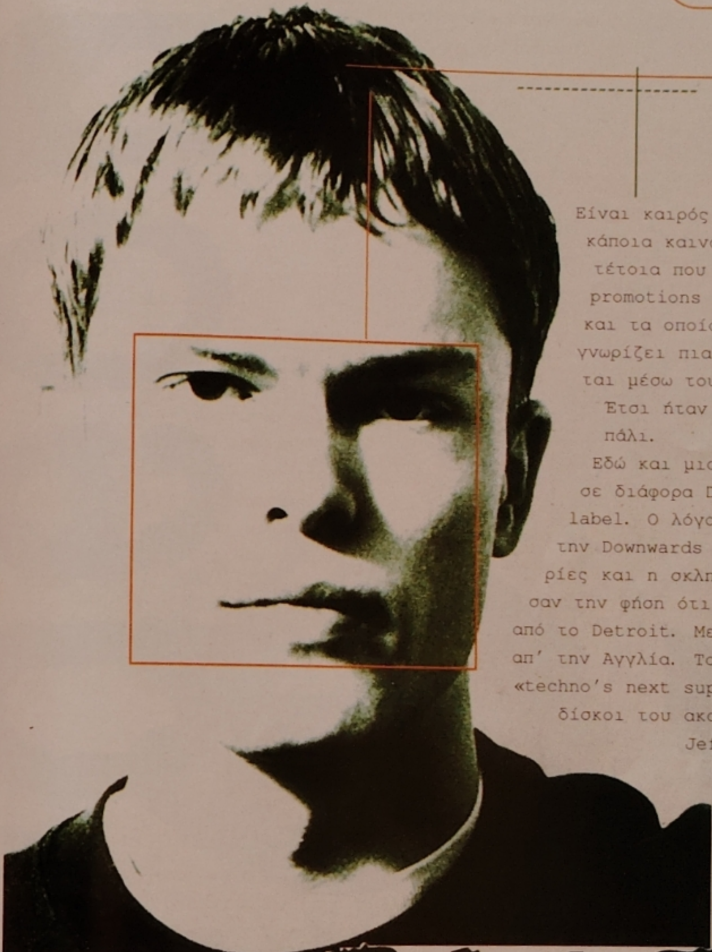
Αυτή όμως για την εταιρία ήταν μόνο η αρχή. Επειδή όμως η αρχή είναι το ήμισυ του παντός, η συνέχεια ήταν ανάλογη. το μυαλό του αεικίνητου Goldie έδινε στο label του όλο και περισσότερη αξία. Τα περί promotion και publicity για την Metalheadz ήταν ένα one man show. Ο Goldie, όντως εξαίσιος στις δημόσιες σχέσεις, γύρναγε από event σε event διαφημίζοντας το δημιούργημά του και έχοντας κάνει την έξυπνη κίνηση να γυρίσει το «Inner City Life» σε video, έδωσε στην εταιρία του το δικαίωμα να θεωρείται μια από τις κορυφαίες στον χώρο του drum 'n' bass και του intelligent.

Σιγά σιγά αντί να ψάχνει η εταιρία για παραγωγούς, είχε δημιουργηθεί η εντύπωση πως το να ηχογραφήσεις στην Metalheadz ήταν must για να εδραιωθεί η αξία και η φήμη σου σαν παραγωγός. Έτσι λοιπόν πέρασαν σχεδόν όλοι από το κατώφλι της, δίνοντας ο καθένας το δικό του στίγμα. Αν λοιπόν σήμερα δει κανείς το production list της εταιρίας θα είναι σαν να κοιτάει έναν τόμο της σύγχρονης ιστορίας του drum 'n' bass. Ονόματα όπως Photec, Doc Scott, Alex Reece, Peshay, Wax Doctor και τόσοι άλλοι, άφησαν με τις παραγωγές τους στο label αυτό ανεξίτηλα τα σημάδια τους.

Όλα αυτά για το παρελθόν. Το παρόν της εταιρίας είναι alive 'n' kickin και το νεότερο απόκτημα που είχαμε από την εταιρία είναι η συλλογή με τίτλο «Platinum Breaks». Η συλλογή αυτή μας δίνει την δυνατότητα τόσο για κριτική όσο και για συμπεράσματα. Πραγματικά η πλατίνα που διάλεξε ο Goldie για το Album αυτό ταιριάζει στο σύμβολο της Metalheadz. Φαίνεται όμως που το ύφος της εταιρίας τελικά είναι λιγότερο γυαλιστερό. Αν παρατηρήσει κανείς τις παραγωγές του label μάλλον θα διακρίνει στοιχεία υποτονικά, πειραματικά σε ένα dark φόντο. Ένα underground σκηνικό το οποίο έχει κάνει πολλούς να αναρωτηθούν αν οι παραγωγές της εταιρίας έχουν γίνει με γνώμονα το γούστο του Goldie. Αναμφισβήτητα η εταιρία έδωσε την δυνατότητα στους παραγωγούς της να εκφράσουν σκέψεις που ίσως δεν θα τολμούσαν ο καθένας στην δική του εταιρία.

Όπως και νάχει, το «Platinum Breaks» αντικατοπτρίζει επάξια το feeling της εταιρίας, τόσο με tracks σταθμούς όπως το «Consiousness» του Photek και το «Pulp Fiction» του Alex Reece όσο και με tracks που ηχογραφήθηκαν ειδικά για το album αυτό όπως τα «Unofficial Chost» του Doc Scott και «The Alocturnal» του Peshay. Από τα ονόματα και μόνο, η συλλογή γίνεται must χωρίς ιδιαίτερη προσπάθεια. Το μέλλον της εταιρίας φαντάζει σταθερά ανοδικό, ακολουθώντας τα χνάρια της σκηνής γενικότερα. Εμείς από την μεριά μας ευχόμαστε στη Metalheadz να δώσει προτεραιότητα στην ποιότητα έναντι του εμπορίου, ώστε τα μέχρι τώρα βήματα της να μην ξεχαστούν κάτω από κακούς χαρακτηρισμούς. Labels σαν κι αυτά τα χρειάζεται η σκηνή ώστε να μπορέσει κάποτε το αυτί του fan να συνειδητοποιήσει την αξία αυτή της μουσικής.

George I. con.

surgeon

του Ανδρέα Ταρνάρη

Είναι καιρός το techno να αποκτήσει πάλι κάποια καινούργια πρόσωπα και μάλιστα όχι τέτοια που μας πλασάρουν διάφορα promotions agencies ως το απόλυτο cult και τα οποία μετά από 10 εβδομάδες δεν τα γνωρίζει πια κανείς. Το techno εξελίσσεται μέσω του underground, μέσω των clubs. Έτσι ήταν πάντα κι έτσι πρέπει να γίνει πάλι.

Εδώ και μισό χρόνο εμφανίζεται συνέχεια σε διάφορα DJ charts ένα όνομα ή ένα label. Ο λόγος είναι για τον Surgeon και την Downwards Records. Ελάχιστες πληροφορίες και η σκληρότητα των tracks δημιούργησαν την φήση ότι πρόκειται για ένα νέο act από το Detroit. Μεγάλη τιμή για έναν 25χρονο απ' την Αγγλία. Το Mixmag τον αποκαλεί «techno's next superstar», άλλοι λένε ότι οι δίσκοι του ακούγονται έτσι όπως μιξάρει ο Jeff Mills. Η σύγκριση αυτή δεν έρχεται από το πουθενά μιας και ο Mills που αυτό τον καιρό ζει στο Chicago είναι ενθουσιασμένος με τις κυκλοφορίες του Surgeon. Μετά από 6 EP κι ένα album στην Downwards μάλλον είναι καιρός ν' ασχοληθούμε με λίγο περισσότερο απ' αυτόν...

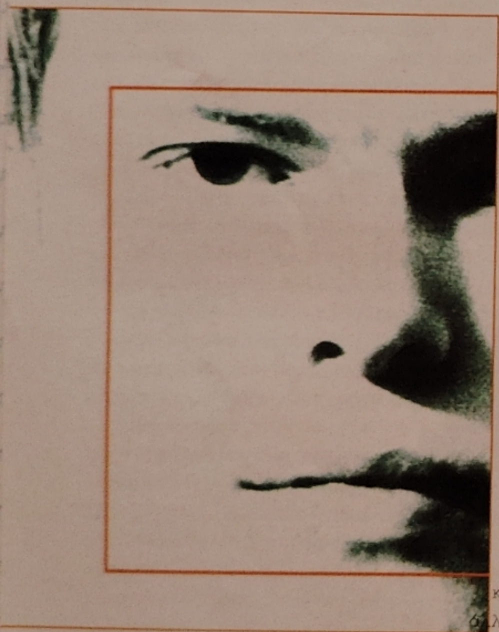
Ο Anthony Childs που ακούει στο όνομα Surgeon είναι ένας συγκρατημένος «νεαρός» με την διαφορά ότι πειραματίζεται με τη μουσική από μικρή ηλικία. Οι ηλεκτρονικοί ήχοι μπήκαν στη ζωή του με τη μορφή του electro και τον κέρδισαν αμέσως. Η καριέρα του ως DJ περιοριζόταν όπως και στους περισσότερους της γενιάς του, στα στενά όρια της κρεβατοκάμαράς του. Αργότερα ήρθαν κάποια μικρά party και μετά τα πρώτα σωστά clubs. Τώρα είναι εδώ

surgeon

και καιρό resident DJ στο παλαιότερο techno club του Birmingham το House of God. Κι αυτό στην πόλη που κυριαρχεί το handbag hous. Απ' την άλλη βέβαια εκεί είχαν τη βάση τους οι εταιρίες KoolKat και Network οι οι οποίες έφεραν το techno στην Αγγλία.

«Φτιάχνω μουσική η οποία εξελίσσεται ανάλογα με τη ζωή μας. Το Birminghom είναι μια βιομηχανική πόλη. Τα δένδρα και τα πάρκα είναι σπάνια εδώ. Αν δεις την πόλη θα καταλάβεις πως έφτασα σ' αυτόν τον ήχο. Πράγματι, με την ήρεμη εξοχή ο ήχος του Surgeon και της Downwards δεν έχει καμμία σχέση. Είναι μάλλον ασυμβίβαστη και τραχύ, επηρεασμένο απ' το Detroit techno που δείχνει ότι το hardcore δεν έχει καμία σχέση με την ταχύτητα. Αυτά τα ηχητικά όργια σε άλλα σημεία μειώνονται σε minimal κατασκευάσματα στο στυλ της Basic Channel, χωρίς όμως να την αντιγράφει.

Τα 8 tracks που περιέχονται στο album του με τον τίτλο Surgeon Communications παρουσιάζουν όλο το ρεπερτόριο του Surgeon και δείχνουν ότι δεν φτιάχθηκαν για τίποτε άλλο πέρα απ' τα clubs. «Προσπαθώ να φτιάξω αυτούς τους δίσκους που θα έπαιζα ως Dj στο set μου. Οι δίσκοι μου πάνε πολύ προς την κατεύθυνση του ήχου τον οποίο παίζω». Το στυλ του ως DJ περιλαμβάνει από σκληρό Detroit techno (το στυλ του Jeff Mills) και electro, εως Chicago hardhouse στο στυλ της Dancemania. Το στυλ του ταιριάζει αρκετά μ' αυτό του Neil Landstrumm (άλλο ανερχόμενο αστέρι της βρεττανικής techno σκηνής που μόλις κυκλοφόρησε LP στην Tresor) γι' αυτό και με τον Neil είναι κάτι παραπάνω από «Brothers in mind». «Μέσω του Neil Landstrumm ήρθα στην Tresor του Βερολίνου. Για την Tresor δουλεύω αυτή τη στιγμή σ' ένα album που θα κυκλοφορήσει μάλλον το φθινόπωρο. Πρέπει όμως να φτιάξω πρώτα το καινούργιο μου studio και τότε θα ξεκινήσω για τα καλά. Όλους τους δίσκους μου που κυκλοφόρησαν τώρα τους έφτιαξα πριν ένα χρόνο και τώρα θέλω να κυκλοφορήσω κάτι πρόσφατο. Έχω να μπω στο studio οκτώ μήνες και τώρα θα κυκλοφορήσω στην Tresor καινούργιο υλικό το οποίο ίσως και να πηγαίνει προς μια άλλη κατεύθυνση».

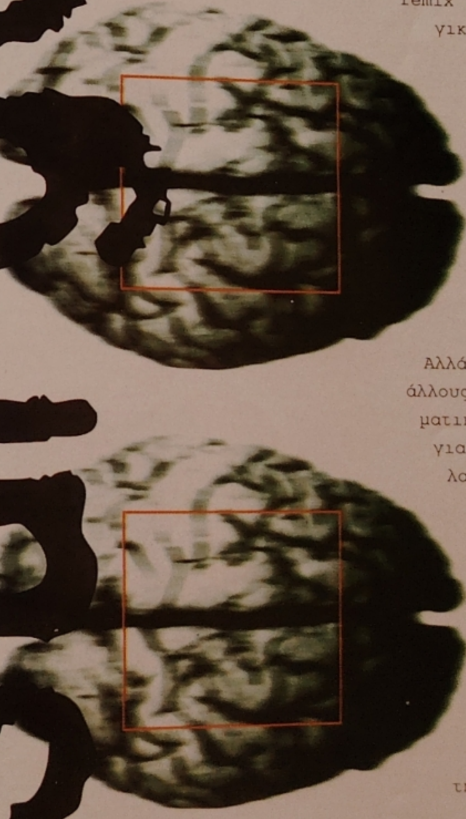

Φαίνεται πως οι βερολινέζοι ανιχνευτές χτύπησαν ξανά διάνα και σιγούρεψαν ένα νέο μουσικό ο οποίος υπόσχεται πολλά και σίγουρα δε θα έχει ξεχαστεί σ' ένα χρόνο. Εκτός του Surgeon ηχογραφούν στην Downwards και οι τρεις ιδρυτές του label δηλαδή οι Carl O' Connor (Regis), Richard Harvey (Hostage) και Peter Sutton (Portion). Αλλά την προτίμηση του κοινού έχει περισσότερο ο Surgeon. Η θρυλική live εμφάνιση που πραγματοποίησε στο Tresor club του Βερολίνου επιβεβαίωσαν ότι μπορεί να κρατήσει τον υψηλό βαθμό

surgeon

ενέργειας των παραγωγών του και ζωντανά. Φήμες που τον θέλουν να κάνει και live PA είναι λανθασμένες μιας και δεν έχει ακόμα το σωστό εξοπλισμό. «Σχεδιάζουμε να κάνουμε ένα tour με τον Regis αυτός να παίζει ζωντανά κι εγώ να είμαι ο Dj. Ίσως είναι και ο Dj Hell μαζί...»

Ένας άλλος σύντροφος της technoειδούς ηχοκουλτούρας εξελίχθηκε σε μέντορα του Tony. Ο Dave Clarke όχι μόνο έβαλε τον Surgeon στα καλύτερά του για το 1995 αλλά τον παρακάλεσε να κάνει κι ένα remix στο Storm του Red3, το οποίο μεταμόρφωσε σ' ένα distorted noise κομμάτι. Οι κύριοι του marketing της Deconstruction μάλλον θα έφτασαν στα πρόθυρα της απελπισίας. Ο Surgeon βέβαια συγκεντρώνεται στην Downwards αλλά κάθε τόσο την αφήνει για να δώσει ένα δείγμα των μεγάλων ικανοτήτων του. Από ένα E.P. στην εταιρία Ideal Trax (άλλο ένα label απ' το Birminghom), στη γνωστή Σκωτζέζικη Soma, έκανε ένα κομμάτι για τη συλλογή της Kickin με το τίτλο Underground U.K., ετοιμάζει το album του για την Tresor και έκανε και μια ντουζίνα remixes. Συγκεκριμένα έκανε remix στο Storm του Dave Clarke, στο Strikeout των Hardfloor, στο House of God του Tim Taylon (γνωστότερο ως DHS) δηλ. το παλιό hit της R&S που επανακυκλοφόρησε πρόσφατα απ' τη Missile καθώς και κάποιο remix για τους Advent. Με τόση μεγάλη παραγωγικότητα σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα δεν μας παραξενεύει η γνώμη πουέχει τώρα ο Anthony: «Συνειδητοποίησα ότι κάνοντας remix χάνονται πολλές καλές ιδέες τις οποίες θα μπορούσα να χρησιμοποιήσω για κάτι δικό μου. Βάζεις τις ιδέες σου μέσα και στο τέλος ο δίσκος εμφανίζεται πάλι υπό το όνομα του αρχικού καλλιτέχνη. Γι' αυτό και δε θα κάνω άλλα remix προς το παρόν και θα συγκεντρωθώ στο album καθώς και κάποια πράγματα για την Downwards.»

Αλλά ο Tony θα μπορούσε να ενεργήσει και σε άλλους τομείς. Έχει ήδη φτιάξει πολλά πειραματικά κομμάτια τα οποία δεν προσφέρονται για χορό, είναι όμως πολύ σκληρά και δύσκολα. Τέτοια κομμάτια φτιάχνει πολλά, όλα εντελώς abstract και σπάνια με ρυθμό. Αυτά όμως τα φτιάχνει όπως λέει ο ίδιος για χαβαλέ! «Δε ξέρω ίσως βάλω μερικά στο album μου στην Tresor».

Surgeon παρεπιπτόντως σημαίνει χειρούργος. Αυτό το παρατσούκλι του δόθηκε κάποτε ενώ έπαιζε στο Birmingham και τον ακολουθεί από τότε. Του πηγαίνει όμως... ένας χειρούργος στο καρκίνωμα της techno σκηνής. Τώρα υπάρχει ελπίδα...

HOME LISTENING

Various-Classic in the Core V.2
(Bass Section)

Μμμ Κλασσική μέχρι το κόκκαλο! Ο τίτλος δεν απέχει και πολύ απ' την αλήθεια. Στις αρχές του 1996 εμφανίστηκε μια νέα τάση απ' τις δισκογραφικές εταιρίες και συγκεκριμένα η επανακυκλοφορία γνωστών ή και σπάνιων tracks απ' τις χρυσές περιόδους της «rave» σκηνής. Η hardcore/breakbeat περίοδος του '91-'92 δε θα μπορούσε φυσικά να λείπει. Έστω κι αν δεν έχει βρει την πλήρη αποδοχή της απ' τους κριτικούς είναι σίγουρα ότι το κοινό σε λίγο καιρό θα ακούσει το χαρακτηριστικότερο tracks αυτής της περιόδου μ' έντονη νοσταλγία. Το Vol. 2 μαζεύει στα 12 tracks του περισσότερο επιτυχίες της εποχής παρά tracks που βοήθησαν στη διαμόρφωση αυτής της σκηνής με την ιδιαιτερότητά τους. Εξαίρεση αποτελεί το protojungle «We Rie» του Lennie De Ice μ' όλα εκείνα τα spin backs και τα βαριά breakbeats ή το θρυλικό «Made In Two minutes» των Bug Kahn & the Plastic Stand in my man» των M&M το «Intiltrate 202» των Altern 8, τα πασίγνωστα «Lock Up» των Zero 13, και «Night in Motion» των Cubic 22, τα piano anthem «Don't Go» των Awesome 3 και«Anthem» των N-Joi και το άλλο κλασσικό track (μετά το «Some Justice») το «Bass Shake» απ' τους Urban Shakedown. Αν νοσταλγείτε αυτή τη περίοδο και δενέχετε τα συγκεκριμένα κομμάτια, τότε αυτή η συλλογή είναι για σας ότι πρέπει.

(3,5/5) Α.Τ.

Various Extreme V.1
(F.M.)

Δυο διαφορετικά στίγματα της dance κουλτούρας σε μια συλλογή που μας προσφέρει όλα εκείνα τ' αγαπημένα tracks που ακούμε στα clubs και την επόμενη ψάχνουμε σε κάποιο record shop.

Το πρώτο section του X-Treme έχει να κάνει με τον ευρωπαϊκό club ήχο. Uplifting tracks όπως το καινούριο single των ATLANTIC OCEAN - «Synth» και της CELVIN ROTANE «Push me to the limit».

L+G PROJECT «Latino Express» και T.U.S.O.M. «Flamengo trip» δίνουν την latin χροιά του album.

Τέλος το SASH «It's my life» είναι η τελευταία παραγωγή των Βέλγων Natural Born Grooves και σίγουρα το καλύτερο progressive του καλοκαιριού.

Οι LA TICO's μας καλωσορίζουν στο δεύτερο section του X-TREME με το «Welcome To The Club» club μουσική έτσι όπως μόνο η ανατολική ακτή της Αμερικής ξέρει να δημιουργεί και να προσφέρει σ' όλο τον κόσμο.

Ακολουθεί το νέο single των MODIFIERS «Rise» και το hard-house EXIT-9 «I love you» της Strictly Rhythm σε άψογη παραγωγή του DJ Sneak (δανεικού από την Casual).

Στα tracks 9 και 10 συναντούμε τον δαιμόνιο κοντό Little Luie Vega σε δυο διαφορετικά projects στο MAW label.

DIRTY HARRY «Gotta Release» και KENLOU III «What a sensation» με την συμμετοχή της India στα φωνητικά.

THOSE GUYS «Love, Love, Love» οι Basement Boys επιστρέφουν και σαμπλάρουν πανέξυπνα Jean Luc Ponty.

Τέλος το νέο single της Suburban Records KEY TO LIFE «Find our way».

Εάν όλα τα παραπάνω σας κουράζουν μπορείτε απλώς ν' ακούσετε δυνατά το EXTREME vol. 1

(3/5) Κ.Σ.

Various-The Rebirth of Cool
(4th & Broadway)

Η σειρά, που όταν πρωτοξεκίνησε ασχολείτο κυρίως με την acid jazz και τη funk σκηνή, κατάφερε να καλύψει το μεγάλο χάσμα μεταξύ των underground υβριδίων της ολοένα μεταβαλλομένης χορευτικής σκηνής και του mainstream κοινού που ψάχνει για κάτι καινούργιο, το οποίο όμως παράλληλα δε θα στερείται ενός soul αισθησιασμού. Και όπως και στη 5η κυκλοφορία αυτής της σειράς, έτσι κι εδώ έχουμε τη συμμετοχή ονομάτων που έχουν κάνει το πέρασμά τους, άξια, στο ευρύτερο κοινό. Απλά αναφέρουμε τους :Ο (project του Αυστριακού μονομανή Patrick Pulsinger), τους Lamb, τον LTJ Bukem, τον Alex Reece, τον DJ Pulse, μαζί με τον Alex Reece και τον σύγχρονο Jazz ενορχηστρωτή Dave Angel. Απ' τους προηγούμενους δεν πρόκειται να ακούσετε πειραματικά ή ακυκλοφόρητα tracks, παρά μόνο τις μεγαλύτερές τους επιτυχίες όπως το «Claire» απ' τους iO, το «Cotton Wool» απ' τον Lamb, το «Horizons», απ' τον LTJ Bukem. Τα υπόλοιπα ονόματα χωρίς να παραγνωρίζουμε την αξία τους ίσως δεν μπορούν να συντονιστούν με τη σύγχρονη rave γενιά (ή μήπως το αντίστροφο;) με εξαιρέσεις ίσως το sexy «Jazz Garage» απ' τους Akasha και το «Ponteio» απ' τους Da Lata όπου παραδοσιακά βραζιλιάνικα όργανα μπλέκονται άψογα με την αστική breakbeat ρυθμολογία του σημερινού Λονδίνου. Κορυφαία στιγμή η συμμετοχή των παλαίμαχων hip hoppers Jungle Brothers που με το λυρισμό τους δίνουν μια νέα πνοή στο «Who Could it be» του Luciano, του νέου superstar της reggae. Συλλογή που μάλλον ανάβει τα αίματα παρά σε καλμάρει μ' αυτό τον χείμμαρο αισθησιασμού.

(4/5) Α.Τ.

Various-Café del Mar V.3
(React)

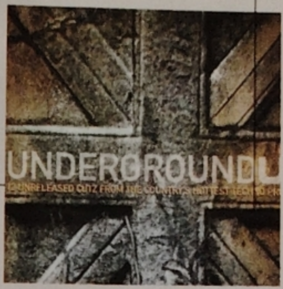
Η τρίτη και τελευταία, κατά τις πληροφορίες μας, επίσκεψή μας (έστω και με τη φαντασία μας) στην έδρα του Jose Padille του γνωστού Ισπανού DJ είναι ίσως και η πιο κοντινή στην όχι βιασμένη απ' το marketing πραγματικότητα. Αν δείτε το track listing θα δείτε ότι σ' αυτό το τρίτο μέρος αναβιώνει ουσιαστικά το balearic πνεύμα της Ibiza δηλ. της φιλολογίας «anything goes, if it feels alright» Και αυτό το κάνει εδώ ο Padilla με τον καλύτερο τρόπο, (όπως δηλαδή αυτός ξέρει) συνδυάζονται συνθέσεις του Bob Marley («Redemption Song» από Mood Swings) με το νέο βρεττανικό house ήχο των Idjut Boys τις ατμοσφαιρικές hip hop στιγμές των Nightmares On Wax. («Nights Interlude») και τις λατινικές γεύσεις του Pat

Metheny. Το όλο αποτέλεσμα ίσως ακουστεί λίγο «παράξενο» στα αυτιά ενός απαίδευτου ακροατή, όμως αυτός είναι ο Jose Padilla και μάλλον είναι προς τιμή του το ότι δεν προσποιείται κάτι πιο διαφορετικό και πιο σίγουρο εμπορικά (βλέπε συλλογές τύπου Ibiza Sunsets και άλλα παρόμοια κόλπα του σύγχρονου marketing).
(2,5/5) Α. Τ.

Various-Underground UK
(Bass Section)

Ως αποτέλεσμα της συνεχούς ωρίμανσης της Kickin' records, μας έρχεται η Underground UK, εκεί όπου το βρεττανικό techno δένει άψογα με τον μελωδικότατο όσο και γλυκύτατο ήχο του Detroit.
Προσεγμένες συνθέσεις, εκπληκτικά loopjams, space grooves, και Funky ρυθμοί είναι τα χαρακτηριστικά που συνθέτουν το ύφος της συλλογής αυτής. Ξεχωρίζω φυσικά τον Surgeon με το «pagga» ένα σκληρό track, που μας θυμίζει κάτι από Jeff Mills, το ντουέτο των Re:verb το οποίο είναι ο δημιουργός ενός καταπληκτικού detroit techno κομματιού, καθώς και τον Neil Landstrumm με το «Lagel loves abroad« track που με την μεταλλικότητά του σου προκαλεί ένα γλυκό γλυκό πονοκέφαλο, δίνοντάς σου μια πρώτη γεύση για το τι επακολουθεί στο «Understanding Disinformation», (album που κυκλοφόρησε πρόσφατα στην περίφημη tresor). Συνεχίζουμε με τους Tobias Schmidt, ο οποίος θεωρείται από τους αναμορφωτές της σκηνής της Γλασκώβης και τους Cause, μέλος των οποίων αποτελεί και ο πολύ γνωστός Craig Walsh οι οποίοι με τα «unified, Kingdom Theory» και «third rail» αντίστοιχα, δίνουν στο techno τη δύναμη και την εφευρετικότητα που χρειάζεται, ενώ ο έξοχος Russ Gabriel, ο ιδρυτής της ανερχόμενης Ferox, μας εντυπωσιάζει και πάλι με το «Overground Womble» στο γνωστό souljazz techno στυλ του. Ολοκληρώνω με τον μοναδικό Christian Vogel στο «Fiver» κομμάτι που αντιπροσωπεύει το μουσικό του ύφος και τον εκπληκτικό Funk

D'void με το «Blooteres on Byres Road», track που σου προκαλεί μασάζ στα εγκεφαλικά σου κύτταρα ενώ ταυτόχρονα σε προσκαλεί να ταξιδέψεις μαζί του. Υπέροχο!
(4/5) Κ. Σ.

Various-Futher Self Evident truths 3
(Rising High)

Επιτέλους! Η Rising High αρχίζει να βγαίνει από την εποχή της φθοράς και ξαναβρίσκει τη χαμένη της ταυτότητα στο πρόσωπο της νέας ηλεκτρονικής περιπέτειας που ακούει στο όνομα Freestyle. Ίσως τελικά η Rising High φιλοδοξεί να κάνει με το Freestyle ότι και η warp με το i-techno πριν από 3 χρόνια περίπου.
Η Further Self Evident truths είναι κατά τη γνώμη μου μια από τις καλύτερες συλλογές των τελευταίων 2 χρόνων. Κι αυτό γιατί περιλαμβάνει ονόματα, τα οποία θεωρούνται -κι όχι άδικα- τα νέα ιερά τέρατα της σύγχρονης ηλεκτρονικής περιπέτειας. Η Further Self Evident truths 3 μας αποδεικνύει του λόγου το αληθές. Τη συλλογή ανοίγουν το ντουέτο των Moloko με τους «lotus eates» σ' ένα εκπληκτικό remix από τον Wagon Christ που κινείται σε trip hop επίπεδα με φωνητικά που θυμίζουν φιλμάκια του '70. Συνεχίζουμε με τον ακαταμάχητο Irresistible Force σε ένα καθαρόαιμο ambient jungle, το οποίο θυμίζει στη δομή το κλασσικό «arcadian» των link. Ακολουθεί ο Jammin' Unit με ένα εκπληκτικό dub κομμάτι στο στυλ των Orb, χωρίς ωστόσο ο Jammin' να υποκύπτει σε ambient φόρμες.
Ο Luke Vibert βέβαια είναι και εδώ με δυο εξαιρετικές συνθέσεις. Η πρώτη ως Wagon Christ μας επαναφέρει στη μνήμη κάτι από το «throbbing pouch» lp εκεί όπου το trip hop μετατρέπεται σε εγκεφαλική αίσθηση, ενώ ως plug συνεχίζει να μας εντυπωσιάζει με το αστείο και συνάμα εξαιρετικό «keep on going», ένα καθαρά i-jungle κομμάτι. Ο Mark Royal, ο γνωστός T-power στο γνωστό ambient-jungle στυλ του με τις υπέροχες μελωδίες που μόνο αυτός ξέρει να φτιάχνει, ενώ το ντουέτο των Techno Animal, γίνεται ο δημιουργός ενός τρομακτικού trip hop υβρίδιου του οποίου οι ψηφιακές κραυγές και οι μεταμορφώσεις σε μεταφέρουν στη ζούγκλα του Αμαζονίου.
Ξεχωριστή μνεία θα ήθελα να κάνω για τον αγαπημένο μου Bedouin Ascent, ο οποίος με το «Fifure in the Flames» ένα original intelligent jungle κομμάτι (αχ, αυτές οι μελωδίες!) φτιάχνει το αισθησιακότερο track της συλλογής, ενώ οι Air Liquide παντρεύουν -όσο κανείς άλλος- το trip hop με τον τριπαριστό όσο και γλυκύτατο ήχο του TB303. Μοναδικό!
Surround your mind with aural sculpture and discover your sixth sense…
(4,5/5) Κ. Σ.

Various-It's all becoming clear
(Clear)

Η clear είναι η εταιρεία η οποία είναι υπεύθυνη για την αναγέννηση του electro στην Αγγλία. Οι περισσότερες από τις παραγωγές της είναι κάτι παραπάνω από εξαιρετικές, και ανάγκασαν μέχρι και το νονό του intelligent techno, τον μέντορα της ambient σκηνής, Mixmaster Morris να υποκλιθεί σ' αυτές. Η clear γιορτάζει κατά κάποιο τρόπο, την 40ή κυκλοφορία της, με μια συλλογή, η οποία ουσιαστικά προσδίδει το μουσικό ύφος της βρεττανικής αυτής εταιρείας.
Η συλλογή κινείται σε electro επίπεδα ενώ ταυτόχρονα δέχεται «παρεμβολές» από funk, jazz και hip hop ηλεκτρονικούς εισβολείς. Δυστυχώς για εμάς (και τα αυτιά μας!) δεν περιλαμβάνει Jedi Knights (aka Reload, Link) και Tusken Raiders (aka μ-ziq, Jake Slazenger) οι οποίοι είχαν κυκλοφορήσει στην clear. Τα May the Funk be with you, Noddy holder ep και Bantha Trax αντίστοιχα. Ωστόσο, οι plaid, ο dr. rockit, οι claterbox, οι gfq, οι spacepimp και οι Gescom είναι αρκετοί για να ταρακουνήσουν τα εγκεφαλικά μας κύτταρα με υπέροχες jazz-funk μελωδίες, hip hop ρυθμούς και old Skool electro Feeling.
Οι plaid, δηλ. οι Handley/Turner, τα δυο πρώην μέλη των Black Dog με το «angry dolphin» δίνουν περισσότερο φάση στο techno παρά στο electro, ενώ μιξάροντας καταπληκτικά το «juicy jazz girls» των gfq μας θυμίζουν τους (αξέχαστους όπως ήταν) Black Dog τόσο στη σύνθεση της μελωδίας όσο και στη δομή του κομματιού. Ο (ανεβασμένος τώρα τελευταία) dr. rockit μας απογοητεύει με το μέτριο, για το μουσικό του ταλέντο, «how do you do», κομμάτι που σου προκαλεί μια ανεξήγητα εκνευριστική διάθεση, όμως με τα «photos & bebbles» και «looprods» σε στέλνει κατευθείαν για ύπνο. Και τα δυο tracks κινούνται σε απαλούς ambient τόνους, με το

Master Output

HOUSE

Album of the month

Χρειάζεται παραπάνω από μια (ή περισσότερες) απλή ακρόαση για να μπεις στο πετσί αυτού του album. Στην πραγματικότητα χρειάζεται να δώσεις όλο σου το είναι. Στην πραγματικότητα αυτό που χρειάζεται είναι να ανοίξεις διάπλατα το μυαλό σου για να δεχτείς όσο το δυνατόν πιο απλόχερα αυτό το πανκικό διαμάντι.
Αυτό που έχουν κάνει οι Philippe Zdar (το μισό του group La Funk Mob που ηχογραφεί στη Mo Wax) και Etienne de Crecy είναι να πετάξουν στα σκουπίδια το βιβλίο οδηγιών για το πως πρέπει να φτιάχνεται ένα «κανονικό» house κομμάτι. Και προς αντίδραση σ' αυτή τη συνήθεια τόλμησαν να ενσωματώσουν οτιδήποτε τους φαινόνταν «σωστό». Ποιος μπορεί να αγνοήσει το δέσιμο του hip hop beat. Ιδιαίτερα όταν συνδυάζεις το τελευταίο μετά μοντέρνο house beat που έχει γίνει μέρος της ζωής μας. Έτσι άλλες φορές δημιουργούν [illegible] beat

Motorbass - Pansoul
(Cassious)

(«Pariscyde») που αναρωτιέσαι αν βετεράνοι του είδους όπως ο Carl Graig ήταν εκεί για να τους βοηθήσει στην ηχογράφηση. Άλλες φορές χρησιμοποιούν το funk των 70's για να κατασκευάσουν τα πιο εθιστικά basslines που έχετε ακούσει στη ζωή σας ενώ τα vocal samples που χρησιμοποιούν δίνουν ένα τρισαριστό χαρακτήρα στα περισσότερα κομμάτια.
Τι να ψελλίσει κανείς για το βραδυνό «Neptune» τον ήχο της πόλης που μόλις ξυπνάει απ' το λήθαργό της; Το «Bad Vibes» με τις disco-funks αναφορές του μόνο για αρνητικά vibes δε σε προδιαθέτει το «Genius» με μια εκλεπτυσμένη Jazz αισθητική αλλά και πρωτότυπα synths ακούγεται σαν τους Master at Work το 2050, ιδιαίτερα όταν αρχίσουν και προστίθενται τα frees style percussions που δίνουν στο όλο track μια γεύση απ' τον ήχο του δρόμου. Το «Flying Finger» ακούγεται σαν τον παλιό καλό Sharr του 1993 ή τον ήχο των Trent και Damier της Prescription. Το «Wan Dence» χρησιμοποιεί πανέξυπνα το sampler δημιουργώντας αλλεπάλληλα στρώματα αποκρυφώτων θυμίζοντας σ' ορισμένες στιγμές του το «Alabama Blues» του St. Germain.
Ίσως η Γαλλία φημιζόταν έως τώρα για τον Πύργο του Άιφελ, το καλό κρασί τις όμορφες γυναίκες και τον Laurent Garnier. Προσθέστε από εδώ και πέρα τους Motorbass στο στού της C' est formidable!
(5/5) A.T.

[illegible] Global Communication, [illegible] electrofunk [illegible] [illegible]

[illegible] close» δίνουν πέρα και αυτό στην μουσική [illegible] hypermodern jazz ενώ [illegible] με το κακό φάση, electro, «E-9 Lee». [illegible] electrojazzfunkhiphop [illegible] clear με τους [illegible] Rob Brown, Sean Booth (Autechre) και ο R. Maddocks. [illegible] hip hop [illegible] «It's all becoming...» [illegible]
(4.5/5) A.T.

Deep Dimension-Heard the music
(Dee Jay R.)

Γερμανικό progressive από την Deejay Recording. Απλό, λιτό, και εντυπωσιακό αποτελεί καλό vibe για αυτή την εποχή. Το maxi single έχει τρία mix. Διαλέξτε το special.
(3/5) Γ.Γ.

Space Kitters-Storm
(Hooj Choons)

Άλλο ένα κομμάτι που λιώνει στους ραδιοφωνικούς σταθμούς του Λονδίνου και στο ελληνικό Dance Tribe του LIFE 89.2. Το mix που μετράει είναι αυτό του Pete Bones ενώ το CD version περιέχει όλα τα mix και από Red Jerry.
Οι Space Kitteur είναι καινούριοι στην Hooj Choons τους ευχόμαστε καλή επιτυχία και πάντα καλά tracks.
(4/5) Γ.Γ

Various-Renaissance Mix Collection Part 3

Ένα superclub ονόματι Renaissance, 2 Dj's ονόματι Gianni Bini και Fulvio Permiolo (ή Fathers of Sound όπως είναι γνωστότεροι) 3 CD ή περίπου 210 λεπτά χορευτικής πανδαισίας. Αυτά μπορεί να τα βρείτε σ' αυτό το πακέτο. Μετά τους Sasha και Digweed των δύο τελευταίων συλλογών του Renaissance, οι Fathers of Sound μας μεταφέρουν στο προσωπικό τους ρυθμό όπου τα groovy beats συναντιώνε σχεδόν φωνητικά που το ένα μετά το άλλο σχεδόν δεν σ' αφήνουν ν' αναπνεύσεις. Το deep house και το garage έχουν εδώ την τιμητική τους δίνοντας περισσότερη έμφαση στο ανθρώπινο συναίσθημα παρά στις τεχνολογικές δοκιμασίες των Ευρωπαίων. Αν και είναι δύσκολο να ξεχωρίσει κανείς κάποιο κομμάτι το «Freedom» των Black Magic, το «Final» της Hustlers Convention, το υπέροχο «Gimmie your Love» της Sharons S με μια ακαταμάχητη κιθάρα και ο Angel Moraes όπου κι αν αναπαύεται δηλαδή με τον F.K. στο «Moon» και τους Flux στο «Over & Over» είναι στιγμές που ίσως σας καρφωθούν στο μυαλό μετά από ένα άκουσμα. Τέλειο computerised beat mixing η συλλογή ενδείκνυται για βόλτες με αυτοκίνητο.
(3/5) A.T.

JUNGLE

Sol Brothers- Believe in me
(Fresh)

Είχαμε αρκετό καιρό από τότε που είδαμε maxi single από την Fresh Records. Καιρός όμως να έρθει ξανά στο προσκήνιο με ένα αρκετά καλό high energy track με το όνομα Believe in me από τους Sol Brothers το οποίο περιέχεται στις τρεις εκτελέσεις του maxi.
(3/5) Γ.Γ.

AFL Botswana only one
(White)

Εδώ μιλάμε πραγματικά για ένα καταπληκτικό κομμάτι που έχει λιώσει ο Kiss του Λονδίνου και προβλέπεται να το λιώνουν και οι Dj's εδώ. Το maxi single περιέχει ένα vocal commercial happy (το καλό), 1 dub και στο Flip Side ένα breakbeat με τίτλο «Soon to the named». Στη χώρα μας θα το βρείτε από την Velvet music.
(5/5) Γ.Γ.

Astral Matrix- Do it 96
(Whik)

Rampant, ίσως αυτό να τα λέει όλα. Μια εταιρία που ειδικεύεται στο progressive και στο σπάσιμο των dancefloor. το Do it 96 από Astral Matrix είναι ένα εκπληκτικό track που περνάει τα φωνητικά από το track των KLF 3AMETERNAL mix
(4/5) Γ.Γ.

Gladezz when you need somebody
(Pagona/ EMI)

Ολοκαίνουργιο track μέσα από το χώρο του vocal house. Εκπληκτικό up lifting που βρίσκεται κάθε ψηλά στις προτιμήσεις των βρετανών. Το maxi single περιέχει τρία mix. Δυο από το Junior Vasquez και ένα Stonebridge club που είναι και το πιο καλό. Στη παραγωγή δυο μεγάλα ονόματα Allen George και Fred McFarlaus.
(4/5) Γ.Γ.

Bastless Convention F.Qudrea Duveruex
(Stress)

Rustless Convention F. Qudrea Duveruex
(Stress Records)
Το disco house σερνίζαμε φέτος αλλά δεν πιστεύω κανείς να παραπονέθηκε. Οι Rustters Convention ειδικεύονται σε αυτό από το 1992 στη Stress Records και δε κρύβουν οι ίδιοι ότι θα διατηρήσουν το στυλάκι αυτό για αρκετό καιρό. Το mix που μετράει έρχεται από το Jimmy Gomez.
(4/5) Γ.Γ.

James Hardway<Deeper,Wider,Smother,Shit>
Substance Recordings

Αυτός ο δίσκος εμφανίστηκε από το πουθενά! Ο James Hardway μας παρουσιάζει ένα μείγμα από jazz και jungle grooves, όπου για πρώτη φορά, τα δυο αυτά στοιχεία δε συμπληρώνουν απλώς το ένα το άλλο, αλλά παλεύουν ποιο θα κρατήσει την πρωτιά. Ο αγώνας είναι αμφίρροπος και αυτό εμένα με τρελαίνει. Άλλοι έχουν λατρέψει το «Deeper, wider, Smoother Shit» και άλλοι απλώς το προσπέρασαν. Το σίγουρο είναι πως απ' τη στιγμή που βάζεις τη βελόνα στο πρώτο track, επηρεαζόμενος ίσως και απ' τον τίτλο ξέρεις πως αυτές οι τρομπέτες προμηνύουν κάτι το διαφορετικό. Είναι ένα trip ανάμεσα σε breakbeats και σε αιθέριες μελωδίες που άλλες φορές προέρχονται από τρομπέτες, άλλες από φλογέρες, πιάνο, σαξόφωνα δίνοντας μια δόση σοβαρότητας, αλλά και φέρνοντας τα κομμάτια εκεί που πρέπει για να αναλάβουν τα snares και τα breaks και να δώσουν το τέλειο αποτέλεσμα. Μερικοί απ' τους τίτλους, όπως: Swing it Horns at the end, James Moods, Deeper In, Stringswing Thing, ίσως σας δώσουν μια ιδέα.
Αναμφισβήτητα είναι ένας απ' τους ποιοτικούς jungle δίσκους αυτή τη στιγμή με καταπληκτικά ακούσματα, από την πρώτη στιγμή μέχρι την τελευταία, με πάρα πολύ jazz επιρροή γι' αυτό και δεν προτείνεται για όσους προτιμούν το intelligent που ακούμε στα set των διαφόρων dj's. Home listening jungle music just for you!
(4/5) Α.Π.

Alex Reece- so far
(Island)

Ο Alex Reece μετά την επιτυχημένη κυκλοφορία αρκετών 12'' και τη συνεργασία του με πολλούς καλλιτέχνες της Jungle σκηνής (Wax Doctor, και P.I.M.) κυκλοφορεί αυτό το album ως επιστέγασμα μιας πορείας που έχει ξεκινήσει όπως το super επιτυχημένο «Feel the Sunshine» (όλοι σας θα το έχετε πετύχει κάποια στιγμή στο MTV), το έντονα επηρεασμένο από Jazz «Jazzmaster», το «Pulp Finction» (remix του γνωστού «Pulp Finction» που εξέλιξε τον έκανε ευρύτερα γνωστό στο κοινό μ' εκείνο το χαρακτηριστικό sub-bass που σε χτύπαγε στο στομάχι και τη νέα του μεγάλη εμπορική επιτυχία, δηλ. το «Candles» που όπως και το Feel the Sunshine στηρίζεται στις φωνητικές δυνατότητες της τραγουδίστριας παρά στο δυναμισμό του drum & bass. Εξάλλου είναι φανερό (αν εξαιρέσουμε τις πρώτες προσπάθειες του Alex Reece στο χώρο) ότι ποτέ δε στηρίχτηκε στο ρυθμό τις συνθέσεις του, παρά μόνο στις Jazzy μελωδίες και στον αυθορμητισμό που μπορεί να προκαλέσει η ανθρώπινη φωνή όταν συνδυάζεται με τον ηλεκτρονικό ρυθμό. Πράγμα που όσο κι αν φαίνεται πρωτότυπο σαν ιδέα και όσο κι αν την εφαρμόζουν επιτυχημένα κι άλλοι, (βλέπε Everything But The Girl στο «Walking Wounded») δε φαίνεται να αποδίδει πάντα τα μέγιστα. Το «Candles» είναι ένα τέτοιο παράδειγμα, όπου το τελικό αποτέλεσμα ακούγεται περισσότερο σαν ένα «έξυπνο» pop παιχνίδισμα παρά ως ένα μετριοπαθές drum & bass track.
Ίσως ο Alex Reece είναι άλλο ένα παράδειγμα στο παλιό παιχνίδι του marketing που θέλει ένα λευκό να εστερνίζεται ένα μαύρο στυλ μουσικής (Jungle) προκειμένου να πλασαριστεί αυτό πιο εύκολα στις λευκές μάζες. Χωρίς να είναι απόλυτο ότι το Jungle πρέπει να παραμείνει πνευματικό προϊόν της μαύρης κοινότητας, ένα λευκός σαν τον Reece φαίνεται να χάνει εκείνη τη «σπίθα» της μουσικής του δρόμου, τη σκληρόπετση ποιότητα άλλων tracks που ακούμε καθημερινά και φαίνεται να τους λείπει το λουστραρισμένο τελείωμα των πανάκριβων studio.
Τα άλλα κομμάτια κινούνται σε ήδη γνωστά μονοπάτια χωρίς να καταφέρνουν να κινήσουν την συναισθηματική σφαίρα του ακροατή. Το «U.R.» ένα track αφιερωμένο στους ερμηνευτές του Alex Reece, Underground Resistance υποδηλώνει τις techno ρίζες του κάνοντας ακόμα πιο απόμακρη την επαφή του με την Jungle κοινότητα. Ίσως τελικά ο Alex Reece να λύγισε κάτω από το βάρος του marketing και του album που δεν είναι και τόσο εύκολη υπόθεση. Συμβουλή: Αν μπορείτε αγοράστε τα 12'' του τα οποία ικανοποιούν σαφέστερα τον μέσο ακροατή.
(3/5) Α.Τ.

Plug- Drum 'n' bass for papa
(Blue Angel)

Όταν βγήκε το plug 1 στα μέσα του 95 στη RISING HIGH όλοι αναρωτηθήκανε τι είναι αυτό το περίεργο και ταυτόχρονα φανταστικό πράγμα που ακούμε. Δεν υπήρχε όνομα επάνω στο δίσκο και δεν ... να το υποψιαστείς ότι πρόκειται για τον κύριο Luke Vibert που ηχογραφούσε μέχρι τότε στη RISING HIGH ως Wagon Christ. Φυσικά έβγαζε πειραματικά κομμάτια αλλά αυτό ήταν το κάτι άλλο. Ατονικά, φιλτραρισμένα drums με σαξόφωνα και διάφορα έγχορδα από πάνω. Αμέσως μετά συμπληρώθηκε η γνωστή τριλογία με το plug 2 και plug 3 (στη BLUE ANGELS) και όλοι ξέραμε πια περί τίνος πρόκειται. Σήμερα, τέλη 96 ο PLUG, δηλαδή ο LUKE VIBERT, επιτέλους κυκλοφορεί το «Drum 'n' boys for papa», ένα διπλό LP στην Blue Angel Records με distributor τη SONY. Μη σας ξεγελάει ο τίτλος, δεν είναι

καθόλου μουσική για όλη την οικογένεια και αν το παίξετε στον πατέρα σας μάλλον θα σας φορέσει το δίσκο καλάρο! Το «Drum 'n' boys for papa» περιλαμβάνει 10 κομμάτια από πειραματικό drum & bass, πολύ πιο προσεγμένες παραγωγές όμως και πολύ γεμάτα κομμάτια που δε σ' αφήνουν στιγμή να βαρεθείς ή να δυσανασχετήσεις. Παρόλα αυτά στο LP κυριαρχεί ένα μελαγχολικό mood με διάφορες μελωδίες να πλανώνται. Η εισαγωγή του «me & mr jones» μοιάζει με είσοδο στον πύργο των φαντασμάτων με διάφορα samples και effects που θυμίζουν hip hop κομμάτια. Το «drum & bass for papa» είναι ένα γρήγορο drum & bass και μάλλον πρέπει να συγχαρούμε τον μπαμπά του Vibert για τα μουσικά του γούστα! Το «cut» έχει ωραίες μελωδίες, ενώ φτάνοντας στο «feelings» έκεις μπει για καλά στο ρυθμό. Tonight it's party time… Προσπερνώντας το «I freak techniques» σταματούμε στο εκπληκτικό «the of the wind» με ένα εντελώς freaked out sample και φανταστικές κιθάρες να οδηγούν το κομμάτι. Ακολουθεί το «subtle (in your face)» και το «delicious», το οποίο είναι ότι ακριβώς λέει. Αρκετά uplifting, πραγματικά σου φτιάχνει τη διάθεση. That was delicious, I wonder what is was… Το «dbc» είναι ένα junglist track, ενώ το τελευταίο, το «maker of all» ξεκινά και κλείνει και το LP με μια ανατολίτικη έγχορδη μελωδία, δίνοντάς σου το feeling ότι ο Luke είναι πρώτος. Στα αρνητικά βέβαια του δίσκου το εντελώς αψυχολόγητο και πλίθιο εξώφυλλο(σ.σ. είσαι σίγουρος;). Δε μας χαλάει όμως και πολύ. Γι' αυτό μη χάσετε αυτό το δίσκο!

(4,5/5) Α.Π.

Mike Dearbon- Muzikal Journey
(DJAX-UP)

Ο, εκ του Chicago, Mike Dearbon κυκλοφορεί το πρώτο του album στην Ολλανδική DJax-Up, η οποία σημειωτέον κυκλοφορεί πολύ σπάνια LP ή συλλογές (μόλις το 11ο album μέσα σε 6 χρόνια ενεργής παρουσίας). Αυτό συμβαίνει γιατί σχεδόν τα 12'' της DJax-Up πραγματικά κάνουν θαύματα στα χέρια ενός έμπειρου DJ, προκαλώντας κοσμοσυρροή στα dancefloors. Και εδώ ακριβώς έγκειται το πλεονέκτημα ή μειονέκτημα (εξαρτάται από ποια οπτική γωνία θα το δει κανείς) αυτού του album. Συγκεκριμένα μέσα σε 70 λεπτά στριμώχνονται 10 tracks αποκλειστικά φτιαγμένα για τη χρήση τους στα Ευρωπαϊκά underground clubs. Έτσι ενώ ο Mike Dearborn θέλει να περιστρέψει το όλο του album γύρω από ένα βαθύτερο concept και να δώσει ένα ιδιαίτερο νόημα στα tracks ώστε να δέσουν το ένα με το άλλο, αυτά παραμένουν ακριβώς για τον σκοπό για τον οποίο φτιάχτηκαν. Πέρα απ' όλα αυτά, το καθένα τους μπορεί να ταράξει άνετα τα στάσιμα νερά οποιασδήποτε πίστας με το δυναμισμό τους και την κινητικότητά τους. Τα περισσότερα κινούνται σε techno μονοπάτια, άλλα όντας πιο hardhouse με μπόλικα acid basslines, ανεξάντλητα ανεβοκατεβάσματα ώστε να μην υπάρχει περίπτωση να τα βαρεθείς στα 7 λεπτά που κρατάει το καθένα και περιέργως χωρίς καθόλου samples. Όσοι έχουν ακούσει 12'' της DJax-Up ξέρουν τι να περιμένουν. Για τους υπόλοιπους ας σκεφτούν καλά τι ζητάνε πριν αγοράσουν. Αμυαλες techno επιθέσεις ή συνθέσεις που θα σου μείνουν στο μυαλό και μετά το τέλος αυτού του album.

(3/5) Α.Τ.

Various-World Techno Alliance
(Clear)

Μια συλλογή που έρχεται να καλύψει το κενό των καλών techno complications που μερικές φορές είναι πιο σπάνιες από ένα πιγκουίνο στη Σαχάρα. Στο δυναμικό της περιλαμβάνονται καλλιτέχνες από κάθε γωνιά της γης όπως Aphrohead δηλ. ο Felix da Housecat απ' το Chicago, οι Σκωτζέζοι Slam, οι Βέλγοι

Secret Cinema, ο Γερμανός Ian Pooley, ο Έλληνας Interphaze δηλ. ο Σάββος Γεωργιάδης και ο Άγγλος Darren Price. Εξ ού και ο τίτλος. Χωρίς να κινείται αυστηρά σε ένα συγκεκριμένο στυλ κινείται κυρίως στον χώρο του techno αλλά και του trance αποτελώντας έτσι μια ικανοποιητική λύση για τους αμύητους σ' αυτό το χώρο. Ξεχωρίζουν τα «Go» του Paul Hazel (η πρώτη κυκλοφορία στην εταιρία Rotation του Dave Angel) το οποίο πέρα από την άφταστη μελωδικότητά του είναι πολύ δύσκολο να βρεθεί επίσης το «Strings (Ain't what they to be)» των Astrofarm που ουσιαστικά πρόκειται για το remix στο «Strings of life» του Derrick May όπου όμως το γνωστό πιάνο έχει αντικατασταθεί από μια κλασσική κιθάρα. Αλλού, ο Aphrohead δημιουργεί ένα νέο acid house κομψοτέχνημα όπως μόνο οι άνθρωποι απ' το Chicago ξέρουν και ο Interphaze όπως και ο Ian Pooley κινούνται σε πιο tech-funky πλαίσια μ' όλες τις γνωστές αλληλοπλεκόμενες συγχορδίες που δίνουν ένα ιδιαίτερο funky ρυθμό σε techno κομμάτια. Προσέξτε επίσης το σπάνιο «Straight Forward» των Secret Cinema, ένα trance δυναμίτη απ' τα παλιά. Συμπερασματικά η World Techno Alliance είναι μια συλλογή με νόημα και ταυτότητα.

(3,5/5) Α.Τ.

Speed Jack- surge
(R&S)

Πίσω απ' το προσωπείο Speed Jack κρύβεται ο Mark Bell (ο ένας απ' τους δυο LFO) ο οποίος ευθύς αμέσως την κυκλοφορία του album των LFO τον Φεβρουάριο έσπευσε να ολοκληρώσει το πρώτο του album. Το ίδιο εξάλλου έκανε κι ο συνάδελφός του Gez Varley, ηχογραφώντας στην Αγγλική Swim κι έτσι όλα δείχνουν πως οδεύουμε σταθερά προς τη διάλυση των LFO.

Γεγονός το οποίο δε φαίνεται να μας προβληματίζει και τόσο πολύ μιας και το Surge ήταν ότι ήταν οι LFO και κάτι παραπάνω ακόμα. Αν εξάλλου θυμάστε αυτός που ήταν ο κυρίως υπεύθυνος για τις συνθέσεις του album των LFO ήταν ο Mark Bell. Το Surge, ως σύνολο ακούγεται σαν μια φουσκοθαλασσιά, αισθάνεσαι έντονα μια ενέργεια και ένα δυναμισμό ο οποίος υποβόσκει. Και ίσως είναι δύσκολο να το αντιληφθεί αυτό κάποιος αν δεν ακούσει ολόκληρο το album, απ' την αρχή ως το τέλος. Μηδενός εξαιρουμένου, όλα τα tracks του Surge έχουν μια κινηματογραφική ποιότητα και φτιάχνει το καθένα απ' αυτά ένα φιλμάκι στη φαντασία σου. Άλλες φορές μελωδικά («Blue Bossa.) άλλες φορές αμιγώς τεχνοκρατικά («Storm» το οποίο έχει ηχογραφηθεί το 1994) κι άλλες φορές αντιγράφοντας, χωρίς να αποτύχει, τον deep και funky ήχο της Basic Channel («Emma») εδώ υπάρχει κάτι για τον καθένα μας. Εξάλλου ο κος Bell φαίνεται να έχει πλήρη γνώση των στουντιακών τεχνικών δίνοντας έτσι σε κάθε κομμάτι μια ξεχωριστή χροιά, γεμίζοντάς τα με μπόλικα effects και πάμπολλους καινούργιους ήχους, αποφεύγοντας την μινιμαλιστική τεχνική των περισσότερων techno παραγωγών. Σε καμία όμως περίπτωση τα tracks δεν φαντάζουν δυσκίνητα και παραφορτωμένα (όπως π.χ. γίνεται στο χώρο του phsychedelic trance όπου τα tracks φορτώνονται ανούσια προκειμένου να γεμίσουν το κενό τους) βάζοντας την κάθε ακολουθία στη σωστή θέση και στο σωστό χρόνο. Αν αυτός είναι ο ευρωπαϊκός techno ήχος του 1996, τότε σίγουρα μπορούμε να μιλάμε για ακόμα ένα βήμα μπροστά σ' ένα μουσικό στυλ που ο μόνος του σκοπός πρέπει να είναι η εξέλιξη και ο πειραματισμός. Ένα μελλοντικά κλασσικό album.

(4,5/5) Α.Τ.

Black Dog- Music adverts (and short films)
(Warp)

Αυτό είναι! Η πολυαγαπημένη Warp έκανε και πάλι το θαύμα της· όταν πριν από αρκετό καιρό επήλθε η ρήξη και η διάσπαση ανάμεσα στα μέλη των Black Dog, με τους Handley/Turner να αποχωρούν από το συγκρότημα, η Warp έσπευσε να πείσει τον Ken Downie, τον άνθρωπο που διατηρεί όχι μόνο το όνομα αλλά και τη φιλοσοφία των Black Dog να μείνει κοντά της και ο Ken δεν αρνήθηκε την πρόσκλησή της. Ποτέ δεν αμφέβαλα για το μουσικό ταλέντο του Ken Downie γιατί ήξερα ότι είναι ο κύριος υπεύθυνος για τις κυκλοφορίες των καταπληκτικών «Bytes» και «Spanners» Ips. Όμως το «Music for adverts (and short films) ταρακούνησε το εγκεφαλικό μου σύστημα, άγγιξε τα αισθητήρια όργανά μου όσο κανένα άλλο album· ίσως γιατί ο Ken ξέρει και μπορεί να ξυπνάει συνειδήσεις. Το πρώτο album του μοναχικού τώρα πια Ken Downie, του Black Dog είναι ένα επικό αριστούργημα. Ο Ken κατάφερε τη σύζευξη με τέλεια ασύγκριτη αρμονία τόσων πολλών ηχητικών καταστάσεων. Τώρα πια, στο «music for adverts», το techno, το ambient, το jungle, το tribal, το hip hop, η jazz, η funk, το acid, η ethno, και ότι άλλο μπορεί να φανταστεί ο νους σας μετατρέπονται μέσα από την εγκεφαλικότητα και τη σκιζοφρένεια του Ken Downie σε κάτι ενιαίο, του οποίου η μαγεία άλλοτε σε ταξιδεύει στη Μέση Ανατολή, στην Αραβία, ή στη ζούγκλα του Αμαζονίου και τους καταρράκτες του Νιαγάρα και άλλοτε στο υπερπέραν εκεί όπου η ανθρώπινη λογική αδυνατεί να φτάσει. Το «music for adverts» από το πρώτο του άκουσμα που προκαλεί ρίγη συναισθημάτων ένα αισθησιακό παραλήρημα και σε προσκαλεί στην αναζήτηση της ψηφιακής τελειότητας.

Τελικά ο Ken Downie είναι στ' αλήθεια ο δημιουργός ενός νέου ηχητικού κόσμου, είναι ο δημιουργός του πιο ολοκληρωμένου συνθετικό album της φετινής χρονιάς.

Μια νέα ηλεκτρονική πραγματικότητα μόλις άρχισε…

(5/5) Κ.Σ.

Phuture the next generation-times Fade
(DJAX- UP)

Οι Phuture, για όσους δεν το γνωρίζουν, ήταν το group του DJ Pierre, το οποίο τις χρονιές 1987-88 είχε δώσει επικά acid αριστουργήματα, τα οποία έως σήμερα δν έχουν ξεπεραστεί. Οι Phuture The Next Generation είναι η επόμενη γενιά με κύριους πλοηγούς αυτή τη φορά, τους Αμερικάνους Roy Davis και Ron Maney. Έτσι το «Times Fade» είναι το πρώτο 12'' των ανασυγκροτημένων ουσιαστικά Phuture που φαίνονται έτοιμοι για άλλη μια επίθεση. Το Club Mix χωρίς να υστερεί, δεν καταφέρνει να συγκινήσει θυμίζοντας κάτι μεταξύ Ian Pooley και DJ Pierre. Η Miss Djax κάνει θαύματα στο Space remix πετυχαίνοντας έναν επιτηδευμένα retro ήχο, χρησιμοποιώντας μόνο ένα drum machine και ένα bassline generator· το λιγότερο που κάνει είναι να μας φέρει αναμνήσεις απ' την παραζάλη του 1988. Το acid house στις καλύτερές του στιγμές. Το Old School Mix δεν είναι καθόλου παλιάς σχολής χρησιμοποιώντας μπόλικα ψηφιακά effect δίνοντας έτσι στο track ένα σύγχρονο techno άγγιγμα. (4/5) Α.Τ.

THE ADVENT - Everything gone Green (Internal)

Οι Cisco Ferreira και Colin Mc Bean συνεχίζουν την τεχνολογική τους επέμβαση στη σύγχρονη ηλεκτρονική χορευτική σκη-

νή, αυτή τη φορά χρησιμοποιώντας το «Everything gone Green» των New Order ως πρώτη ύλη. Και με όποιο τρόπο κι αν το πλάθουν το τελικό αποτέλεσμα είναι σαγηνευτικό και άκρως ελκυστικό. Τα 4 tracks του 12'' σφύζουν άλλες φορές από σκληρότητα, άλλες φορές από παραίτηση, από τεχνοκρατισμό, από ευαισθησία. Οι Advent κατορθώνουν πανεύκολα να μεταμορφώνουν τον «άψυχο» technoτροπισμό σε έμψυχο ιδεαλισμό που δεν μπορείς να αγνοήσεις εύκολα. Και εκεί ακριβώς είναι που πετυχαίνουν. Ξεχωρίζω το «Electric Green» που θυμίζει έντονα Carl Graig. (5/5) A. T.

WYNDELL LONG - The Disturbed ER (Primate)
Ο βετεράνος Wyndell Long μετά απ' το Chicago κάνει μια στάση στην Ευρώπη και συγκεκριμένα στη Βρετανία. Σ' αυτό το EP με τα 4 tracks ακολουθεί σκοτεινές και πιο moody techno διαδρομές κρατώντας τη Jack χροιά στο beat. Χρησιμοποιώντας κυρίως αναλογικούς ήχους και στα 4 κομμάτια θυμίζει κάτι μεταξύ Joey Beltram και Relief. Ακατέργαστος και τραχύς ήχος που σταχεύει τόσο στα πόδια, όσο και στο συντονισμό των εγκεφαλικών συχνοτήτων.
(3, 5/5) A. T.

ADAM BEYER - Pump E.P. (Primate)
Ο Σουηδός Adam Beyer είναι ένας από τα ανερχόμενα ονόματα της παγκοσμίου techno σκηνής. Το γεγονός ότι έχει ηχογραφήσει για τις Σουηδικές Planet Rhythm και Hybrid, για τις γερμανικές Overdrive και Direct Drive και την Αμερικάνικη RND Technologie, αφενός δείχνει τηνευρεία παραδοχή του και αφετέρου πιστοποιεί την εμπειρία που έχει αποκτήσει στο χώρο της παραγωγής. Η οποία φαίνεται πεντακάθαρα σ' αυτό το EP, μιας και χωρίς να δημιουργεί κάτι εξωπραγματικό, δεν υστερεί σε τίποτε σε σχέση με καταξιωμένους techno παραγωγούς. Τα διάφορα effects και κολπάκια το studio που χρησιμοποιεί σε μεγάλο βαθμό είναι αυτό που κάνει τον ήχο του τόσο ενδιαφέρον.Έτσι στα 4 tracks αυτού του EP κινείται από το σκληρό μεταλλικό ήχο σε πιο funky μονοπάτι έως και καθαρό ρυθμικές διαδρομές οι οποίες θυμίζουν άλλες φορές τον Mills κι άλλες φορές σκληρά Chicago tracks στο στυλ της Relief.
(3, 5/5) A. T.

Studio 1- 05 (Studio 1)
Πίσω απ' αυτή τη νέα σειρά, που αυτή τη στιγμή, έχει φτάσει στο #07 κρύβεται ο, εκ Κολωνίας, Mike Inc, ο οποίος αποδεικνύει τα εύκολα 12'' της Force Inc ήταν απλά μια πρόφαση για να συνεχίσει την παρέμβασή του μέσω πιο underground μονοπατιών. Το όλο ηχητικό αποτέλεσμα ακούγεται σαν ένα αιώνιο loop, μέσα στο οποίο συνεχώς προστίθενται Funky Basslines τραγανά percussions, και ενδιαφέροντες (από άποψη εφευρετικότητας) ήχοι, κρατώντας όμως το αποτέλεσμα αυστηρά μινιμαλιστικό. Ο Mike Inc φαίνεται σιγά σιγά να δημιουργεί ένα δικό του στυλ.
(4, 5/5) A. T.

SURGEON COASTER (SOMA REC)
Ω θεέ μου! Και τώρα τι μπορώ να γράψω; Πώς μπορώ να εκφραστώ για αυτόν τον άνθρωπο που μ' έκανε να πιστέψω ότι η Αγγλική TECHNO σκηνή έχει πολλές καινούργιες ιδέες να δώσει και δεν αντιγράφει μόνον τον κλασσικό ήχο του DETROIT όπως άλλωστε του αρέσει να υπογράφει είναι αυτήν την στιγμή κατά την προσωπική μου πάντα άποψη ο κορυφαίος Άγγλος παραγωγός στην Techno σκηνή και ένας από τους σπουδαιότερους ανά τον κόσμο.
Τι να πει κανείς για τον σκληρό «μεταλλικό» άκρως minimalistiko ήχο του που τον κάνει «σήμα κατατεθέν» με την πρώτη ακρόαση το εντελώς «παρανοϊκό» RYTHM SECTION τα «λουπαριστά samples» με την πρωτοφανή μεταλλικότητα και ως «κεράσάκι στην TECHNO τούρτα του» μας αφάνει μια παραγωγή που όμοιά της δεν έχουν ακούσει πολλές φορές!
Πάρτε ένα-ένα και τα τρια tracks του «COASTER« EP και θα «νιώσετε» πολύ καλά τι εννοώ. Σίγουρα είναι μια εμπειρία που πρέπει να τη «βιώσεις» για να την νιώσεις. (5/5) K.M. IRM

HARDFLOOR STRIKEOUT (HARTHOUSE)
Είναι πλέον «κοινό» μυστικό ότι με κάθε νέα τους κυκλοφορία οι HARDFLOOR «αναγκάζουν» όλον ανεξαιρέτως τον μουσικό τύπο να ασχοληθεί μαζί τους.
Άλλωστε δεν είναι λίγες φορές που το δίδυμο R. ZENKER/O. BONDJIO έχει χαρίσει «κομψοτεχνήματα» TECHNO αισθητικής στην σύγχρονη ηλεκτρονική μουσική τοποθετώντας τους έτσι αξιοκρατικά στα συγκροτήματα με πολύ μεγάλη προσφορά και κύρος στη μουσική φρασεολογία.
Στο STRIKEOUT 12'' οι HARDFLOOR συνεργάζονται με έναν εκ των δυο «LOW FREQUENCY» LFO, τον πολύ γνωστό DJ παραγωγό MARK BELI που έχει αναλάβει και τα 2 REMIX του STRIKEOUT.
Το αποτέλεσμα δεν θα μπορούσε να ήταν τίποτα άλλο από άκρως εντυπωσιακό μιας και έχουμε τηνευκαιρία να απολαύσουμε δυο από τους «Μέντορες» της TECHNO σκηνής σε διαφορετικά καθήκοντα ο καθένας, οι HARDFLOOR στον ρόλο του συνθέτη/δημιουργού και το MARK BELI στον ρόλο που ξέρει τόσο καλά του παραγωγού /RE-MIXER.
Αποτέλεσμα όλων αυτών είναι ένα καταπληκτικά «πομπώδες» minimal-TECHNO με συχνότητες που χτυπούν κατευθείαν στον εγκέφαλο, λούπες που οδηγούν στο χορευτικό παροξυσμό και samples που «ουρλιάζουν» απεγνωσμένα μέσα από τις καταπληκτικές EQ τεχνικές όπως μόνο λίγοι ξέρουν να δίνουν.
Θεέ του TECHNO δώσε σε όλους εμάς τους «πεινασμένους» «TECHNO HEADS» και άλλες τέτοιες συνεργασίες.
(4/5) K.M. IRM

DJ JEAN-PIERRE - DJ GROOVEHEAD MIDLIFE CRISIS - DEFINITION OF THE SOUL (X-TRAX)
Μα τι στο καλό «αναπνέουν» αυτοί οι Ολλανδοί; Κάποιον «ξεχωριστό» αέρα που «κρύβει» αρκετά μυστικά για την σύγχρονη χορευτική μουσική; Σίγουρα μπορεί να παραξενεύεστε με την απορία που μου δημιουργήθηκε όμως όσοι από σας έχετε ασχοληθεί τα τελευταία 3 χρόνια με την Ολλανδική μουσική «σχολή» θα έχετε σίγουρα παρατηρήσει τεράστια μουσικά άλματα βελτίωσης από πλευράς παραγωγής μα πάνω απ' όλα όσον αφορά την έμπνευση και την δημιουργία των μουσικών.
Ο JEAN PIERRE και ο GROOVEHEAD ανήκουν σ' αυτήν την κατηγορία των «εμπνευσμένων» DJ's παραγωγών που μαζί με τον ιδιοκτήτη της X-TRAX DJ MISSAH και τον συνεργάτη του DJ-TIM φαίνεται ότι έχουν κάνει μια πολύ δυνατή ομάδα που μας προσφέρουν κάθε καινούργια τους κυκλοφορία καταπληκτικές Ολλανδικές techno-groove παραγωγές με ιδιαίτερα ξεχωριστό ήχο δημιουργώντας έτσι μια δικιά τους σχολή στο χώρο της ηλεκτρονικής μουσικής.
Και τα δυο tracks που περιέχονται στο 12'' είναι καταπληκτικά με δυνατά τους στοιχεία το «επιβλητικό» RYTHM section, τα grouvata bass lines την μινιμαλιστική - TECHNO δομή τους και πάνω απ' όλα τα positive συναισθήματα που αφάνει μετά από κάθε ακρόαση.
Απαραίτητο για κάθε DJ που θέλει να σέβεται τον εαυτό του, αλλά και στους FANS της underground χορευτικής σκηνής που θέλουν να «εμπλουτίσουν» την δισκοθήκη τους με κομμάτια που αντέχουν στον χρόνο. Πόρωση! (4/5) K.M. IRM

THE SUBURBAN KNIGHT BY NIGHT E.P. (U.R.)
Η UR χτυπάει ξανά με το δεύτερο προσωπικό E.P. των «THE SUBURBAN KNIGHT» με τον αρκετά εύστοχο τίτλο λόγω μουσικού ύφους «BY NIGHT» EP. Για ένα τέτοιο LABEL σαν την U.R. βέβαια δεν υπάρχουν και πολλά σχόλια τα οποία θα μπορούσε να κάνει κάποιος μιας και πρόκειται σίγουρα για μιας από τις «ιστορικότερες» εταιρείες παραγωγής του «Γενεσιουργού» ήχου του DETROIT/TECHNO. Στο κάτω-κάτω δεν θα μπορούσαν να ιδρύσουν και κάτι διαφορετικό μουσικές «ιδιοφυΐες» όπως είναι ο MIKE BANKS ή «MAD MIKE» και το super DJ-παραγωγός JEFF MILLS. Στη συνέχεια βέβαια, ο JEFF MILLS, αποχώρησε από την U.R. για να ιδρύσει την δικιά του εταιρεία AXIS αφάνοντας έτσι μόνο του τον φοβερό και τρομερό «MAD MIKE» να αναλάβει όλες τις παραγωγές της U.R.
Φτάνοντας έτσι στο συγκεκριμένο E.P. και τους THE SUBURBAN KNIGHT θα λέγαμε ότι ο ήχος «παίζει» καταπληκτικά με την «FUNKY/TECHNO αισθητική έχοντας ένα περίεργα «μελαγχολικό» και μερικές φορές «σκοτεινό» feeling που δε σε καθηλώνει από την πρώτα στιγμή.
Ακούστε καθαρό κομμάτια σαν το «ECHO LOCATION» με τον minimal/TECHNO-DARK ήχο του ή το NIGHTVISION με το καταπληκτικό FUNKY BASS LINE να σε κολλάει στον τοίχο. Ο JAMES PENNINGTON ο άνθρωπος που βρίσκεται πίσω από το όνομα «SUBURBAN KNIGHT» θυμίζει εδώ τις πολύ καλές εποχές που συνεργάζονταν με τον KEVIN SAUNDERSON και τον DERRICK MAY στα πρώτα tracks των INNER CITY δικαιολογώντας έτσι απόλυτα την εμπειρία 10 και πλέον χρόνων στο TECHNO στερέωμα χαρίζοντάς μας ένα πραγματικά καλό E.P. (4, 5/5) K.M. IRM

PAUL JOHNSON SECOND COMING L.P. (ACV RECORDS)
Το δεύτερο «χτύπημα» του εκ CHICAGO παραγωγού PAUL JOHNSON είναι πλέον γεγονός.
Μετά το πρώτο πολύ καλό ALBUM του που είχε κυκλοφορήσει από την PEACEFROG και κινιόταν στα πλαίσια της house, το 1996 βρίσκει τον PAUL JOHNSON να αλλάζει μουσική κατεύθυνση και να ασχολείται περισσότερο με την TECHNO μετρονομία χωρίς βέβαια σε καμμία περίπτωση να λείπει το groovy/FUNKY στοιχείο από τον ήχο του.
Tracks όπως τα «ORGANIK TECHNOLOGY» με το εντελώς «κολλημένο» riffάκι το «ENHANCED» με ρυθμό καθαρά από «bossa nova» και «swing» γαρνιταρισμένο από τα ηχητικά TECHNO παραληρήματα ή το κορυφαίο «BACK TO THE GHETTO» με έναν εκπληκτικό techno/house ρυθμό και το groove πιάνο βασικό «θέμα» να σ' αφάνει «άφωνο» με το τελικό αποτέλεσμα. Στα ίδια πολύ υψηλά επίπεδα κινούνται και όλα τα υπόλοιπα tracks του L.P. δίνοντας έτσι σε όλους εμάς μια ηχητική «δουλειά» παραπάνω από πολύ καλή τοποθετώντας μ' αυτό τον τρόπο το «second coming» L.P. μέσα στα καλύτερα για το 1996.
Ο PAUL JOHNSON τα κατάφερε και με το παραπάνω να γράφει ένα Album που σε κερδίζει με την πρώτη ξεκολλώντας τα πόδια από το έδαφος όσο «βαριά» και αν είναι αυτά! CHICAGO RULES!
(5/5) K.M. IRM

CARL COX AT THE END OF THE CLICHE (Internal)
To album του No 1 WORLD DJ κατά τους αναγνώστες του DJ Magazine είναι και αντιπροσωπευτικό του ήχου μέσα στον οποίο κινείται το Set του Carl Cox.
Ίσως ο αυτοσχέδιος τίτλος ambient-house θα ήταν ο πιο κοντινός χαρακτηρισμός σ' αυτό το μουσικό ταξίδι, σίγουρα όμως ο ίδιος δεν αρέσκεται στο να χαρακτηρίζει την μουσική του.
Από τα dub ambient «Song For Rachel» και «Sensual Sophisticat» στο Groovy House «The player» μέχρι στα acid «Yum Yum» και «Keep the Funk» ο Carl ενώνει υποδειγματικά τις black επιρροές του στον μελλοντικό ευρωπαϊκό dance ήχο.
Αφεθείτε στο συνολικό άκουσμα του «At the end of Cliche» και σίγουρα θα νιώσετε την δύναμη και την μαγεία που πηγάζει μέσα από την μουσική του Carl Cox. (3.5/5) B.K.

Joey Beltram - Classics (R&S)
Τι να λέμε τώρα, τέτοια albums το μόνο που δεν χρειάζονται είναι κριτική· ο τίτλος και μόνο τα λέει όλα. Πρόκειται για μια συλλογή από τα πρώτα tracks που κυκλοφόρησε ο Beltram στην R&S, στην easy street, στην Rhythmatic rage καθώς και στην atmosphere, μεταξύ των ετών 1990-1991, με τα οποία αναγνωρίστηκε το απίστευτο μουσικό του ταλέντο.
Τι να πρωτοθυμηθούμε; το «energy Flash», το οποίο θεωρείται σταθμός στο χώρο της techno με αυτό το εκπληκτικό Funky μπάσο και τα μοναδικό βιολιά τα οποία σημειωτέον έχει σαμπλάρει ο Joey Beltram απ' το πασίγνωστο «mirror mirror» του Marc Kitchen, το «mentasm» που αποτέλεσε πηγή έμπνευσης για τον howlett και τους prodigy στην προσπάθειά τους να δημιουργήσουν το θρυλικό «charlie», το «my sound» το οποίο αποτελεί ένα από τα πιο χαρακτηριστικά δείγματα της Hardcore techno σκηνής το '91 ή μήπως τα subsonic trance και groove attack των οποίων τα 303 basslines τρυπάνε το δέρμα σου σαν καυτές βελόνες.
Στο «classics» του Joey Beltram συναντάμε κομμάτια που επηρέασαν, επηρεάζουν και θα επηρεάζουν με την εγκεφαλικότητα και την ιδιοφυΐα τους, όλους όσους προσπαθούν να φτιάξουν ηλεκτρονική μουσική. Beltram really know the score!
(4/5) K.Σ.

CHELSEA GRIN - This is your life man (Primate)
Το ντουέτο των Chelsea Grin (Angela Matheson και Anna Haig) μου κάνει δύσκολο το γεγονός να πιστέψω ότι δυο κοπέλλες μπορούν να ηχογραφήσουν τόσο καλό techno (όχι δεν είμαι σεξιστής!). Τα δυο μέρη όμως του «This is your life man!» με διαψεύδουν καθώς αποτελούν αγκγάδιαστες techno μαεστρίες γεμάτο από μεταλλικές κλαγγές, ατμοσφαιρικά strings και ένα bassline που κυριολεκτικά σκοτώνει! Αυτοί όμως που δεν με λυπούνται καθόλου είναι οι Advent που στη Β' πλευρά δημιουργούν άλλο ένα άκρως περίπλοκο ανατριχιαστικό ταξίδι στα αναλογικά μονοπάτια. (4, 5/5) A. T.

ELYSIUM - Dance For the celestial beings
(Nova Zembla)

Αν η σκηνή του psychedelic trance πρέπει να περηφανεύεται για ένα album αυτό πρέπει να είναι το αριστουργηματικό Dance for the celestial beings. Όλο το album του οποίου την επιμέλεια έχει αναλάβει εξ ολοκλήρου ο Kristian Thinning, αποτελεί μια απ' τις πιο ολοκληρωμένες δουλειές στο χώρο του trance που έχω ακούσει απ' το 1993 και μετά. Ο Kristian Thinning ανήκει στη δυναμικότερη trance σκηνή της Ευρώπης και συγκεκριμένα αυτής της Δανίας απ' όπου εξάλλου προέρχονται και οι πασίγνωστοι Koxbox αλλά και οι Oricalcum.

Στα 7 tracks του CD εμφανίζεται φανερά το ταλέντο του Kristian ο οποίος δείχνει να έχει πλήρη γνώση του πως δομείται ένα track. Χωρίς να χρησιμοποιεί κλισέ στοιχεία για να κάνει τα tracks φανταχτερά όπως συνήθως γίνεται, ο Kristian δίνει και στα 7 tracks αυτό ακριβώς που χρειάζεται για να τα κάνει να ακούγονται … ψυχεδελικά! Ξεχάστε τις επικές και καζοκαροσμένες μελωδίες. Εδώ έχουμε να κάνουμε με τη δύναμη του ρυθμού· εξάλλου αυτό δεν είναι το νόημα του trance; Υπνωτικός αλλά ολοένα μεταβαλλόμενος ρυθμός που σε σαγηνεύει και σε παίρνει μαζί του. Ο Kristian χρησιμοποιεί πολλά tribal στοιχεία με πολλά percussions, ethno φωνές που δίνουν σ' όλα τα tracks ένα ιδιόμορφο χαρακτήρα. Λες και πραγματικά έχουν ηχογραφηθεί από κάποιον που ζει στην Goa. Το beat είναι τόσο αργό όσο πρέπει, υπνωτικό μέχρι εκεί που δεν παίρνει, τα basslines έχουν εκείνη την χαρακτηριστική υφή του techno του '90 κι όσο για την αλληλουχία των μελωδιών… αυτές είναι τόσο εθιστικές όσο μια ναρκωτική ουσία. Μετά το τέλος του album θα πιάσετε τη σκέψη σας να τριγυρίζει ακόμα στα ψυχεδελικά μονοπάτια των 7 κομματιών.

Το «Alliens» ακούγεται ως τέλειο soundtrack για όσους έχουν σπουδάσει από εξωγήινους το «A journey into the complex brain» με τη λαβυρινθώδη δομή του μοιάζει να ακολουθεί μια μαγική σπειροειδής διαδρομή ενώ τα ονειρώδες «Interpretation of Dreams» με αργό beat, τα ambient à la Orb περάσματά του και τα ανεπάντεχα κομμάτια σε σημεία που κυριολεκτικά έχεις βρεθεί σε trance, σε στέλνει ακόμα σε βαθύτερα επίπεδο συνειδητότητας.

Ίσως τελικά το Dance for the celestial beings να μην περιέχει το μεγάλη επιτυχία αλλά η αξία του θα φανεί με τον καιρό που περνάει. Ένα κλασσικό album που πρέπει να ακουστεί απ' όλους τους φαν της ηλεκτρονικής χορευτικής μουσικής ανεξαρτήτου γούστου.
(4,5/5) A.T.

Kailash «higher ep»
2 mix στο maxi της Matsuri productions στο γνώριμο κλίμα της εταιρείας τον ήχο δηλαδή που πρώτος υιοθέτησε ο Tsuyoshi Suzuki.
Σίγουρα από τις καλύτερες τελευταίες κυκλοφορίες, έχει και καταφέρνει να περάσει αυτό το κάτι άλλο που κάνει το μυαλό σου να καθαρίσει, να συγκεντρωθεί και να παρακολουθήσει τις διαδρομές ενός τραγουδιού σαν το higher χωρίς να πέσει lower ούτε στιγμή. (4/5) DJ Spyros

Hallucinogen - Spacepussy E.R. -
(DragonFly records)
Το πρώτο πράγμα που προσέχεις στο maxi αυτό είναι ο τίτλος. Προσωπικά δεν μου κάνει γιατί δεν μπορώ να καταλάβω εάν κολλάει στο τριπ των τραγουδιών, τα οποία αν μη τι άλλο είναι κάτι διαφορετικό –σίγουρα ένα μυστήριο ανέβασμα στο ?? ενός dj παρόλη τη μονοτονία τους.
Ίσως πριν λίγα χρόνια να χαρακτηριζόντουσαν ως acid αλλά τώρα σίγουρα ένας όρος space techno τους ταιριάζει καλύτερα. Έτσι κι αλλιώς ο Simon PosFord γράφει διαφορετική μουσική, έχει διαφορετικό ήχο και αυτό ακριβώς είναι που κάνει τους Hallycinogen ιδανικούς για hallycinogenic ταξίδια.
(4/5) DJ Spyros

MAMMAL EP (PHANTASM RECORDS)
Δυο τραγούδια στο maxi αυτό της Phantasm records με τίτλους What is your malfunction? is shark. Μέτρια και τα δυο και σίγουρα όχι το στυλ που θα φέρει την ανεξήγητη αυτή ζεστασιά σε ένα club. Σίγουρα υπάρχουν σημεία μέσα στα τραγούδια που κάτι λένε αλλά και τα 2 κάνουν ανεξήγητες κοιλιές με αποτέλεσμα την προετοιμασία για μια γρήγορη αλλαγή. (2,5/5) DJ Spyros

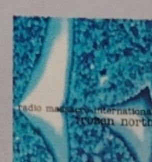
KAAYA (DRAGONFLY RECORDS)
Η αλλαγή που λέγαμε… Πολύ καλό EP στο δρόμο που χαράζουν οι SHEYBA με το «TransAfrica express» με παρεμφερείς ήχους στη μπότα και τα μπάσα, όχι τόσο καλό όσο το προαναφερόμενο αλλά σίγουρα άξιο προσοχής. Ο ήχος σε μερικά σημεία θυμίζει επικίνδυνα άλλες εποχές, αλλά ίσως αυτό τελικά να είναι το κάτι διαφορετικό που κάνει τα κομμάτια του maxi αυτού να ακούγονται και να χορεύονται ευχάριστα.
(3,5 / 5) DJ Spyros

L.O.A. (white)
Να και μια ευχάριστη techno-trance παρέμβαση. Το 1 track βαράει αλύπητα κάνοντας σε να αναρωτιέσαι αν υπάρχει ζωή μετά το θάνατο ενώ το δεύτερο κινείται σε πιο ατμοσφαιρικά επίπεδα και καταπληκτικά ανεβάσματα. Η bassline και στα 2 τραγούδια παίρνει όσκαρ ευρηματικότητας μιας και φανερώνει γνώση των βασικών κλιμάκων μουσικής (τουλάχιστον) και το αναφέρω γιατί είναι πραγματικά εντυπωσιακό να υπάρχουν και τραγούδια που να σου δίνουν –πέρα από το γενικό συναίσθημα και ένα feeling ότι αυτοί που το έγραψαν δεν πάτησαν το appregietor για να φαίνεται ότι παίζουν τα άπαιχτα…
(4 / 5) DJ Spyros

Various Artists - Balagan (Symbiosis)
Ίσως μαζί με αυτήν της Dragonfly η συλλογή αυτή είναι από τις καλύτερες των τελευταίων μηνών, κλασσικό Ισραηλινό στυλ με πιο παράξενα κομμάτια εκείνο του Sandman αλλά καλύτερο σίγουρα αυτού του CHAKRA με τίτλο «Halucinetor». Οι Astral στο γνωστό τους στυλ, οι MFG στο κόσμο της ηλικίας τους… γενικά αν τα ισραηλίτικα τραγούδια δεν ήταν τόσο τσιφτετελάτα (όχι ανατολίτικα – απλά τσιφτετελάτα) θα έδιναν για λίγο την αίσθηση του rithal. Καλά είναι απλά υπάρχουν και καλύτερα… εκτός της εξαίρεσης που αναφέρω στην αρχή.
(3,5/5) DJ Spyros

THE ORB REMIX PROJECT - Auntie Aubre's Excursions Beyond the call of duty
(Deviant)
Τα πολλά λόγια είναι φτώχεια όταν ασχολείσαι με τους Orb. Είτε θα τους ακολουθήσεις οικιοθελώς σ' ένα ταξίδι, με άγνωστο προορισμό, είτε θα τους προσπεράσεις αδιάφορα. Προσωπικά εγώ ανήκω στην πρώτη κατηγορία. Και τα εκατομμύρια δευτερόλεπτα που έχω ταξιδέψει με τον Dr. Alex Patterson δυστυχώς δε θα μ' αφήσουν να δώσω μια αντικειμενική άποψη για τη μουσική τους. Η οποία είναι κάτι παραπάνω από μουσική ή ένα απλό κολλάζ ηχοδιαγκωματιών. Οι Orb και ό,τι έχουν ασχοληθεί είναι η οπτική ενσάρκωση ενός πίνακα αφηρημένης τέχνης, το χάος της δομής και η δομή του χάους συνάμα. Είναι σαν να προσπαθείς μέσα απ' το τυχαίο να βρεις κάποια λογική συνάρτηση που θα σε οδηγήσουν στην αποκωδικοποίηση των αινιγματικών πλεγμάτων. Αν τα καταφέρεις ίσως και να εκπλαγείς.
Για όλους όσους κατηγορούν ότι οι Orb έχουν χάσει την μαγεία τους κι έχουν μετατραπεί σε μουσικούς για ανελκυστήρες και πολυκαταστήματα (!) αυτή δεν είναι η οριστική απάντηση. Μια κι αυτό είναι όλου (ελπίζουμε) τα remix που έχουν κάνει οι Orb στην 7χρονη καριέρα τους. Συγκροτήματα τόσο διαφορετικά μεταξύ τους όπως οι Killing Joke, Primal Scream και Pop Will it Eaself αλλά και οι Yello, οι Erasure, οι Depeche Mode και οι σύγχρονοι Sun Electric και Maurizio. Άλλες φορές το remix θυμίζει το πρωτότυπο σαν μια παλιά σκονισμένη φωτογραφία ενώ σ'άλλες στιγμές πρόκειται για μια εντελώς διαφορετική ιστορία.
Τελικά, σημασία δεν έχει η άποψή μου που δεν μπορώ δυστυχώς να την ντύσω με την«αντικειμενική» φορεσιά (όσο κι αν προσπάθησα), αλλά το γεγονός ότι, όποιος τη «βρίσκει» έστω και λίγο με τους Orb θα λατρέψει αυτό το CD ενώ όποιοι τους μίσησαν (ας πρόσεχαν) καλά θα κάνουν να συνεχίσουν την ίδια τακτική. Αυτοί/Εμείς ξέρουν/ με.
(3,5/5) A.T.

NAKED FUNK - Valium
(Pussyfoot)
«Αφού εξερεύνησαν όλους τους ήλιους του σύμπαντος και όλους τους πλανήτες των ηλιακών συστημάτων, κατάλαβαν ότι δεν υπάρχει άλλη ζωή στο σύμπαν και ότι ήταν μόνοι και ήταν πολύ ευτυχισμένοι, γιατί τότε ήξεραν ότι έπρεπε αυτοί να γίνουν όλα αυτά τα πράγματα τα οποία ονειρευόντουσαν ότι θα βρουν.» Το album «Valium» των Naked Funk κινείται γύρω από ένα διαστημικό concept όπως φαίνεται άλλωστε κι από τους τίτλους των tracks («abduction», «alien groove sensation»). Ίσως το trip hop (η έμφαση στο trip) να μη φαντάζει ως το τέλειο μουσικό στυλ για να εκφράσει κανείς τις ανθρωπολογικές του ανησυχίες (είμαστε μόνοι στο σύμπαν;) όμως οι Naked Funk για τους οποίους δυστυχώς δε μας δίνονται περισσότε-

ρες πληροφορίες τα καταφέρνουν περίφημα, χρησιμοποιώντας samples από sci fi ταινίες μαζί με βρηχυθμούς από το γνωστό αναλογικό τέρας moog! Το αποτέλεσμα είναι άλλες φορές πιο electrophonhky («tressa lux») άλλες φορές πιο ambient («alien groove sensation») κι άλλες φορές με ανατολικά ethno στοιχεία. Κι έστω κι αν τα tracks δε δένουν τέλεια το ένα με το άλλο, μετά από μερικά ακούσματα καταφέρνεις να εισέλθεις στο μουσικό καλειδοσκόπιο των Naked Funk. Το τέλειο soundtrack για τα (παλιά έστω) επεισόδια της σειράς X-Files. (3,5/5) Α.Τ.

RADIO MASSACRE INTERNATIONAL - Frozen North (Centaur)
Οι RMI υπέπεσαν στην αντίληψή μου πριν μερικούς μήνες όταν για πρώτη φορά είδα το «Frozen North» (περιλαμβάνεται εδώ) στην chill out ζώνη του M.T.V. Ένας ατελείωτος μακρόσυρτος συρμός βουντών, αναλογικών επελάσεων (τα moog και sequential circuits έχουν την τιμητική τους εδώ) και μελωδιών που εμφανίζονται ίσα ίσα για να εξαφανιστούν αμέσως μετά. Οι RMI εμφανίζονται ως τύραννοι της σιωπής παίζοντας με τα επίπεδα συνειδητότητάς σου, βυθίζονται σε μια κατάσταση «δ» εγκεφαλικών κυμάτων. Οι συνθέσεις (7 τον αριθμό, 140 περίπου λεπτών) δεν έχουν αρχή μέση και τέλος (όπως κάθε ambient σύνθεση που σέβεται τονε εαυτό της) μπήγοντας βαθιά το καρφί στο φέρετρο του pop φορμαλισμού. Κάπως έτσι θ' ακουγόταν ο David Gilmour των Pink Floyd σε κατάσταση μέθης ή ο Pete Namlook στα κέφια του. Συμβουλή: ακούστε το, με το volume στη λιγότερο δυνατή ένταση. (3/5) Α.Τ.

UAREPUSHER - «Port Rhombus EP» (WARP RECORDS)
Αυτό το περίεργο όνομα ανήκει στον Tom Jenkinson, ο οποίος τελευταία έχει βγάλει επίσης ένα album ένα single και στη γνωστή REPHLEX records. Το Port Rhombus έχει τρια κομμάτια και είναι από τα πιο περίεργα EP γιατί νιώθεις μπερδεμένος ακούγοντάς το. Γρήγοροι πειραματικά κομμάτια που θυμίζουν drum & bass, χωρίς όμως να μπορούν να παιχτούν σ' ένα ανάλογο set. Εδώ τα break beats δε δίνουν απλώς το ρυθμό, αλλά είναι σαν να θέλουν να αντικαταστήσουν τη μελωδία, παρεμβαίνοντας με ασταμάτητα snares σαν να στροβιλίζονται μέσα στα κομμάτια ώσπου να χάσεις το ρυθμό και να παραδοθείς σε ένα παιχνίδι του Jenkinsion με τα κρουστά. Το ομώνυμο κομμάτι έχει καταπληκτική μελωδία, αλλά ο πιεστικός ρυθμός των breakbeats δε δείχνει να δένει και το αποτέλεσμα είναι ένα soundtrack από μπερδεμένους ήχους που σε πολλούς μπορεί να φανεί καταπληκτικό. Ακόμα και αν δεν αγοράσετε αυτό το EP, τουλάχιστον ακούστε το και αποφασίστε αν σας αρέσει αυτού του είδους ο ήχος. Πάντως αξίζει την προσοχή σας. Weird Stuff! Α.Π. (3,55/5)

DUNDERMEAD / TOM JENKINSON - «Dragon Disc 02» (Worm Interface)
Αγγλική εταιρεία, αγγλικό project, πειραματισμός. Σας λέει τίποτα αυτό; Η πρώτη πλευρά περιλαμβάνει τα «Hello Joni» & «Yoshi» του κυρίου Dunderhead, όπου έχουμε αργά και πολύ όμορφα experimental tracks με ήρεμα πιάνα. Το Yoshi είναι ένα downtempo με πιάνα, bleeps, κουδουνάκια και πολύ ωραία κοψίματα, χωρίς να λείπουν και τα αναλογικά.
Η άλλη πλευρά ανήκει στον γνωστό TOM JENKINSON aka SQUAREPUSHER με τα «I was livid» και «peace nail». Το «I was livid» ξεκινάει με μια funky εισαγωγή και αμέσως συνεχίζει με ατέλειωτοι drums, ένα τρελλαμένο ρυθμό που συνοδεύεται από μελωδίες και διάφορα space πετάγματα. Το «Peace Nail» είναι στην ίδια φάση, πιο γρήγορο όμως και πιο aggressive με drum rolls που σου θυμίζουν drum & bass κομμάτια της Ganja records. Σίγουρα δεν είναι κομμάτια που χορεύονται, αλλά έρχονται από ένα όνομα που θα το ξαναδούμε πολλές φορές φέτος. (4/5) Α.Π.

JAKE SLAZENGER - «NAUTILUS EP» (WARP RECORDS)
Με το EP αυτό η WARP συμπεριέλαβε στη λίστα της ακόμα έναν από τους καλύτερους καλλιτέχνες στον χώρο του experimental techno, και που δεν είναι άλλος από τον Mike Paradinas κάτω από μια απ' τις τελευταίες του επονομασίες. Βέβαια σ' αυτό το EP ο Paradinas μας δίνει ένα μείγμα από experimental, jungle και trip hop. Το ομώνυμο με τον τίτλο του δίσκου κομμάτι είναι κατά βάση jungle, όπου όμως κυριαρχεί ένα feeling piano και δυο τρια ακόμη ακούσματα που εναλλάσσονται συνέχεια και δίνουν ένα καταπληκτικό αποτέλεσμα. Το «SLAZ THING» είναι περισσότερο πειραματικό με τραχύ beat που θυμίζει AUTECHRE, ενώ το κομμάτι είναι γεμάτο μελωδίες που το κάνουν πολύ ευχάριστο και σου δίνουν ένα μοναδικό mood.
Η 2η πλευρά είναι πιο «πεσμένη» ηχητικά. Το «penultimate» είναι ένα όμορφο trip hop ενώ το 9λεπτο «MARKS MADE IN CHINA» είναι αργό, ατμοσφαιρικό experimental, λίγο μονότονο, αλλά με μελωδίες που σε κάνουν να θες να το ακούς ξανά και ξανά κλείνοντας το δίσκο μόνο για να σε κάνει να τον ξαναβάλεις από την αρχή. (4/6) Α.Π.

THE MIKE FLOWERS POP's meets THE APHEX TWIN
«THE FREEBASE CONNECTION» (LO Recordings)
Δεν είναι η πρώτη φορά που βλέπουμε καλλιτέχνες της χορευτικής σκηνής να συνεργάζονται με ανεξάρτητα groups. Συνεργασίες όπως αυτό το EP, το 2ο της αγγλικής LO Recordings, όπου κλασσικά ονόματα (Aphex Twin, Luke Vibert, Funki Porcini) συμμετέχουν σ' αυτό το «FREEBASS CONNECTION». Τρία, γρήγορα, πειραματικά jungle κομμάτια και ένα trip-hop από τους Mellowtrons aka L. Walker συνθέτουν αυτό το φανταστικό EP. Το πρώτο κομμάτι, ονόματι «Debase» έχει την υπογραφή του Aphex Twin, επηρεασμένο από το νέο ήχο jungle που καθιέρωσε ο Luke Vibert, με πολλά snares και μπάσα. Σαμπλαρισμένες κιθάρες και τρομπέτες, όμορφα γυναικεία φωνητικά και μελωδίες που ο Richard James μας έχει από καιρό συνηθίσει. Το 2ο κομμάτι είναι ένα αρκετά αργόμπητο jazzy trip hop με φοβερές μελωδίες και πολλά ηχητικά εφέ.
Από την άλλη μεριά του δίσκου έχουμε το «MFP Chunks» με τον Luke Vibert. Πιο πολύ κλασσικοί jungle ήχοι, δε θυμίζει και πολύ PLUG, με samples από κιθάρες που δένουν τη μελωδία με ένα καθαρό ρυθμό, αρκετά χορευτικό. Ο δίσκος κλείνει με το «FREEBASS» όπουο FUNKI PORCHINI μας δίνει ένα πολύ τεχνικό jungle κομμάτι με καταπληκτικές διακοπές με strings και ήχους που ταιριάζουν πιο πολύ σε trip-hop κομμάτια.
Η συνεργασία αυτή ξεφεύγει από τα τετριμένα intelligent jungle που έχουν κατακλύσει την αγορά και πολλές φορές αποτελούν επαναλήψεις, γι' αυτό και συστήνεται ανεπιφύλακτα. (4,5/5) Α.Π.

Disjecta - clean pit & lid (Warp)
Ο κύριος Disjecta δεν είναι άλλος βέβαια από το βασικό μέλος των SeeFeel, mark clifford. Αυτή τη φορά χωρίς τους φίλους του, φαίνεται να βαδίζει στα χνάρια που άφησε ο μοναδικός Aphex Twin με το κλασσικό όσο και αριστουργηματικό «Selected ambient works vol. 2». Στο clean pit & lid» επικρατεί ένας ακραίος, σε πολλές περιπτώσεις, μινιμαλισμός, μυστικισμός και όλα τα tracks χαρακτηρίζονται από μια μελαγχολία, μια νοσταλγία, προσδίδοντάς σου έτσι μια διάθεση σκεπτικισμού έως και συναισθήματα φόβου. Ξεχωρίζω το «are you an echo» κομμάτι που μας θυμίζει αρκετά το album «succoor» των seefeel το «Kracht» ένα εκπληκτικό industrialhiptechnohopambient track (μόνο έτσι μπορώ να το χαρακτηρίσω), το «smokehead» που μας θυμίζει τόσο τους panasonic (ναι, ναι έχουμε και εδώ γκρου, κλουκ, τουίστ, σμπαμ) όσο και τους hex, καθώς και το «are you really it» με το καταπληκτικό μεταλλικό trip hop ρυθμό και την υπέροχη μελωδία να σε ταξιδεύει. Τα παραπάνω tracks είναι τα πιο αξιόλογα του δίσκου, κυρίως γιατί είναι δημιουργίες που έχουν την προσωπική σφραγίδα του Mark Clifford και χαρακτηρίζονται από το πολύπλευρο ταλέντο του. Ωστόσο και ενώ πρόκειται για ένα υπέροχο album και ενώ ο Mark προσπαθεί μέσα από τους πειραματισμούς του να δώσει κάτι καινούργιο στο χώρο της ηλεκτρονικής μουσικής, τελικά δεν καταφέρνει (και αυτός!) να ξεφύγει από την επίδραση των ηλεκτρονικών ραδιουργιών και των ambient παραλογισμών του Mr. Twin του οποίου το πνεύμα είναι και εδώ... (4/5) Κ.Σ.

MIKE & RICH - Expert knob twiddlers (Rephlex)
Δε μας έφτανε που ο καθένας από μόνος του έβαλε πολλές φορές σε κίνδυνο τα ευαίσθητα τύμπανα πολλών εραστών της ηλεκτρονικης μουσικής τώρα αποφάσισαν και να συνεργαστούν! Έτσι λοιπόν το πολυαναμενόμενο (και από τον γράφοντα) album κατάφερε επιτέλους να δει το φως του ήλιου. Φυσικά πρόκειται για τους Mike Paradinas, (πιο γνωστό κι ως μ-Ziq) και τον Richard James (δηλ. τον Aphex Twin). Όταν λοιπόν έχουμε να κάνουμε απ' τη μια με το διεστραμμένο χιούμορ του Mike και απ' την άλλη με τη παρανοϊκή μεγαλοφυΐα του Richard το αποτέλεσμα μπορεί να είναι μόνο ιδιοφυές. Και τα 10 tracks αυτού του CD μας έρχονται απ' τον πλανήτη Avant Garde και δε δίνουν λογαριασμό σε κανένα. Το χιούμορ είναι διάχυτο, είτε στους τίτλους («bu bu bu ba») είτε στα samples που χρησιμοποιούν κι όσο για τον ήχο... Διαστρεβλωμένο Funk κατά τη γνωστή τακτική τους, χαοτικά αναλογικά παιχνιδίσματα, πινελιές από easy listening και μελωδίες που θα άκουγες στα 70's. Τελικά όμως τίποτε δε μένει όρθιο και το αποτέλεσμα δε μοιάζει με τίποτε που έχετε ακούσει ως σήμερα. Η αποθέωση του freestyle σ' ένα μόνο CD. Και σκέψου ν' αποφάσιζαν να κάνουν κάτι σοβαρό!!! (4,5/5) Α.Τ.

Ευχαριστούμε τα καταστήματα δίσκων DISCOBOLE (36.16.307) για την ευγενική παραχώρηση του υλικού

Club News

CHECK DATES

6/9 Θήβα στο Draft Club μια νέα ομάδα με το όνομα Inner Space. Happening με καλή οργάνωση και δυνατό DJs Line-up με Dennis από Avant Garde και Kostas (IRM) από Lemon.

14/9 Opening Trancemedia στο Battery με live P.A. από O.O.O.D. και guest DJs τους Tony από Symbiosis, Kit από Garbaged Productions και τους γνωστούς residents.

14/9 Οινόφυτα - Farm με guest DJs τους Petros, Aris, Themis, Christo K. Στο trance room ο Νίκος Λιάτσικας (Liquid Love) και Γιάννης (Trancemedia).

15/9 Amorphia - Κυριακή στο Battery (17.00-1.00) με τους γνωστούς resident DJs.

19/9 Jungle - Amphitheatro με DJ τον Χρήστο Καλοπίτα.

21/9 Warehouse - DownTown στη Θεσσαλονίκη με guest DJ τους Jodi Shidhu (Λονδίνο από Psychaos) και Banchi & Rictam (από Amsterdam), μια παραγωγή των Acid Psychedelic.

23/9 Jungle - Amphitheatro με DJ τον Χρήστο Καλοπίτα και ξένο guest DJ.

24/9 Το Avant Garde επιστρέφει στη χειμωνιάτικη του βάση με after hour βραδυές και resident DJs: Christo K και Dennis.

26/9 MAGNA Opening στον έναν από τους δύο χώρους του Camel Club (πρώην Εργοστάσιο) κάτω απ'το όνομα G-POINT. (Special guest Morales)

4/10 +SODA opening : στην ίδια βάση με τους γνωστούς DJs : Christo Z.

4/10 Berlin in Wonderland : με DJs : Petros και L. Bush

5/10 Berlin Club - DJ Petros και L. Bush.

5/10 Sunrise Zone Openning στο πλήρως ανακαινισμένο Club Άλσος. Live on stage οι COSMOSIS + Resident Djs

6/10 Jungle - Amphitheatro με DJ τον Χρήστο Καλοπίτα.

3/10 Berlin Club - Pure presents Triphop Electroniqa με DJs από Pure

9/10 I.R.M. presents Techno Groove με DJs Dennis (ex Cool FM) και Kostas (IRM και Lemon).

13/10 Berlin Club - Pure presents Triphop Electroniqa με DJs από Pure

9/10 I.R.M. presents Techno Groove με DJs Dennis (ex Cool FM) και Kostas (IRM και Lemon).

10/10 Berlin Club - Hip hop από DJs Sparky T και State of da Boom.

17/10 Berlin Club - επίσημο opening με καλεσμένο το γνωστό Ιταλό Robert Miles καθώς και Petros, L. Bush.

2/10 Sunrise Zone - Club Άλσος Live on stage οι ETNICA + Resident Djs

14/10 Berlin Club - I.R.M presents technotrance ήχοι από DJs Kostas (IRM και Lemon) και Georges Σαννιέ (Life FM).

I.R.M.

BERLIN IN WONDERLAND.

BERLIN IN WONDERLAND. Το club Berlin στο Θησείο εισέρχεται δυναμικά στον ένατο χρόνο λειτουργίας του. Τη νέα χειμερινή περίοδο 96-97 που ξεκινά στις 4/10 βρίσκει το Berlin με σημαντικές αλλαγές. Αλλάζει το όνομά του και γίνεται γνωστό με τον τίτλο Berlin In Wonderland. Η διακόσμηση έγινε με βασικό θέμα το γνωστό παραμύθι η Αλίκη στη χώρα των θαυμάτων. Μεγάλωσε κατά 50% το χώρο του, ενοποιείται το Νοέμβριο με το ολοκαίνουργιο Bar Berlin και θα φιλοξενήσει μεγάλα ονόματα της σύγχρονης χορευτικής σκηνής απ' την Αγγλία, την Ολλανδία, την Ιταλία, τη Γερμανία και φυσικά την Ελλάδα.

Παρακαλούμε, για να μπουν τα πάρτυ σας στο "τρέχον" τεύχος, στείλτε μας δελτίο τύπου στο FAX : (01) 3843249 έως την 1η κάθε μηνός!

Επιμέλεια : Κώστας Μαρουσόπουλος

CAVO PARADISO

Little Louie Vega

Photo: ΕΛΕΝΑ ΚΑΝΑΚΗ

David Morales

AMFITEATRO

Epistrofi sta patria edafi

Ο πρωτεργάτης Βασίλης Τσιλιχρήστος...

Εν αναμονή Plus Soda (βλ. 4 Οκτώβρη), Ιωάννης και Ιωάννα δίνουν και αυτοί την παρουσία τους στο πιο χλιδάτο club της πόλης.

Smile it's a "Lemon" camera

In φατσούλες

Πιπίνια, εν ώρα χορού

What are you looking at, man???

Dj Γιάννης

Dj Lole

TRANCEMEDIA

Wink

SUNRISE

SUMMER SERIES PARTIES 1996

Αφήνοντας πίσω την Αθήνα να βράζει, τα παιδιά του Sunrise ή του Club Alsos όπως θέλετε πάρτε το αποφάσισαν να ξεφύγουν για 6 συνολικά νύχτες (7 αν συμπεριλάβουμε και το πάρτυ με τους Chakra on Stage στον Πειραιά το Σάββατο 22 Ιουνίου).

Όταν όλοι οι υπόλοιποι αποφάσιζαν και κατάστρωναν σχέδια για το πως θα ξέφευγαν από την μιζέρια της καλοκαιρινής Αθήνας, κάποιοι άλλοι έτρεχαν πανικόβλητοι για να βάλουν μπροστά την μηχανή που λέγεται «διοργάνωση party». Ξέρετε τώρα… φίλμς, μακέτες, εκτυπώσεις, διανομές και δε συμμαζεύεται.

Όλο σχεδόν το βάρος του ηχητικού αποτελέσματος των καλοκαιρινών party του Sunrise Zone ανήκει στους Dj's Spyros και George, μόνιμοι jokeys του Άλσους, με εξαίρεση το party του Ωρωπού όπου πρώτο λόγο είχε ο Dj Petros.

Ως ομάδα και τα 5,5 χρόνια ύπαρξης της έχει αποδείξει ότι δεν στηρίζεται αποκλειστικά σε μουσικές μόδες που κατά καιρούς εμφανίζονται αλλά προσπαθεί πάντα να κάνει ένα βήμα μπροστά, περνώντας ότι πιο προοδευτικό υπάρχει στο χώρο της σύγχρονης χορευτικής μουσικής στον εκάστοτε χρόνο.

Το «ηχητικό project» όπως χαρακτηριστικά το ονόμασαν που χρησιμοποίησαν ήταν η μίξη πολλών και διαφορετικών μουσικών ειδών κάνοντάς τα όμως να φαίνονται σαν το ένα να είναι η συνέχεια του άλλου ξεκινώντας από τον χώρο του ambient και του trip hop συνεχίζοντας με trance και techno ήχους και καταλήγοντας με intelligent drum 'n' bass που έκλεινε πάντα κάθε βραδιά.

Σίγουρα μια αξιέπαινη προσπάθεια ειδική πάνω σ' ένα κόσμο που θέλουμε δεν θέλουμε δεν ήταν και τόσο συνηθισμένοι σε τέτοιου είδους πειραματισμούς.

Εμείς το λιγότερο που μπορούμε να κάνουμε για σας από τις σελίδες του περιοδικού μας είναι να σας παραθέσουμε για το τι συνέβη εκείνες τις νύχτες.

Να μην ξεχάσουμε βέβαια και τα πάρτι του Ωρωπού στις 23 Ιουλίου στο Club "ATLANTIS" και της Πάτρας την 1η Αυγούστου στο Club "ΒΑΒΕΛ" απο τα οποία όμως δυστυχώς δεν μπορέσαμε να έχουμε φωτογραφίες. Τέλος να σημειώσουμε ότι το πάρτι της Σάμου επαναλήφθηκε ένα μήνα αργότερα στο ίδιο μέρος με ακόμα μεγαλύτερη επιτυχία και κάτω απο το ίδιο μουσικό ύφος.

DJ SPYROS

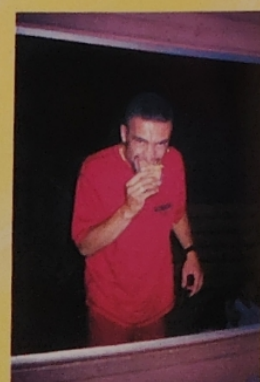

DJ GEORGE

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7 ΙΟΥΝΙΟΥ 1996
"THE CLUB"
ΚΑΡΛΟΒΑΣΙ -ΣΑΜΟΣ

Ξημέρωμα στο "THE CLUB" της Σάμου

ΣΥΓΓΝΩΜΗ, ΤΑ ΤΣΕΠΩΣΑΤΕ ΚΑΛΑ ΚΥΡΙΕ PROMOTER?

ΚΥΡΙΑΚΗ 11 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1996

CLUB «ΜΕΔΟΥΣΑ» - ΑΚΡΑΤΑ

Η «ΜΕΔΟΥΣΑ» ΑΠΕΔΕΙΞΕ ΓΙΑ ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΚΑΙ ΦΕΤΟΣ ΤΟ ΠΟΣΟ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΟ CLUB ΕΙΝΑΙ ΣΤΟΝ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΧΟΡΕΥΤΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ.

Sexy dancer on action!

Shouts στους πιο high barmen του καλοκαιριού!

ΤΡΙΤΗ 13 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1996

CLUB «LA MAMOUNIA» - ΧΑΛΚΙΔΑ

ΜΙΑ ΒΡΑΔΙΑ ΠΟΥ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΚΗΝΙΚΟ ΑΛΛΑΞΕ ΤΕΛΕΙΩΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΘΙΕΡΩΜΕΝΑ CLUBS ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ. ΣΙΓΟΥΡΑ ΑΞΙΖΕΙ ΕΝΑ ΜΠΡΑΒΟ ΣΤΟΥΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΥΣ ΓΙ' ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ.....

ΚΥΡΙΑΚΗ 18 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

CLUB «PORTOCALI» - ΧΑΝΙΑ

DEFINITELY, ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΜΑΓΑΖΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΧΑΝΙΩΝ, ΑΝ ΟΧΙ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ, ΜΕ ΤΟ ΦΟΒΕΡΟΤΕΡΟ LASER ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ.

(ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΑΤΑ ΣΤΟΝ ΣΤΕΛΛΑΡΑ «ΤΑΚ-ΤΑΚ, ΦΟΡΤΩΤΙΚΗ!)

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΘΕΡΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΝ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟ ΣΤΑΘΜΟ ΜΑΧ 100,2 ΟΠΩΣ ΕΠΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΔΙΣΚΩΝ LA - SI - DO - ΚΟΡΑΚΑ 4 ΧΑΝΙΑ

FARM
IN RHODES

Dave Angel

DJ's Spider & Christo

DJ Gordon Kaye

DJ Judje Jules

Photo: ΕΛΕΝΑ ΚΑΝΑΚΗ

FINAL FRONTIER

Janet Johnson

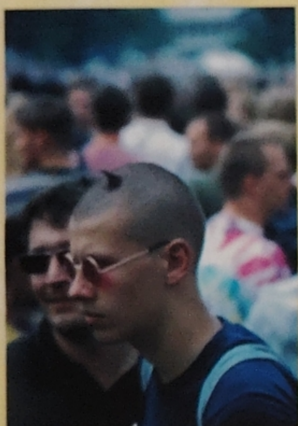
Brian Tranceau

DJ Sasha

the Love Parade

Photo: ΕΛΕΝΑ ΚΑΝΑΚΗ

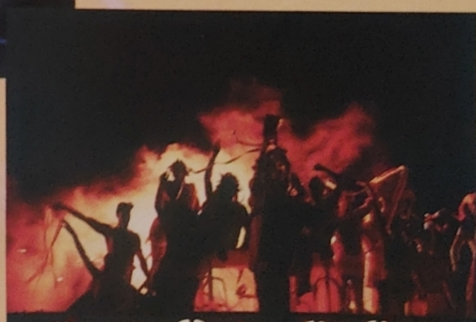

Don Bishop

FACTORY
TWELVE GODS PARTY

Buck

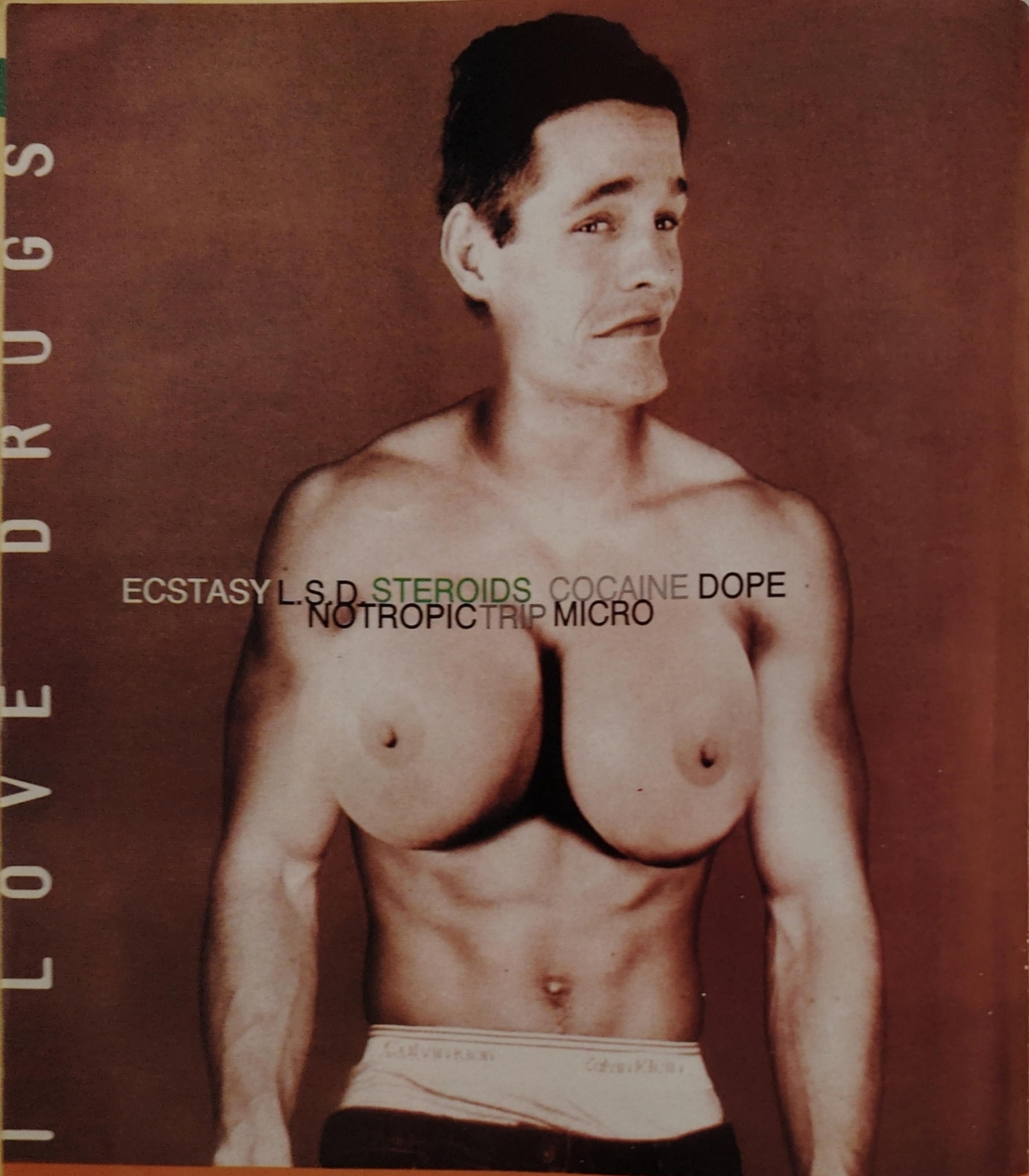

Mark Thomas

Photo: ΕΛΕΝΑ ΚΑΝΑΚΗ

I LOVE DRUGS
ECSTASY L.S.D. STEROIDS COCAINE DOPE
NOTROPIC TRIP MICRO

MESSAGE IN A LEMON!!!

1. Μετά την μεγάλη επιτυχία του CD του Lemon με τις ελληνικές παραγωγές, τίποτε δεν μας κρατάει από το να κυκλοφορήσουμε το 3ο μέρος τις σειρές Master Out Put. Γι' αυτό όμως χρειαζόμαστε τη ΔΙΚΙΑ σας βοήθεια. Αν ονειρεύεστε να δείτε μια δικιά σας παραγωγή σε CD, τότε δεν έχετε παρά να κάνετε τα παρακάτω: ηχογραφείστε σε μια κοινή κασέτα ήχου 3 από τα καλύτερα tracks σας (κατά τη γνώμη σας) και στείλτε τα με τα πλήρη στοιχεία σας στη ΝΕΑ διεύθυνση του LEMON ώστε να επικοινωνήσουμε μαζί σας. Άντε μπας και βρούμε τον Έλληνα Sven Väth.

2. Γνωστοί και μεγάλοι Dj's!… Τους ακούσαμε, τους αγαπήσαμε – τους βαρεθήκαμε; Γι' αυτό και εμείς ταγμένοι πιστά στο ελληνικό underground, ψάχνουμε για νέα ταλέντα που θα στελεχώσουν την επόμενη στρατιά της δυναμικότερης νέας γενιάς των τελευταίων χρόνων. Αν πιστεύετε ότι έχετε ταλέντο στο deejaying, ότι έχετε κάτι διαφορετικό να πείτε, αν αγαπάτε τη μουσική και θέλετε να ακουστεί το μήνυμά σας κι από άλλους, ΟΣΟ ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΚΙ ΑΝ ΕΙΣΤΕ, έστω κι αν μένετε στην τελευταία γωνιά της Ελλάδας, εμείς σας θέλουμε στην μεγάλη παρέα του Lemon. Στείλτε τις mixed κασέτες σας (διάρκειας 90 min) μαζί με μια φωτογραφία σας και τα πλήρη στοιχεία σας και κάθε μήνα το team του Lemon θα διαλέγει το νικητή στον οποίο θα κάνουμε ένα μικρό αφιέρωμα. Και που ξέρετε ίσως μιξάρετε ένα από τα επόμενα CD του Lemon. Δεν μας ενδιαφέρει το μουσικό στυλ παρά μόνο να έχετε φαντασία και να προσφέρετε κάτι διαφορετικό. ΤΟΛΜΗΣΤΕ.

3. Η ΕΥΚΑΙΡΙΑ για μικρές και δωρεάν αγγελίες! Αν ενδιαφέρεστε να πουλήσετε το moog ή το Juno σας (σε μας, σας μας!) ενδιαφέρεστε να πουλήσετε τη δισκοθήκη σας (σε μας!), ψάχνετε σπάνια 12'' (μακριά από μας) ή απλά θέλετε να επικοινωνήσετε με τα δυο πιο όμορφα ματάκια που συναντήσατε ποτέ σ' ένα πάρτυ στα Οινόφυτα (αλλά ποτέ δεν ξαναείδατε ή χάσατε το χαρτάκι με το τηλέφωνο!) δεν έχετε παρά να μας γράψετε κι εμείς θα προσπαθήσουμε να σας βοηθήσουμε να βρείτε αυτό που ψάχνετε (δηλαδή τώρα είμαστε το rave αντίστοιχα του Χαρδαβέλλα;)

4. Τέλος αν πιστεύετε ότι έχετε ταλέντο στο γράψιμο, γνωρίζετε καλά και ασχολείστε αρκετό καιρό μ' ένα στυλ μουσικής κι είστε γενικότερα «μέσα στα πράγματα» που απασχολούν τον νεαρόκοσμο αυτής της χώρας, γιατί δεν περνάτε απ' τα γραφεία μας για να γνωριστούμε καλύτερα. You never know…

5. Όλα τα παραπάνω θα πρέπει να στέλνονται στη διεύθυνση του περιοδικού ως την 1η κάθε μήνα (σφραγίδα ταχυδρομείου), ώστε να δημοσιευτούν στο τρέχον τεύχος. Ακόμα κάθεστε;

THE X-FILED

CLASSIFIED

Όσοι θέλουν να γραφτούν συνδρομητές στο Lemon, ετήσια συνδρομή (για 12 τεύχη) 10.000 δρχ.

Όλα τα προηγούμενα τεύχη διατίθενται προς 1.000 δρχ. έκαστο (περιλαμβάνονται και τα ταχυδρομικά)

Ονομ/μο: ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Διεύθυνση: ΜΑΞΙΜΟΥ 38

Τ.Κ.: 26222 Πόλη: ΠΑΤΡΑ

☑ Επιθυμώ να γίνω συνδρομητής/τρια του Lemon.

☑ Επιθυμώ να αγοράσω το τεύχος No. 1.✓. 2.✓. 3.✓. 4...

Εσωκλείω απόκομμα ταχυδρομικής επιταγής αξίας .... δρχ.

Ταχ. επιταγές: Ηχοεκδοτική Ε.Π.Ε. Ακαδημίας 48 Τ.Κ. 106-78 ΑΘΗΝΑ

Το Υπουργείο Υγείας προειδοποιεί:

ΤΟ ΚΑΠΝΙΣΜΑ ΒΛΑΠΤΕΙ ΣΟΒΑΡΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ